

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/13 • 30 Mart 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Emperyalist savaş ve
saldırganlığa karşı**

**1 Mayıs'ta
alanlara!**

İÇİNDEKİLER

Devrimci 1 Mayıs hazırlığını saldırılara karşı direnişi büyütmenin olanağına çevirelim!.....	3
1 Mayıs'ı kazanmak için görev başına!.....	4
1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!.....	5
Polis terörüne rağmen emekçiler Ankara'da!.....	6
“Her yer Ankara, her yer direniş!”.....	7
Özgür Gündem'e kapatma!.....	8
“Taşeron İşçileri Kurultayı'na yürüyoruz!”	9
Emekçi kadınlar 1 Mayıs'a yürüyor.....	10
ELTA işçilerine gözaltı terörü.....	11
MEPA direnişi umut oluyor!... ..	12
1 Mayıs öncesinde saldırı yasaları tartışıldı.....	13
Ceha işçileri mücadelede kararlı	14
Enerji işçilerine gözaltı terörü.....	15
Volkan Yaraşır ile dünya, bölge, Türkiye ve 1 Mayıs üzerine konuştuk...	16-18
Sınıf hareketinde yeni bir eşiğe oğru.....	19
Türk Metal çetesini korku sardı.....	20
Türk Metal'i yıkma çağrısı.....	21
“Nükleer Güvenlik Zirvesi”nden savaş tehdidi.....	22
Almanya'da uyarı grevleri.....	23
Avrupa'da son 10 yılın en büyük Newroz'u.....	24
Ekim Gençliği'nin kampanya çalışmalarından.....	25
Emperyalistler ve işbirlikçileri “Suriye'nin Dostları” değil, halkların düşmanlarıdır!... ..	26
Özel hastanelerde alınan katkı payı %90'a çıkarıldı... ..	27
Ücretli Mühendis, 30 Mart 1972 Kızıldere direnişi.....	28
Mücadelemiz ortak olmalıdır!.....	29
Gazi anması ve çarpıtılan gerçekler....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/13 * 30 Mart 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,

Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

KESK'in, Meclis Genel Kurulu'na gelen 4+4+4 düzenlemesine ve sahte sendika yasasına karşı 28-29 Mart'ta gerçekleştirmek istediği grev ve merkezi Ankara eylemi İçişleri Bakanlığı ve Ankara Valiliği eliyle yasaklandı. Ancak binlerce kamu emekçisi ile ilerici ve devrimci sol güçler bu yasaklama kararına aldırmadan alanlara çıktı. Sermaye hükümeti bunun üzerine binlerce emekçinin Ankara'ya gidişini engellemek için her türlü zorbalığı devreye soktu. Otobüslerin kentlerden çıkışını engelledi. Ankara girişine polis ve jandarma kuvvetleri yağarak kente giriş engellendi, onlarca emekçi gözaltına alındı. Ancak emekçiler bu saldırılara kararlı ve militan bir direnişle yanıt verdi. Bunun üzerine diğer kentlerden gelen emekçilerin Ankara'ya girişinin önündeki barikatlar açıldı.

Sermaye hükümetinin bu zorbalığı kamu emekçilerinin alanlara çıktığı tüm kentlerde de devreye sokuldu. Alanlarda bir araya gelen yüzlerce emekçiye devletin kolluk güçleri gaz bombaları ve tazyikli su sıkarak saldırdı. Emekçiler bu saldırılara militan bir direnişle yanıt verdiler. Alanları terk etmeyerek zorbalığın sökmeyeceğini, baskılara, tehditlere boyun eğmeyeceklerini gösterdiler. Emekçiler eylemlerine 29 Mart günü de devam ettiler.

Gazetemiz baskıya hazırlandığı saatlerde birçok kente kamu emekçileri alanlardaydı. Ankara, İstanbul ve İzmir'de binlerce emekçinin kararlı bekleyişi ise devam etmekteydi. Devletin kolluk kuvvetleri ise saldırı için alarma geçmiş durumdaydılar.

Kamu emekçilerinin eylemlerinin sürdüğü saatlerde bu kez bir başka saldırı haberi ise İstanbul Maltepe Belediyesi önünde 100 gündür hakları ve gelecekleri için direnen Maltepe Belediyesi taşeron işçilerine yönelik olarak gerçekleşti. Maltepe Belediyesi yönetimi ve çevik kuvvet polisinin ortak saldırısının ardından Maltepe Belediyesi önüne gelen destek için gelen Elta işçileri, taşeron işçileri, BDSP'liler ile Devrimci Anarşist Faaliyet'liler polis tarafından darp edilerek gözaltına alındılar.

Sermaye devleti işçi ve emekçilerin hakları ve gelecekleri için direnmelerine faşist baskı ve terörle yanıt veriyor. Dün Kürt halkının Newroz'da yükselttiği

özgürlük ve eşitlik taleplerine azgınca saldırarak boğmaya çalıştı. Bugün ise çocuklarının karanlığa ve gericiğe teslim edilmesine karşı çıkan kamu emekçilerine saldırmakta. Bu saldırı aynı zamanda hakları ve gelecekleri için direnen taşeron ve tersane işçilerine yönelmektedir.

1 Mayıs'a hazırlandığımız bugünlerde işçi ve emekçilerin militan direnme kararlılığını ve ruhunu 1 Mayıs mücadele alanlarına yüzbinler olarak taşımak en öncelikli görevdir. Sermaye sınıfının saldırılarını püskürtecek tek güç işçi ve emekçilerin birleşik, militan ve örgütlü mücadelesi olacaktır.

Sınıf devrimcileri 1 Mayıs'ta bu gücü harekete geçirmek için seferber olmalıdır.

* * *

Gazetemizin geçen haftaki sayısında yayınlanan "8 Mart eylemlerinin ardından... - Z. İnanc" imzalı yazı, yazarımız S. Soyol'a aittir. "Tarihsel çağ ve yeni tarihsel dönem" başlıklı EKİM'in Mart 2012 tarihli sayısından iktibas olarak kullanılan yazının sayı numarası ise 280. sayı olacaktır. Bu iki düzeltmeyi bilginize sunar, özür dileriz....

Devrimci 1 Mayıs hazırlığını saldırılara karşı direnişi büyütmenin olanağına çevirelim!

AKP iktidarının iç ve dış politikada izlediği saldırgan çizgi her yeni gelişmeyle daha da belirginleşiyor. Her fırsatta sivri dişlerini gösteren Amerikancı iktidar, düzen içi muhalefete bile tahammül edemeyecek derecede saldırganlaşmış durumda. Bu pervasızlığın bir yanı emperyalistlerden ve sermayeden alınan destekten kaynaklanırken, diğer yanı saldırganlığa dayalı politikalar icra edenlerin “çatlak ses” duymaktan tedirgin olmalarıdır.

İktidarın bu gözü dönmüş hali, iç politikada Kürt hareketine karşı giriştiği imha hareketinde, ilerici ve devrimci güçlere yönelttiği kaba saldırılarda, işçi sınıfı ve emekçilere dayattığı neoliberal yıkım programlarında ve son günlerde “eğitim reformu” diye yutturulmak istenen 4+4+4 formülünün topluma dayatılmasında kendini gösteriyor.

Newroz kutlamalarını yasaklayarak Kürt halkının iradesini kırma girişiminde bulunan dinci-gerici iktidar, ummadığı bir direnişe çarpıp hüsrana uğradı. Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik taleplerinin arkasında durmasından adeta çılgına dönen Amerikancı rejim, bu kararlılığa, savaşı daha da tırmandırarak, BDP’yi sindirmeye odaklı süre avına yeni halkalar ekleyerek ve ırkçı-şoven propagandanın dozunu iyice arttırarak yanıt verdi. BDP’li milletvekillerini polis şeflerine dövdürerek Kürt halkına kin kusan dinci-gerici iktidar, Beyaz Saray’daki efendilerinin tam desteğinden aldığı güçle ne yasa ne kural tanıyor.

İlerici ve devrimci güçleri hedefleyen “rutin” saldırılara devam eden rejim, hak arama mücadelesine katılan işçi ve emekçilerin üzerine de polis ordusunu salmaktadır.

“Özel İstihdam Büroları” adı altında işçileri “köle pazarı”nın nesneleri durumuna düşürmek isteyen AKP iktidarı, asalak kapitalistler için “sömürü cennetleri” yaratma çabasıdır. Sınıf ve kitle hareketinin zayıf olmasından da güç alan bu emek düşmanlığı, yaygınlaştırılmak istenen sadaka kültürü ile pekiştirilmek istenmektedir. İşçi ve emekçi çocuklarını erken yaşlarda dinci gericiğin zehriyle sersemletmeyi amaçlayan 4+4+4 formülü “eğitim reformu” da, toplam saldırının bir parçası olarak dayatılmaktadır. Bu “eğitim formülü” ile çiraklık yaşı 14’ten 11’e düşürülerek, kan emici kapitalistlere yüzbinlerce çocuğu kölece çalıştırma olanağı sunulacaktır.

Kürt halkına ve hareketine, işçi sınıfına, emekçilere, ilerici ve devrimci güçlere yönelen içe dönük bu saldırganlığı, dış politikada Suriye’yi hedef alan kaba saldırganlık tamamlamaktadır.

Baas yönetiminin kısa sürede yıkılacağı hesabı üzerine politika belirleyen dinci Amerikancı iktidar, saldırganlıkta Pentagon’un savaş baronlarını bile geride bıraktı. Emperyalist güçlerin bir an önce Suriye’ye müdahale etmeleri için adeta çırpınıp duran

Bu adımlar, dinci Amerikancı rejimin bölgenin gerici kalesi olma yolunda pervasızca ilerlediğini somut bir şekilde ortaya koyuyor. Emperyalistler güdümünde komşu halklara karşı girişilen bu saldırganlık, içe dönük saldırganlığın daha da artacağına işaret ediyor. Kızıl 1 Mayıs’a doğru ilerleyen süreçte dinci Amerikancı rejimin hedefindeki Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltmek, içe ve dışa dönük gerici saldırgan politikalara karşı direnmek hayati bir önem taşıyor.

AKP şefleri, henüz bu rezil emellerine ulaşmayı başaramadılar. Bu başarısızlık bu gericiyi daha da saldırganlaştırıyor. Nitekim “Nükleer Güvenlik Zirvesi”ne katılmak üzere Güney Kore’ye giden Erdoğan’la bazı müritleri, Suriye’ye bir an önce saldırmanın şart olduğunu vaaz ettiler

Şefi Obama ile iki saat görüşen Erdoğan, temel gündemin Suriye olduğunu açıklayarak, bundan duyduğu memnuniyeti saklamadı. Emperyalist saldırganlık ve savaş politikasının birinci dereceden sorumlusu olan Obama ile Suriye konusunda mutabık olduklarını ilan eden AKP şefi, Kore dönüşü İran’a giderek, Washington’daki savaş baronlarının tehdit ve telkinlerini Tahran’a da taşıdı. İran’ın Suriye yönetimine verdiği desteği çekmesini sağlamaya çalışan Erdoğan’ın bu sefil hedefine ulaşması olası görünmüyor. Zira İranlı liderler, Suriye’yi hedef alan saldırıların neyi amaçladığını çok iyi biliyorlar.

Baas sonrası yönetimi birlikte oluşturma konusunda Erdoğan’la anlaşıklarını açıklayan Obama ise, ABD emperyalizmi ile Ankara’daki tetikçilerin, Şam’da kukla bir yönetimi işbaşına getirme konusundaki pervasızlıklarını gözler önüne serdi.

Tam da bu günlerde “Suriye Ulusal Konseyi”ni (SUK) İstanbul’da toplayan dinci Amerikancı iktidar, yamalı bohça olan Suriye muhalefeti birleştirip, Beşar Esad’a alternatif bir kukla yönetim için zemin oluşturma derdinde. “Özgür Suriye Ordusu” ile SUK’a katılan güçleri birleştirmeye çalışan Ankara’daki

işbirlikçi takımı, 1 Nisan’da İstanbul’da toplanacak olan “Suriye Dostları Grubu”na, “Baas yönetiminin alternatifi hazır” mesajı verip Suriye’ye müdahale kararı aldirmek için hazırlık yapıyorlar. Bu meseleye o kadar önem veriliyor ki, Suriye’deki Kürt partilerinin de toplantıya katılmaları yönünde yoğun çaba sarfedildi.

Bu adımlar, dinci Amerikancı rejimin bölgenin gerici kalesi olma yolunda pervasızca ilerlediğini somut bir şekilde ortaya koyuyor. Emperyalistler güdümünde komşu halklara karşı girişilen bu saldırganlık, içe dönük saldırganlığın daha da artacağına işaret ediyor.

Kızıl 1 Mayıs’a doğru ilerleyen süreçte dinci Amerikancı rejimin hedefindeki Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltmek, içe ve dışa dönük gerici saldırgan politikalara karşı direnmek hayati bir önem taşıyor.

Bugünden alan kutlamalarına kadar devam edecek olan 1 Mayıs sürecini, AKP iktidarının çok yönlü saldırılarını teşhir etmek, işçileri ve emekçileri uyarmak, örgütlemek ve eylem alanlarına taşımak için azami bir çabaya konu etmek gerekiyor.

Hem emperyalist saldırganlığa hem Ankara’daki işbirlikçilerinin suç ortaklığına karşı “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarını tüm çalışma alanlarında yükselterek, işçi ve emekçileri bu şiar altında alanlara taşımak için görev ve sorumluluklarımıza sınımsız sarılmalıyız.

1 Mayıs'ı kazanmak için görev başına!

Kitlesel ve yaygın 8 Mart gösterilerinin ardından Kürt halkının militan öfkesine sahne olan Newroz'a tanıklık ettik. Artık ufukta 1 Mayıs var. Baharın devrimci günleri 1 Mayıs'la taçlanacak. Tüm birikimleri 1 Mayıs alanlarında sınıfsal bir renge ve kimliğe bürünecek. İşçi sınıfı ile burjuvazinin karşı karşıya geldiği, güçlerini gösterip boy ölçüştüğü bu özel gün, hem sınıf mücadelesinin durumuna ayna tutacak hem de ortaya çıkacak tablo mücadelenin gidişatına önemli etkilerde bulunacak. Bu nedenle, sınıf mücadelesinin her iki kampında da 1 Mayıs'ı kazanmak, mücadele gündeminin merkezinde olacak.

Kuşkusuz “1 Mayıs'ı kazanmak” her iki cephe için farklı anlamlar taşıyor. Sermaye ve uşakları 1 Mayıs düşüncesi ve ruhundan nefret ediyorlar. Bunun için, 1 Mayıs'ı yasaklayıp işçi sınıfı ve emekçilerin sokaklara çıkmasına engel olmak için her yola başvurmuşlardır. Engel olamadıklarında, 1 Mayıs tarihinde sayısız örnekleri olduğu gibi, provokasyonlar ve kanlı katliamlara başvurmuşlardır. Böylece işçi sınıfı ve emekçilerin 1 Mayıs alanlarında güçlerini görmesine ve daha büyük kavgalar için cesaret ve özgüven kazanmalarına mani olmak istemişlerdir.

Ancak baskı, zorbalık ve katliamlarla 1 Mayıs ruhunu yenememişlerdir. Çünkü sermayenin çıplak sınıf kinini kustuğu böyle zamanlarda 1 Mayıs'ın ruhu daha güçlü biçimde işçi ve emekçilerin bilinçlerine ve yüreklerine kazınmıştır. Baskı ve zorbalıkla 1 Mayıs alanlarına egemen olacaklarını sananlar, bunun boşuna bir heves olduğunu iyi bilmektedirler. Bunu en iyi Taksim alanı üzerine verilen büyük sınıf kavgasından öğrenmişlerdir. İşçi ve emekçiler ile devrimcilerin Taksim'e çıkma kararlılığını bastırmak için tam bir savaş düzeninde polis orduları, yalan kusan medyası ve bilumum uşakları ile saldıranlar, yıllara yayılan büyük kavga sonunda diz çökmek zorunda kalmıştır.

Egemenler, 1 Mayıs'ın yüzyılı aşkın tarihinden de iyi bilirler ki, 1 Mayıs'ın hakkından gelmek için baskı ve zorbalık yetmez. Bunun için baskı ve zora hep kirli oyunlar eşlik eder. Bu, “eğer engel olamıyorsan ehlileştire, özünü boşalt, tehlikesiz kıl, hatta sahiplen” biçiminde özetlenebilecek sinsi bir politikada ifadesini bulur. İşte bunun için 1 Mayıslar'da yıllar boyunca sergilenen zorbalığın yanı sıra, onu içi boş bir bahar bayramı haline getirmek hayalleri hiç bitmemiştir. Bu amaçla bazen 1 Mayıs'ın alanlarda kutlanmasına karşı güçlü kampanyalar örgütlenmiş, seremonik geçit törenleri ile sendika bürokratlarının nutuklar attığı sahne şovlarından ibaret kutlamalara dönüştürülmeye çalışılmıştır.

Yakın dönemin sert Taksim mücadeleleri sırasında da bu yöntemin en sinsilerine tanık olduk. Öncelikle Taksim iradesi marjinalleştirilmek istenmiş, bunun için kentin başka köşelerinde, bazen kent dışında 1 Mayıs komedileri oynanmıştır. Bunlar yetmeyince, bu komedilerin aktörleri ile “Taksim'de makul 1 Mayıs” senaryosuna başvurulmuştur. Fakat tüm bunlar militan ve devrimci bir 1 Mayıs geleneğinin yazıldığı bu topraklarda tutmamıştır. Karanlık odalarda yazılan senaryolar 1 Mayıs alanlarında bozulmuştur.

Son yıllarda 1 Mayıs'ın devrimci özüne ve geleneğine sahip çıkmak iddiasıyla ortaya konulan irade ile Taksim kazanılmıştır. Aynı zamanda, son iki yılın 1 Mayıs'ından görüldüğü üzere, Taksim'i kazanan ruh ve kararlılık ile son yıllarda öne çıkan direnişçilerdeki işçilerin kararlılığı sayesinde bir dizi

2012 1 Mayıs'ının güncel politik çağrısı “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarında ifadesini bulmaktadır. Zira 2012 1 Mayıs'ında işçi sınıfı kapsamlı kölelik yasalarına güçlü bir yanıt vermek zorundadır. Diğer taraftan AKP'nin tırmandırdığı gericiğe ve faşist saldırganlığa karşı emekçilerin ve ezilen halkların güçlü bir yanıtı olmalıdır. Son olarak 1 Mayıs alanlarında emperyalist saldırganlık ve onun koçbaşlığına karşı tok bir tutum alınmalıdır.

kazanım elde edilmiştir. 2010 1 Mayıs'ında Türk-İş'in başkanlık koltuğunda oturan Mustafa Kumlu'nun Tekel işçileri tarafından alandan kovulmasının ardından, 2011 1 Mayıs'ında sendika bürokratları kürsüden konuşma cesareti gösterememişlerdir. Böylece, yıllar boyu yükseltilmiş olan “bürokratlar değil, işçiler konuşsun” talebi fiilen kazanılmıştır.

Elde edilen bu kazanımlar daha da pekiştirilmelidir. Çünkü sermaye ve uşakları boş durmuyor. Taksim Meydanı'nı yeniden düzenlemek adı altında oynanan sinsi oyun ortadadır. İşçi sınıfının öncüleri ve devrimci güçler uyanık olmalı, mücadeleyle kazanılanı mücadeleyle korumakta tereddüt göstermemelidir. Büyük mücadelelerle elde edilmiş kazanımlarımıza dokunulmasına izin vermemelidir.

İşçi sınıfı cephesinden 1 Mayıs'ı kazanmak demek, öncelikle sermaye ve uşaklarının bu oyunlarını bozmak, sinsi manevralarla elde edilen kazanımlara el uzatmalarını engellemek demektir. Bu ise devrimci ruhuna ve sınıfsal özüne yakışır bir 1 Mayıs anlamına gelmektedir.

Böyle bir 1 Mayıs'ın ölçüleri nettir: Öncelikle tartışmasız biçimde İstanbul'da 1 Mayıs'ın adresi Taksim'dir. Taksim'de ve tüm 1 Mayıs alanlarında kürsüler işçilerin olmalıdır. İşçi sınıfının enternasyonal mücadele gününde alanlar buna uygun bir renge bürünmeli, işçi sınıfının kızıl bayrağı dalgalanmalıdır. Miting programları işçi sınıfının Enternasyonal marşıyla açılmalı ve program işçi sınıfının birliğini pekiştirmek ve kardeş halklar arasındaki dayanışmayı güçlendirmek için farklı dilleri (başta Kürtçe olmak üzere) kucaklamalıdır. Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1 Mayıs alanları seremoni ve konser havasından uzak olmalıdır. Geçtiğimiz yıl devrimci bir havanın egemen olduğu Taksim 1 Mayıs'ının zayıf yönü bu olmuştur. 1 Mayıs alanları kavga yüklü olmalı, sermaye ve uşaklarına güçlü bir tokat atılmalıdır. Böylece 1 Mayıs alanlarının devrimci ruhu ve coşkusu 2 Mayıs'ta fabrikalar ve yaşam alanlarında yankılanabilmelidir.

Bunun güvencesi, bugünden başlayarak etkin, sistematik, yoğun, yaygın bir 1 Mayıs hazırlığına girişmek demektir. Bunun için 1 Mayıs'ın devrimci ruhunu ve güncel çağrısını başta işçi sınıfı olmak üzere toplumun ezilen emekçi yığınlarına taşımamızdır. Bu, 1 Mayıs'ta alanlara çıkma çağrısını dört bir yana yaymak, tüm güç ve imkanları 1 Mayıs alanına taşımak için değerlendirmek demektir. Yapılacak her şey, işçi sınıfını ve emekçileri 1 Mayıs ruhuyla donatarak alanlara taşımak hedefine bağlanmalıdır.

2012 1 Mayıs'ının güncel politik çağrısı “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarında ifadesini bulmaktadır. Zira 2012 1 Mayıs'ında işçi sınıfı kapsamlı kölelik yasalarına güçlü bir yanıt vermek zorundadır. Diğer taraftan AKP'nin tırmandırdığı gericiğe ve faşist saldırganlığa karşı emekçilerin ve ezilen halkların güçlü bir yanıtı olmalıdır. Son olarak 1 Mayıs alanlarında emperyalist saldırganlık ve onun koçbaşlığına karşı tok bir tutum alınmalıdır. Böylece 2012 1 Mayıs'ı gerçek bir hesaplaşma ve kavga günü haline getirilmelidir. Düzene karşı büyüyen öfke 1 Mayıs alanlarına akmalıdır. Tüm güç ve enerjimizi bu uğurda kullanmalıyız.

Devrimci ve kitlesel bir 1 Mayıs için ileri!

Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa, faşist baskı ve teröre karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği için...

1 Mayıs'ta mücadele alanlarına!

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor. Her yıl olduğu gibi bu yıl da dünyanın dört bir köşesinde milyonlarca sınıf kardeşimizle birlikte 1 Mayıs alanlarına çıkacağız. Tek yürek, tek yumruk olup, kanımızı emen asalakların karşısına dikileceğiz.

Düzenin egemenleri 1 Mayıs'ın adından dahi korkuyorlar. Çünkü pek çok yolla bölüp parçalamaya, şoven milliyetçilikle kör etmeye çalıştıkları işçi ve emekçiler 1 Mayıs alanlarında el ele veriyorlar, "sınıfsız, sınırsız ve sömürsüz bir dünya!" özlemini yaşıyorlar. Acılar ve felaketler dışında bir gelecek sunmayan emperyalist-kapitalist barbarlara geleceğin ellerinde olduğunu gösteriyorlar.

Bu 1 Mayıs'ta da bir kez daha tüm dünyada, çıkarları birbirine temelden karşıt iki sınıf, işçi sınıfı ile burjuvazi karşı karşıya gelecek. Bütün 1 Mayıs alanlarında mücadelenin ortak dili konuşulacak. Bütün ülkelerde işçi sınıfının enternasyonal kızıl bayrağı dalgalanacak.

Kardeşler!

Bu 1 Mayıs "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarının güçlü bir biçimde yükseltildiği bir mücadele günü olmalıdır.

"İşçilerin birliği!" Çünkü sermaye sınıfı ve hükümeti yıllardır acımasız sosyal yıkım programlarıyla, kapitalizmin derinleşen krizinin faturasını işçi sınıfı ve emekçilere ödetiyorlar. Bununla yetinmeyen bu kan emici asalaklar, dizginsiz bir sömürünün önündeki tüm engelleri kaldırmak istiyorlar. Kıdem tazminatı gibi kazanımlarımızı gaspetmenin yanı sıra, bölgesel asgari ücretten özel istihdam bürolarına kadar birçok başlık yeni saldırı programında yer alıyor. Bu programın hayata geçirilmesi, işçi sınıfının azgın bir sömürünün dipsiz kuyusunda tüketilmesi anlamına geliyor. 1 Mayıs'ta bu saldırılara geçit vermeyeceğimizi göstermeli, bunun için kitlesel bir biçimde alanlara çıkmalıyız.

1 Mayıs alanlarında iş cinayetleriyle katledilen binlerce sınıf kardeşimize sahip çıkmalı, kapitalizmin çarklarını canımız-kanımızla çevirmesine "artık yeter" demeliyiz. İnsanca bir yaşam için yeterli ücret ve sosyal hak taleplerini, parasız eğitim-parasız sağlık istemimizi güçlü bir biçimde yükseltmeliyiz. 1 Mayıs'ta sendikal

örgütlenme ve grev hakkımıza yönelik saldırılara da karşı durmalıyız. Sermaye ve hükümeti hazırlığını yaptığı yasalarla bizleri savunmasız bırakacak yeni engeller ve barajlar getiriyor. Örgütlenme hakkımıza el uzatanlara karşı 1 Mayıs alanlarında gücümüzü göstermeliyiz.

Kardeşler,

Bu yıl 1 Mayıs'ta "Halkların kardeşliği" şiarını gür bir sesle yükseltmek ayrı bir önem taşıyor. Çünkü bu ülkeyi zorbalıkla yöneten rejim en meşru hakları için ayağa kalkan kardeş Kürt halkına yönelik kuralı ve kirli bir savaş yürütüyor. Sergilenen baskı ve teröre karşı duran binlercesi zindanlara atılıyor. Kürt halkına boyun eğdirmek için tırmandırılan bu zorbalık aynı zamanda tüm işçi ve emekçilerin kölelik zincirlerinin de daha bir sıkılmasını sağlıyor.

Milliyetçilik adı altında kardeş haklara düşmanlık, bu asalakların kullandığı en kirli silahlardan biri. Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelesine "terörist" damgası vurarak, böylece emekçileri bölüp parçalayarak sömürü ve soygun düzenlerini yürütüyorlar. Yanı sıra, meşrulaştırılan baskı ve terör sayesinde işçi ve emekçilerin mücadelesi de bastırılıyor. Bunun içindir ki, 1 Mayıs alanları "halkların kardeşliği"nin sağlamca kurulduğu alanlar olmalıdır. Kürt emekçi kardeşlerimizle sömürsüz ve özgür bir ülke mücadelesinde birleşmeliyiz.

1 Mayıs'ta, Sivas'ta kardeşlerimizi diri diri yakıp tetikçilerini "zaman aşımı"yla aklayan katliamcı devletten hesap sormalıyız! Alevi-Sünni tüm emekçiler olarak, 1 Mayıs'ın birlik, mücadele ve dayanışma ruhuyla, gericiğin karanlığına karşı çıkmalıyız.

Bölgemizdeki kardeş halklarla dayanışmak için de "Halkların kardeşliği" şiarını hep bir ağızdan yükseltmeliyiz. Çünkü içerde emekçilere ve Kürt halkına karşı baskı ve zorbalığa başvuranlar, dışarıda da emperyalizmin hizmetinde kardeş halklara karşı saldırganlığı körüklüyorlar. Suriye, İran ve diğer halkların emperyalist egemenlik için köleleştirilmesi planlarının suç ortağı olarak hareket ediyorlar. "Füze kalkanı" ile topraklarımız bölge halklarına karşı bir saldırı üssü haline getiriliyor. Hesapları, emperyalist efendileriyle birlikte bölgemizi ve dünyayı kan gölüne çevirip, kardeş halkları köleliğe boyun eğdirmektedir.

1 Mayıs alanlarında bu soysuz planlara "hayır" demeli, kardeş halklarla dayanışmayı yükseltmeliyiz.

İşçiler, emekçiler!

Kurtuluş için birleşik-örgütlü mücadeleden başka bir yol yoktur. Bu artık etimizde-kemigimizde hissettiğimiz bir gerçekliktir. Bu gerçeği biliyor ancak çıkış yolunu bulamıyoruz.

İşte 1 Mayıs ruhu bize bu çıkış yolunu gösteriyor. Kapitalist sömürü düzenine karşı birleşip örgütlenmeden, işçi ve emekçileri köleleştiren zincirleri kırmak, özgürlüğün yolunu açmak mümkün değildir.

Öfkemizi ve umudumuzu kuşanıp, kitlesel bir biçimde 1 Mayıs alanlarına çıkmalı, her geçen gün azgınlaşan kapitalist sömürüye, tırmandırılan baskı ve teröre karşı birleşik bir mücadele yürütmeliyiz.

böylece her türlü köleliğe son verecek olan sosyalizm için mücadeleyi yükseltmeliyiz!

Öyleyse hep birlikte, omuz omuza 1 Mayıs'a! Sömürüye ve hak gasplarına, geleceksiz yaşamaya ve güvencesiz çalışmaya dur diyelim!

Krizin faturasını ödemeyeceğimizi haykıralım!

Faşist baskı ve teröre karşı barikat olalım!

Baskı ve kölelik altında tutulan Kürt halkının yanında olduğumuzu gösterelim!

Emekçiye hayat hakkı tanımayan kapitalizme karşı sosyalizm bayrağını yükseltelim!

Yaşasın 1 Mayıs! Biji yek gulan!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Ankara BDSP 1 Mayıs'a hazırlanıyor!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs için Ankara BDSP çalışmalarını yoğunlaştırıyor. Sincan'dan, Ostim'den, Mamak'tan ve üniversitelerden sınıf devrimcilerinin katıldığı 1 Mayıs hazırlık toplantısı 25 Mart günü Mamak İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirildi. 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı ve sınıfsal özünün özetlendiği bir açılış konuşması ile başlayan toplantıda devrimci baharı örgütlenme ve bu süreci kazanma çağrısı yükseltildi.

1 Mayıs'a giderken sınıf devrimcileri cephesinden yapılacak hazırlıkların içeriğinin ve biçiminin de konuşulduğu toplantıda 1 Mayıs hazırlık komiteleri oluşturma kararı alındı. Bunun yanı sıra Ankara genelinde yaygın bir ajitasyon-propaganda faaliyetinin örgütlenmesi konusunda hemfikir olunurken kitle çalışmasının yol ve yöntemleri de tartışıldı. Sanayi havzalarından, emekçi mahallerine, merkezi noktalardan, üniversitelere kadar örgütlenecek çalışmaların özgünlükler içermesi gerektiği vurgulandı. Ayrıca tüm çalışmalarda en önemli vurgunun devrim ve sosyalizm olması yönünde bir karar alındı.

Tüm bunlarla paralel olarak 1 Mayıs öncesinde Ankara'da merkezi bir kitle etkinliği yapma kararı alındı. Bu etkinliğin teknik ve politik hazırlıklarına başlandı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Polis terörüne rağmen emekçiler Ankara'da!

28 Mart 2012 | Ankara

saldırı alanda tepkiye neden oldu.

Ziya Gökalp Caddesi'nde bulunan SES ve BES üyesi kamu emekçileri yolun yarısını trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptılar. BDSP'li sınıf devrimcileri de burada yerlerini aldılar. KESK eylemine gelen Süleyman Çelebi gibi sermaye partisi sözcüleri, devrimci ve ilerici güçler tarafından protesto edildi. Onlara bugüne kadar işten attıkları ya da attırdıkları Akdeniz Çivi, Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ve Kent A.Ş. işçileri hatırlatıldı. Düzen partilerini teşhir eden devrimci ve ilerici güçler "Ne AKP ne CHP, çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!", "Kahrolsun sermaye partileri!" ve "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!" sloganları attılar.

Direnişin 2. günü..

Kamu emekçileri ile ilerici ve devrimci güçler günboyu yaşanan polis saldırılarının ardından Ankara'nın ayazına rağmen geceyi sokaklarda geçirdi.

Emekçiler sabah erken saatlerden itibaren sloganlarla 4+4+4 düzenlemesini ve sahte sendika yasasını protesto ettiler.

Ankara'da GMK Bulvarı üzerinde sabahlayan emekçiler polis barikatıyla karşılaştılar. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada TBMM'de yasa tasarıları görüşülmeye devam ederken emekçilerin kararlılığı devam ediyordu.

28 Mart 2012 | Ankara

4+4+4 düzenlemesi ve 4688 sayılı sahte sendika yasasına karşı aldığı 2 günlük grev ve merkezi eylem kararının Ankara Valiliği ve İçişleri Bakanlığı eliyle yasaklanmasının ardından ülkenin dört bir yanında olduğu gibi, başkentin de dört bir yanında emekçiler bulundukları her yeri eylem alanına çevirdiler.

Şehir dışından ulaşmayı başaranlar Ankara Büyükşehir Belediyesi önünde toplandılar. Polisin yürüyüşe izin vermemesi üzerine yolun iki şeridini de trafiğe kapatarak oturma eylemi yapan emekçilerin karşısına polis barikadı kuruldu.

Ayrıca il dışından gelenlerin toplanma noktası olan Ankara Garı da yoğun polis ablukası altında alındı.

Diğer bir toplanma noktası olan Eğitim Sen 2 No'lu Şube önünde buluşan yaklaşık 700 kişilik kitle de pankartlar açtı. Bekleyiş sürerken BDSP, DHF, Tüm-İGD, Kaldıraç ve TKP de emekçilerin yanındaki yerini aldı.

Diğer illerden gelen ve Ankara'ya girmeyi başaran emekçiler beklenirken KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul tarafından yapılan açıklamada çeşitli illerden gelen emekçilere polisin saldırdığı ifade edildi.

Bu arada, Tüm Bel-Sen 1 ve 2 No'lu Şubeler Çankaya Belediyesi'nin önünden Mithatpaşa Caddesi'nde bulunan kitlenin yanına kadar yürüyüş yaptılar.

İl dışından gelen yaklaşık 5000 kişinin buluşma noktası olarak belirlenen Tandoğan Meydanı trafiğe kapatılırken, GMK Bulvarı'nda kaldırımda bekleyen yaklaşık 2000 kişilik kitle de yolu işgal etti. BDSP, EHP, SDP, TÖP, TKP, Halkevleri, SDH, ÖDP ve EMEP de eylem alanında yer aldı.

Ayrıca KESK Genel Başkanı Lami Özgen, DİSK Genel Başkanı Erol Ekici de yerini aldı.

Polis, yolu kapatarak eylemlerini sürdüren emekçileri saldırı ile tehdit etti. Tren Garı önünde toplanan ve yürüyüşe geçmek isteyen kitleye ise polis biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı.

Polis kitlelerin buluşmasına engel olurken yer yer saldırılarda bulundu. Tandoğan Meydanı'nda bekleyen kamu emekçilerine yapılan gaz bombalı

Didim Eğitim Sen'de 4+4+4 paneli

Eğitim Sen Didim Temsilciliği'nce 26 Mart günü 4+4+4 kademeli eğitim ile ilgili panel gerçekleştirildi.

Eğitim Sen Didim Temsilciliği Eğitim Komisyonu'nun sunduğu panelde 4+4+4 ve genel saldırılar işlendi.

Özelleştirme uygulamaları ve bunların eğitime olan etkileri incelenirken, neoliberal saldırılar, eğitimin piyasalaştırılması, sermaye sınıfının ihtiyaçları doğrultusunda her türlü saldırının düzenlendiği vurgulandı. AKP hükümetinin sermayenin istemleri doğrultusunda kamuyu tamamen tasfiye etmek için hayata geçirdiği düzenlemelerden bahsedildi. "Okullar Hayat Olsun", "Eğitim Kampüsleri Projeleri" konuları da ayrıntılarıyla anlatılarak, eğitimde saldırıların ardı sıra devam edeceği, bu saldırılara karşı hep beraber mücadele edilmesi gerektiği söylendi.

Belediye Düşün Salonu'nda yapılan panele aralarında BDP, EMEP, ÖDP, KESK'in de olduğu bir dizi bileşen katıldı.

“Her yer Ankara, her yer direniş!”

Meclis Genel Kurulu'na getirilen 4+4+4 düzenlemesi ve 4688 sayılı sahte sendika yasasına karşı Ankara'ya gitmek üzere yola çıkan kamu emekçileri Türkiye'nin birçok ilinde polis engeline takıldı. Keyfi uygulamaya direnen emekçiler bulundukları her yeri eylem alanına çevirdiler.

Aydın'da grev ve eylem

Aydın'daki kamu emekçileri polis engellemesine maruz kaldılar. KESK'lilerin bulunduğu otobüsün polis tarafından keyfi biçimde durdurulması üzerine KESK'liler yolu trafiğe kapattılar.

08.00'de sendikanın çağrısıyla eğitim emekçileri, KESK bileşenleri ve ilerici-devrimci güçler Aydın çıkışındaki arkadaşlarına destek için geldiler. Yolum açılması üzerine otobüsler Ankara'ya doğru hareket etti.

Kentte kalan emekçiler basın açıklaması için Sulupark'ta bir araya gelerek Aydın Lisesi önüne doğru sloganlarla yürüyüşe geçtiler. Yürüyüşü izleyen emekçiler de alkışlarla yürüyen kitleye destek verdiler. Yolum trafiğe kapatılması polis tarafından engellenmeye çalışılsa da emekçilerin kararlı duruşuyla yürüyüş devam etti. Aydın Lisesi önünde Eğitim Sen Didim Temsilcisi Haydar Pınar tarafından basın açıklaması yapıldı.

İzmir'de polis saldırısı

27 Mart gecesi İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan KESK'e bağlı sendikalar ile ilerici ve devrimci güçler polis engeli ile karşılaştı. Saat 04.30'a kadar kolluk güçlerinin saldırılarına karşı direnildi.

Polis, emekçileri Ankara'ya taşıyacak otobüsleri, evraklarının eksik olduğu gerekçesiyle trafik otoparkına çekti. Bunun üzerine, Cumhuriyet Bulvarı'nı araç trafiğine kapatarak yürüyüşe başlayan emekçilerin önünü çevik kuvvet polisleri ve TOMA araçları kesti. Polis, emekçilere tazyikli su ile saldırdı.

Yaşanan arbedenin ardından durdurulan grup, yaklaşık 1 saat boyunca Fevzi Paşa Bulvarı'nı araç trafiğine kapattı.

Ankara'ya gidişlerinin engellenmesi üzerine Eğitim Sen 2 No'lu Şube binası önünde oturma eylemine başlayan kamu emekçilerine polis bir kez daha biber gazları ile saldırdı.

Saat 15.00'e doğru kitlenin dağılmaması üzerine Valilik ile yapılan görüşmeler sonrasında barikat açıldı. Basın açıklaması yapıldıktan sonra yaklaşık bir saat daha oturma eylemi gerçekleştirildi. Oturma eylemi sırasında alana giren Barış Anneleri alkışlar ve sloganlarla karşılandı.

Saldırıya İstanbul'da protesto

İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü önünde toplanarak İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne yürüten emekçiler polis terörünü protesto etti.

İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü önüne gelen emekçiler, oturma eyleminin ardından basın açıklaması yaptılar. Yapılan konuşmalarla Türkiye'nin çeşitli illerinden Ankara'ya gidişin engellendiği belirtilerek, AKP'nin şiddet dili kullandığı dile getirildi. Yasaya karşı mücadele etmekte kararlı olduklarını belirten KESK'liler yasanın geri çekilmesi gerektiğini vurgulayarak, mücadelelerini sürdüreceklerini ifade ettiler.

Konuşmaların ardından basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu ve Eğitim Sen 4 No'lu Şube Başkanı Arzu Erdoğan okudu. Eyleme, aralarında BDSP, Mücadele Birliği, SDP, TÜM-İGD'nin de bulunduğu ilerici ve devrimciler de katıldı.

Manisa'da oturma eylemi

Ankara'ya gitmek için yola çıkan Eğitim Sen otobüsü Turgutlu çıkışında durduruldu. Sabah 05.00'e kadar burada bekleyen emekçiler sendika binasına döndü.

Grevin ilk gününde sabah işyerlerine giden eğitim emekçileri, greve katılmayanları da greve çağırarak tekrar Eğitim Sen binasında toplandı.

300 kişilik bir kortejle Manolya Meydanı'na yüründü. Burada bir basın açıklaması yapılarak AKP'nin saldırıları ve polis terörü teşhir edildi.

Emekçiler basın açıklamasının ardından Manolya Meydanı'nda oturma eylemine geçti. Burada halaylarla ve sloganlarla bekleyişe geçildi.

Sabah saatlerinde yapılan meclis toplantısında “gece boyu Manolya Meydanı'nda oturma eylemi” kararı alınmış olmasına rağmen oturma eylemi saat 15.00'te Eğitim Sen Manisa Şubesi Yönetim Kurulu'nun kararı ile sonlandırıldı. Herhangi bir gerekçe gösterilmeden verilen kararın ardından emekçiler alandan ayrıldılar.

Adana'da gözaltılar sökmedi

Adana'dan Ankara'ya gitmek isteyen KESK'lilere saldıran polis 74 kişiyi gözaltına aldı. Polis saldırısı günboyu gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

İnönü Parkı'na doğru yürüyüşe geçen emekçiler basın açıklamasının ardından gözaltılar serbest bırakılıncaya kadar bekleme kararı aldılar.

Oturma eylemi yapılarak bir saati aşkın süre beklendikten sonra gözaltındaki kamu emekçilerinin Adli Tıp'a çıkarılacakları öğrenilince Reşatbey'deki Adli Tıp'a doğru yürüyüşe geçildi. Yine kortejler oluşturularak yapılan bu yürüyüş Adli Tıp önüne gelinmesiyle son buldu. Burada slogan ve marşlarla gözaltıdan kurtulmak isteyen emekçiler, eylemde,

gözümlen alananların adli tıpa çıkmaya başlamasıyla coşku daha da arttı. Hem muayene olmaya çıkanların hem de dışarıda bekleyen kamu emekçilerinin birbirlerini sloganlarla destekledikleri bu bekleyiş tüm gözaltıların sırayla eylemcilerin arasına katılmasıyla son buldu. Burada yapılan açıklama sonrası emekçiler yeniden Eğitim Sen binasına doğru yürüyüşe geçti.

Çorlu'da basın açıklaması

Tekirdağ Çorlu'da basın açıklaması yapıldı. Çorlu Belediye önünde Eğitim Sen Çorlu Temsilciliği tarafından yapılan basın açıklamasına 150 kişi katıldı. Ankara'ya gitmek isteyen kamu emekçilerine yönelik engellemelerin de protesto edildiği eylemde sahte sendika yasasıyla birlikte toplu görüşmeden bile daha geride bir düzenleme getirilmek istendiğine dikkat çekildi.

Açıklamada şunlar söylendi: “KESK'in, kamu emekçilerini kapikulu olarak gören mevcut zihniyetin ürünü olan bu yasa tasarısına karşı, mücadelesinde yarattığı değerlere yakışır bir direnç ve kararlılık göstereceğinden kimsenin şüphesi olmamalıdır.”

Bursa'da öfkeli yürüyüş

Eğitim emekçileri ve destekçi güçler Kent Meydanı'ndan Fomara'ya yürüdü. Burada şube yöneticilerinin ve polisin kitleyi kaldırıma çıkarma çabaları bir sonuç üretmezken kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Sivil polislerin engelleme çabalarına karşı emekçiler kararlılıkla yürümeye devam ederken kolluk güçleri de yolun tek şeridi kapatılarak yapılan yürüyüşe onay vermek zorunda kaldı.

Yolun tek şeridi trafiğe kapatılarak gerçekleştirilen yürüyüşte baskı ve engellemelere karşı öfke ile mücadele kararlılığı daha da yükseldi. 500'e yakın emekçi gür ve öfkeli sloganlarla yürüdü.

AKP İl Binası önüne gelindiğinde eylemi düzenleyen Bursa Eğitim Hakkı Meclisi adına Eğitim-Sen Bursa Şube başkanı Hasan Özyayın basın açıklamasını okudu.

TÜMTİS ve Petrol-İş yönetici ve üyeleri ile BDSP, Partizan gibi devrimci kurumların da destek verdiği oturma eylemi çekilen halay ve horonlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – İzmir- Trakya - Adana- Manisa - Trakya- Bursa

Özgür Gündem'e kapatma!

Katledenler tazminat istiyor

Ulucanlar katliamının birinci yılında düzenlenen eylemde polisleri 'yaraladıkları' iddiasıyla aileler ve eylemciler yargılanıp tazminata mahkum edildiler. İçişleri Bakanlığı, polislere ödediği 6 bin TL'yi faiziyle 33 bin 766 TL olarak eylemde gözüaltına almanlardan almak için işlem başlattı.

Sermaye devleti katliam sonrasında bir dizi yalanla gerçekleri çarpıtmıştı. Devrimcilerin birbirleriyle çatıştığını, tünel kazıldığını, tutsakların silah kullandığı söyleyebilmişti. Katliam sonrası aileler, devrimciler katliamın hesabını sormak için eylemler düzenlemiş, mezar anmaları ve eylemleri de azgın bir polis terörü ile karşılanmıştı.

"KCK operasyonları" adı altında gerçekleştirilen polis baskınlarında onlarca çalışanı gözaltına alınıp tutuklanan Özgür Gündem gazetesine bir kez daha kapatma cezası verildi.

İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi, gazetenin 24 Mart 2012 tarihli sayısının 1, 8, 9, 10 ve 11. sayfalarında yer alan haber, yorum ve fotoğrafların "Örgüt propagandası" yaptığı iddiasıyla, gazeteye 1 ay kapatma cezası verirken, gazetenin bugün çıkacak tüm sayılarına el konulmasına karar verdi. Kararın ardından gazetenin basımının yapıldığı Gün Matbaası'nı basan polis, gazetenin 25 Mart tarihli sayısına el koydu.

30 Mayıs 1992'de yayın hayatına başladıktan sonra 8 muhabir ile 19 dağıtımcısı katledilen ve 14 Nisan 1994'te kapatılan Özgür Gündem Gazetesi, 17 yıl aradan sonra geçtiğimiz yıl 4 Nisan'da okurları ile buluşmuştu. 30 Mayıs 1992'de İstanbul'da başlayan ve yayın yaptığı süre boyunca büroları defalarca basılan, 30'u muhabir olmak üzere 76 çalışanı öldürülen Özgür Gündem gazetesi 14 Nisan 1994'te kapatıldı.

Taksim'de protesto

Kapatma kararı **25 Mart** günü Taksim'de gerçekleştirilen yürüyüşle protesto edildi. BDP'li milletvekilleri Gültan Kışanak, Sebahat Tuncel'in de katıldığı eylemde gazetenin kapatılmasının, AKP sansürünün bir örneği ve yeni katliamların yaşanacağını göstergesi olduğuna işaret edildi.

Eyleme, aralarında Kızıl Bayrak'ın da bulunduğu çok sayıda sol, sosyalist, devrimci basın-yayın organı da destek verdi.

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen katılımcılar Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. Özgür Gündem adına açıklamayı Bayram Balcı yaptı.

BDP Eş Genel Başkanı Gültan Kışanak, Özgür Gündem gazetesinin yargılama dahi yapılmadan, ne yazacağı bilinmeden kapatılmasının sansür olduğuna işaret etti.

Menemen ve Çorlu'da protesto

Sivas davasının zamanaşımına uğratılması ve Alevi emekçilerin evlerinin gerici tarafından işaretlenerek fişlenmesine karşı öfke sürüyor.

24 Mart Cumartesi günü **Menemen** Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Menemen merkezdeki Lise Yolu girişinde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. PSAKD Kadın ve Gençlik Kolları'nın da katıldığı açıklamada Sivas katliamında yaşamını yitirenlerin resimleri taşındı.

Eylemde Menemen PSAKD Başkanı tarafından basın açıklaması yapıldı. Açıklamada Alevi emekçilerine dönük asimilasyon politikaları teşhir edilerek Adıyaman ve Harmandalı'nda Alevi ve aydın insanlara uygulanan fişlemeler protesto edildi. Sivas davasının ardından başbakanın

gerçekleştirdiği pervasız açıklamalara da değinilerek Sivas'ın katillerinin yargılanmak şöyle dursun, ödüllendirildiği belirtildi.

25 Mart günü **Çorlu**'da Belediye Meydanı'nda yapılan ve yaklaşık 90 kişinin katıldığı eylemde okunan açıklamada devletin katliamcı geleneğinden örnekler verilirken yeni katliamların da güncel bir tehdit olarak karşılarına çıkarıldığı ifade edildi. Açıklama "Sadece katillerin değil, bu katilleri yaratan zihniyetin de yargılanmasını istiyoruz. Sadece göğsünü gere gere duruşmalara çıkan eli kanlı katillerin değil, o katilleri koruyan, besleyen ve destekleyenlerin de yargılanmasını istiyoruz" sözleri ile sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir - Çorlu

25 Mart 2012 | Çorlu

24 Mart 2012 | Menemen

“Taşeron İşçileri Kurultayı’na yürüyoruz!”

Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi’nin kurultay deklarasyonunu yayınlıyoruz:

Geleceğimizin çalınmasına, sigortasız, sendikası çalıştırılmaya, sefalet, şirketleri zengin, toplumu açlığa mahkûm eden taşeronluk sistemine karşı birlik oluyoruz. Taşeron İşçileri Kurultayı’na yürüyoruz...

Taşeronluk sistemi işçinin en temel haklarının (ücret, sosyal ve ekonomik haklar gibi) gaspına, işçinin parçalanmasına dayanmaktadır. Biz işçilerin yaşamak ve ailesini geçindirmek için çalışmaktan başka çaresi yoktur. Çaresizliğimiz yüzünden patronlar sömürüyü daha da katmerleştirmek için taşeronluk sistemini kullanırlar. Taşeronluk sendikası, sigortasız ve güvencesiz çalıştırmanın diğer adıdır. Yani cehennem koşullarının dayatıldığı sistemdir. Bizim üzerimizden kazanılan değerın aslan payını üst işveren alırken, alt işveren olan taşeron geri kalan parçayı alır. Bizlere düşen ise yoksulluk, sefalet, açlık ve geleceksizliktir.

Bugün Türkiye’de taşeronluk sistemi her sektörde uygulanmakta ve yaygınlaşmaktadır. Artık birçok sektörde çalışanların çoğunluğu taşeron işçisidir. İşçinin bu yaşanan sorunlara karşı en doğal hakkı olan sendikalaşmak bile yasal olarak imkânsızlaşmaktadır. Bunun en iyi örneklerini tersaneler ve Maltepe Belediyesi gibi örneklerde görüyoruz. Bırakın en temel haklarını, insanlık dışı muameleye maruz kalan taşeron işçisini örgütlemek isteğinde çok rahat kapı önüne konulabiliyor. Üst işveren sıfatındaki patron bizlere hiç yüz yüze gelmeyerek kendini gizler, sorunlarımızın hep alt işven olan taşeronla çözülmesini ister.

Ama bizler, bizleri açlığa, sefalet, geleceksizliğe itenin kimler olduğunu biliyoruz. Belediyelerde bu sistem bize düşük ücreti, ücret ödemelerini geciktirmeyi, kurlsız ve düzensiz çalışmayı, yasalarla sınırlandırılan 45 saatlik çalışma düzeninin üstüne çalışmayı, baskıyı, hor görülmeıy reva görürken, fabrikalarda örgütsüzlüğü, güvencesiz çalışmayı, tesanelerde ise sayısız arkadaşlarımızı kaybettiğimiz iş cinayetlerini, ölümleri dayatır. Bizler belediyelerde, fabrikalarda, tersanelerde, metal ve tekstil işkolunda çalışan taşeron işçileri olarak artık azgın sömürü koşullarına dur diyeceğiz. Çünkü bizler biliyoruz ki sorunlarımızın temel kaynağı aynı ve daha fazla kar etmek isteyen patronlardır.

Taşeronluk sistemi zulümdür.

Taşeronluk sistemi bizleri hiçleştirmekte ve nesne haline getirmektedir.

Taşeronluk sistemi geleceğimizin gasp edilmesidir.

Taşeronluk sistemi sigortasız, sendikası çalıştırmadır.

Taşeron sistemi şirket ve üst işvereni zengin, toplumu açlığa mahkum etmektir.

Bizler artık tek başımıza hareket etmiyoruz. Sorunlarımızın çözümünün kendi ellerimizde olduğunu biliyoruz. Maltepe Belediyesi direnişçi işçilerin kendi alanlarında başlattıkları mücadele ve örgütlenme artık birçok belediyeye, tersanelere, fabrikalara taşıyor. Bizler taşeron işçileri olarak bu

sisteme karşı nasıl birlik olunacağını, nasıl mücadele edileceğini, geleceğimizi nasıl kazanacağımızı tartışmak, deneyimlerimizi paylaşmak ve kendi çözümlerimizi bulmak için kurultay örgütliyoruz.

Direnışçi işçilerden, Maltepe Belediyesi’nden, Kartal Belediyesi’nden, Adalar Belediyesi’nden, Tuzla tersanelerinden ve metal fabrikalarından katılan işçilerden oluşan Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi olarak, tüm taşeron işçileri yapacağımız kurultayı örgütlemeye ve kurultaya güç katmaya çağırıyoruz. Güvenceli, sendikalı ve insanca çalışma koşulları için haydi taşeron işçileri kurultayına!

Çok değil, sadece alinteri ve emeğimizin karşılığını istiyoruz!

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüğüz!

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!

“Taşeron İşçileri Kurultayı’nda buluşuyoruz.

Sigortasız, sendikası ve güvencesiz çalışmaya karşı örgütleniyoruz!”

Tarih: 15 Nisan - Pazar

Saat: 13.00

Yer: M. Boy Düğün Salonu

Adres: Esentepe Mah., Toros Cad., No: 52 / Kartal

***Taşeron İşçileri Kurultayı
Hazırlık Komitesi***

Taşeron İşçileri Kurultayı’nda buluşuyoruz!

Program

- * Tebliğ
- * Deneyimler
- * Serbest Kürsü

Tarih: 15 Nisan Pazar

Saat: 13.00

Yer: M.Boy Düğün Salonu

Esentepe Mah. Toros Cad.

No:52 Kartal (Cemevi yanı)

Taşeron İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi

Direnışten kurultaya mücadele büyüyor

Maltepe Belediyesi önünde direnişlerini sürdüren işçiler direnişin 94. gününde birçok emekçi ile sohbet ettiler. Çevredeki emekçiler gelip süreç hakkında işçilerden bilgi almanın yanı sıra evlerinde yaptıkları yemekleri de işçilerle paylaştılar.

Gün boyunca sağlık, metal ve belediye sektörlerinde çalışan işçilerle taşeronluk sorunları üzerine konuşulup, çözüm yolları tartışıldı. Direnişçi işçiler beraber mücadele edildiği taktirde, çalışma ve yaşam koşullarının değişebileceğini vurguladılar. Direnişçi işçiler, 15 Nisan’da yapılacak Taşeron İşçileri Kurultayı’na işçi ve emekçileri davet ettiler.

Direnış alanına gelen Volkan Yaraşır direnişçi işçilerle sohbet edip diğer direnişler hakkında bilgi verdi. Devrimci İşçi Hareketi de gün içerisinde ziyaret gerçekleştirdi.

Ekim Gençliği okurları da işçilerle sıcak sohbetler gerçekleştirip süreç hakkında bilgi aldı. Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada “Geleceğine sahip çık” kampanyasının süreci anlatıldı. Bu süreçte geleceksizliğe ve güvencesiz çalışmaya karşı direnen işçilerin mücadelesinin, üniversite kampüslerinde anlatılacağını altı çizildi.

Kızıl Bayrak / Kartal

Kurultay metni imzaya açıldı

Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi, imzaya açtığı bir metin ile taşeron köleliğine karşı çıkan herkesi kurultaya destek olmaya çağırdı.

Komitenin imzaya açtığı metin şöyle:

“Çalıştığımız her sektörde karşımıza çıkan, bizlere hiçbir yaşam hakkı tanımayan, ücretli kölelik düzeninin en son geldiği doruk olan taşeron sistemi işçi ve emekçiler tarafından güvencesiz, kurlsız, uzun çalışma saatleri, düşük ücret ve geleceksiz olarak iliklerine kadar hissedilmektedir. Taşeron alanında varolan rahatsızlığı örgütlü bir güce dönüştürmek taşeron işçilerini mücadeleye katmak bizim en acil görevlerimiz arasındadır.

Bu nedenle, ‘Geleceğimizin çalınmasına, sigortasız, sendikası çalıştırılmaya, sefalet, şirketleri zengin toplumu açlığa mahkûm eden taşeronluk sistemine karşı birlik oluyoruz, Taşeron İşçileri Kurultayına yürüyoruz!’ şiarıyla **15 Nisan Pazar** Boy Düğün Salonu’nda toplanacak olan **Taşeron İşçileri Kurultayı’nı** destekliyoruz.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Emekçi kadınlar 1 Mayıs'a yürüyor

Gebze'de devrimci baharı örgütlemek için çalışmalar yoğunlaşıyor. Emekçi kadınlar, 1 Mayıs'a dönük çalışmalarını başlattı.

Bir araya gelen emekçi kadınlar, iş yaşamında, evde, kapitalist toplumda kadının yaşadığı sorunlar üzerine bir sohbet gerçekleştirdi. Çalışma yaşamında güvencesiz ve kayıt dışı çalışmanın yarattığı sorunlar üzerine duruldu. Kadının hem işte hem de evde sömürüldüğü, çocuk bakımından, eşinin iş stresine kadar birçok sorunu göğüslemekle yükümlü olduğu belirtildi. Yeni çıkan yasalardan, hak gasplarından bahsedildi. Sorunların güncel örnekleriyle anlatılmasının ardından emekçi kadınların mücadele etmesinin ve örgütlenmesinin önemine değinildi.

İşçi ve emekçi kadınlara mücadele çağrısı yükseltilecek!

Emekçi kadınlar, 1 Mayıs sürecinde ve sonrasında işçi ve emekçi kadınların sorunlarına özel olarak eğilen çalışmalar yürütme kararı aldı. Gebze'de 1 Mayıs'a hazırlık çerçevesinde gerçekleşecek pikniğin organizasyonunda emekçi kadınlar olarak sunulacak katkılar konuşuldu. Emekçi kadınlar ilk olarak, 1 Mayıs öncesinde

güvencesiz çalışma koşulları, kadın cinayetleri, ev içinde görünmeyen emek, 1 Mayıs, örgütlü mücadelenin önemi konularının işlendiği bir emekçi kadın broşürü çıkartacak. 1 Mayıs sürecinde işçi ve emekçi kadınların hakkını araması, mücadeleye katılması için yaygın bir seslenme faaliyeti yürütülecek.

Kızıl Bayrak / Gebze

Ankara BDSP 1 Mayıs'a hazırlanıyor

Mamak İşçi Birliği tarafından örgütlenen Ulusal İstihdam Stratejisi konulu panel 25 Mart günü 16.00'da Mamak İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirildi. Sosyal Güvenlik Uzmanı Ali Erdoğan'ın konuşmacı olarak katıldığı panelde Mamak İşçi Birliği temsilcisi de yer aldı. Kısa bir açılış konuşmasının ardından Ali Erdoğan'ın sunumuyla devam eden etkinlikte sermayenin sosyal yıkım saldırıları bütünlüklü bir biçimde ele alındı.

Dünya'da devam etmekte olan kapitalist krizin, Avrupa'da yaşanan sosyal hareketliliğin ya da Yunanistan sermaye devletinin kemer sıkma politikaları karşısında komşu ülkedeki işçi ve emekçilerin ayağa kalkışının örneklediği panelde Türkiye'deki saldırıların bu süreçten bağımsız olmadığı vurgulandı.

Türkiye sermaye devletinin Ulusal İstihdam Stratejisi belgesi adıyla yayınladığı belgenin neyi amaçladığı ya da kısa-uzun vadede ne gibi sonuçlar doğurabileceği üzerine de tartışmalar yapıldı. Bu belgeyle birlikte taşeronlaştırmanın yaygınlaştırıldığı, esnek çalışma-üretim modelinin hayata geçirildiği belirtilerek işçi sınıfının parçalı tablosunun en önemli nedenlerinden birini oluşturduğu söylendi. Kadrolu işçi çalıştırmanın patronların ya da devletin sırtında bir yük olduğu bu yüzden bu tür yöntemlere başvurulduğu vurgulandı. Ayrıca ülkeyi bir şirket gibi yöneten hükümetlerin; patronların-sermayedarların talepleri doğrultusunda bu tür saldırıları devreye soktuğu ifade edildi. Bunun yanı sıra Özel İstihdam Büroları ile modern kölelik sisteminin kurulduğu, kıdem tazminatının gaspı ile kazanılmış haklara göz dikildiği söylenerek bu saldırılara göğüs gerebilmek için işçi sınıfının öncü unsurlarına, işçi örgütlerine büyük görev düştüğü vurgulandı. Sınıfın kendisine yönelen saldırılardan bihaber olduğu tespiti yapılarak özellikle sendikaların bu süreçteki rolüne işaret edildi.

Mamak İşçi Birliği adına yapılan konuşmada da örgütlenmenin önemine değinildi. İşçi sınıfının kendi örgütlenmelerini yaratabilmesinin ve bu yolla sendikaları zorlayabilmesinin gerekliliği üzerinde duruldu. Konuşmaların ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Bu bölümde sorulan sorularla tartışmalar derinleştirildi. Panel tartışmaların doygunluğa ulaşmasının ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Ümraniye'de devrimci sınıf faaliyeti

1 Mayıs yaklaşırken sınıf devrimcilerinin çalışmaları da hız kazandı.

Ümraniye'de 1 Nisan Pazar günü 1 Mayıs'a hazırlık çerçevesinde bir işçi toplantısı yapılacaktır.

İşçi toplantısına çağrı

"1 Mayıs yaklaşırken, işçiler 1 Mayıs'ı tartışıyor" başlığıyla gerçekleşecek toplantı, geniş bir çağrıya konu ediliyor. Toplantı öncesinde hazırlanan çağrı ozalitleri İmes, Dudulu ve Sarıgazi'ye yapıldı. 1 Nisan toplantısına çağrı yapan bildiriler, işçilere 1 Mayıs'ı birlikte örgütleme çağrısı yapıyor. Bildiriler fabrikalara ve İmes'e dağıtılıyor.

Gazete satışı...

Her hafta Çarşamba günü sabah işe giriş saatinde İmes A Kapısı'nda ve Salı günü iş çıkışı saatlerinde Sarıgazi Meydanı'nda düzenli olarak yapılan yapılan gazete satışında bu hafta "Newroz'un direniş ruhuyla 1 Mayıs'ta alanlara" çağrısı yapıldı.

Taşeron İşçileri Kurultayı hazırlıkları

Taşeron İşçileri Kurultayı'na kısa bir süre kalırken, Ümraniye'de işçi ve emekçiler kurultaya çağrılıyor. "Taşeron işçisi köle değildir, örgütlen ve zincirleri kır! Güvencesiz, sendikası, sigortasız çalışmaya karşı örgütleniyoruz, Taşeron İşçileri Kurultayı'nda buluşuyoruz!" şiarlı kurultaya çağrı afişleri İmes, Tavukçuoğlu, Dudulu, Madenler ve Sarıgazi'de yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Ulusal Sorun ve Devrim semineri

"Ulusal sorun ve devrim" başlıklı seminer 25 Mart günü Adana Sanayi İşçileri Derneği'nde gerçekleştirildi.

Sunum, Kürt halkının ulusal uyanışının ve mücadelesinin tarihsel bir kronoloji içinde özetiyle başladı. Kürt sorununda devrimci çözüm konusunda uluslararası deneyimler aktararak, sosyalizmin gerçek ve kalıcı çözüm olduğu vurgulandı. Marksizmin ışığında ulusal sorunun nasıl formüle edildiği aktarıldı. Türkiye'de yaşanmakta olan Kürt sorununa da bu çerçeveden bakılması gerektiği belirtildi. Şovenizme ve düzen içi çözümlere karşı komünistlerin kendi bağımsız

sınıf çizgilerini ısrarla koruması gerektiği dile getirildi. "Ulusal sorun" olarak tabir edilen meselenin esasında bir turnusol kağıdı işlevi gördüğü, bu konuda takınılan tavrın bilimsel sosyalizmin ışığında doğru ya da yanlış tutumu ortaya çıkardığı aktarıldı. Ulusların eşitliğinin, kendi kaderlerini tayin hakkının olmazsa olmaz olduğu ancak meselenin politik özünü ulusal hareketin dar sınırlarına hapsedmenin, ona yedeklenmenin yanlışlığı vurgulandı. Doğru devrimci tutum olarak, sınıflar mücadelesinde haklı ulusal istemlerin ancak proletarya sosyalizmiyle güvenceye alınabileceği anlatıldı. Kısmi ve geçici çözümlerin ise kapitalist sistemin sınırlarına takılıp kalmak demek olacağı söylendi.

Soru-cevap biçiminde devam eden seminer verimli tartışmalarla son buldu.

Kızıl Bayrak / Adana

ELTA işçilerine gözaltı terörü

25 Mart 2012 / Taksim

ELTA patronunun ve Koç Grubu'nun sahibi olduğu RMK Tersanesi'nin kölelik dayatmalarına ve hak gasplarına karşı direniş bayrağını yükselten ELTA işçileri baskılara ve gözaltılara rağmen yılmıyorlar.

RMK yönetimi saklanıyor

RMK yöneticilerinin direnişçi işçilerle karşılaşmamak için sabah işe erken geldiği gözleniyor. Müdürlerin içeri girerken arabalarını hızla sürüp geçmeleri yaşadıkları rahatsızlığı gösteriyor. ELTA işçileri 22 Mart sabahı işe giriş saatlerinde yoğun bir şekilde, sloganlarla ve düdükle direnişlerini sürdürdüler.

Diğer tersanelerde çalışan işçiler direniş ziyaretine geldiler. Gün içerisinde yaşanan gelişmeler hakkında bilgi almak isteyen işçilere süreç hakkında bilgi verildi ve destek çağrısında bulunuldu. İş çıkış saati geldiğinde ise işçiler halay çekerek direnişlerini sürdürdüler.

Sloganlarla kararlılıklarını gösteren işçileri, diğer tersanelerden erken çıkan işçiler ziyaret ettiler.

Maltepe işçilerinden ziyaret

24 Mart günü direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçileri ELTA işçilerini ziyarete geldiler. Sloganlar eşliğinde direniş alanına gelen taşeron belediye işçileri direniş alanındakiler tarafından da sloganlarla karşılandılar. ELTA işçilerinin süreçleri hakkında bilgi alan taşeron belediye işçileri direniş süreçleri hakkında bilgi verdiler. Yapılan sıcak sohbetlerin ardından işçiler toplu bir şekilde sloganlarla tersaneyi inlettiler. İşçiler slogan atarken tersaneden çıkış yapan genel müdür yardımcısının kaçarcasına aracını sürerek uzaklaşması dikkat çekti. Bir süre daha sohbet eden işçiler direnişlerin ortaklaştırılması vurgusunu yaparak direniş alanından sloganlar eşliğinde ayrıldılar.

Elta işçileri kararlı

ELTA işçileri 25 Mart Pazar günü direniş

kararlılıklarını ve mücadele taleplerini Taksim'e taşıdılar. Esenyurt-Kıraç'ta direnişlerini sürdüren MEPA işçilerinin de katıldığı eylemde patronların saldırılarına karşı mücadele kararlılığı dile getirildi.

Tersane İşçileri Birliği Derneği'nde diğer tersane işçileri ile buluşan işçiler tuttukları servisle Taksim'e geçtiler. Emek Sineması önünde destekçilerle buluşan işçiler Galatasaray Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler.

İşten atılan ELTA işçileri adına Murat Akırmak basın açıklamasını okudu. Açıklamanın ardından, MEPA fabrikasında yaşanan kural dışlıklara ve haksızlıklara karşı yürüttükleri mücadele sonucu işten atılan işçiler adına konuşma yapıldı.

İşçiler tersane önünde

26 Mart sabah saatlerinde sloganlarla RMK Tersanesi önüne gelen işçiler bekleyişe geçtiler. Havanın yağmurlu olması nedeniyle ısınmak için ateş yakan işçiler, tersane yönetimine korku saldılar. Tersanenin önünde ateş yakılmasından rahatsız olan yönetim, zabıta ve polisi devreye soktu. Zabitanın ateşi söndürme isteğini işçiler kararlılıkla önlediler. Ateşin etrafında halay çeken işçiler, kararlı bekleyişlerini sürdürdüler. Ateşin sönmemesinin ardından gelen polis, sönmüş ateşin üzerine su dökerek gitti. Ortalığı telaşa veren tersane yönetimi polis ve zabıta yetmezmiş gibi, belediyenin yol bakım ekiplerini de tersanenin önüne çağırdı. İşçilerin kararlı duruşu sonucu tersane yönetiminden biri işçilerle görüşmeye geldi.

Sorunları dinleyen yetkili süreci çözeceğini ve biraz zaman istediğini belirtti. İşçiler haklarını alana kadar direnişlerine devam edeceklerini yetkililerden doğru adım atılırsa, çözüme açık olduklarını ifade ettiler.

Direnişle sınıf dayanışması yükseliyor

Tersane yönetiminin oluşan ses nedeniyle rahatsız olduğu, kapıları ve pencereleri kapattığı gözlemlendi. İşçilerin taleplerini görmezden gelen yönetime işçiler sürekli sloganlar ve düdük sesleriyle gün boyu canlı duruşlarını sürdürdüler. Gün içerisinde farklı tersanelerde çalışan işçiler, eski Elta direnişçisi işçiler ve öğle saatlerinde içeride çalışan işçilerden destek

ziyaretleri geldi. Akşam iş çıkışı saatinde Elta'da ve diğer taşeronlarda çalışan işçiler direnişçi işçilerin yanına gelip sohbet ettiler. İşçilerin paydos ettiği esnada direnişçi işçiler sloganlarla diğer işçileri mücadeleye çağırdılar.

Direnişçilere gözaltı terörü

RMK önünde direnişlerini sürdüren ELTA işçileri 28 Mart sabah 08.00'den itibaren tersaneye araç girişini kapadılar. Direnişin 15.gününde ELTA patronunun keyfi işten çıkartmaları ve ana firma RMK Tersanesi'yle yapılan görüşme taleplerinin karşılanmaması üzerine işçiler yolu kestiler. 2 saat süren yol kapama eylemine polis saldırdı. Yoğun bir ablukanın ardından polis işçilere saldırarak 10 işçiyi gözaltına aldı. Gözaltılar arasında, desteğe gelen direnişçi Maltepe taşeron işçileri de var.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Elta direnişçilerine destek

Elta direnişçilerine Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi'nden destek geldi. Yazılı bir açıklama yapan komite, baskılara ve gözaltı terörüne rağmen Elta direnişinin kazanacağını belirtti.

Açıklamada şöyle denildi:

"Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi'nde de yer alan Elta işçileri, taşeron sistemine karşı açılan bu mücadele bayrağına yaktıkları direniş ateşiyle katkıda bulunuyorlar. İşçi sınıfına izlenmesi gereken yolu gösteriyorlar. İnsana değer vermeyen ücretli kölelik düzenine karşı insanca yaşayabilecek bir gelecek için yürüttükleri mücadelede yalnız olmadıklarını bilsinler.

15 Nisan günü gerçekleştirilecek olan Taşeron İşçileri Kurultayı'nda taşeron sistemine karşı bir mücadele programı ortaya çıkacak ve taşeron işçileri artık kendi örgütlülüklerine dayanarak daha güçlü olacaklar. Asalak sınıf olan sermayedarlar karşısına bir bütün olarak çıkacağız ve tarihi yeniden yazacağız.

Buradan sesleniyoruz: Elta işçilerinin gasp edilen hakları verilsin!"

MEPA direnişi umut oluyor!

Esenyurt Kırac'ta kurulu MEPA Mobilya fabrikasında çalışırken sendikalaşma faaliyeti yürüttükleri için işten atılan devrimci işçilerin direnişi sürüyor.

MİB çalışanı 3 MEPA direnişçisi kölece çalışma ve işten atmalara karşı başlattıkları direnişleriyle bölgedeki işçilere umut ve cesaret aşıyorlar.

Direnişin etkisi

Bölgede her geçen gün daha fazla yankı uyandıran direnişe, işçi ve emekçilerin ziyaretleri sürüyor. İşçiler yaptıkları ziyaretlerde genel olarak "Neden direniş? Bu noktaya nasıl geldiniz?" sorularını direnişçi işçilere yöneltiyorlar. Direnişçi işçiler de kendi çalışma koşulları ile genel olarak işçilerin çalışma koşulları arasında bir fark olmadığını ve bu koşulların MEPA özelinde nasıl yaşadığını anlatıyorlar. Bunun sonucunda örgütlenmekten ve bir araya gelmekten başka yolun olmadığını ifade ederek örgütlenme çalışmalarındaki deneyimlerini işçilere aktarıyorlar. Ziyaretçi işçiler de kendi fabrikalarında da aynı sıkıntıların yaşandığını ve bunun için neler yapılabileceğini direnişçilerle tartışıyorlar.

İmza kampanyası başladı

Direnişçi işçiler çevredeki işçileri direniş çadırı sayesinde bilinçlendirmenin yanı sıra işçi ve emekçilere dönük sosyal yıkım yasalarına patronların keyfi işten atmalarına karşı imza kampanyası başlattılar. İmza kampanyasının yanı sıra bölgedeki işçilerle anketler yaparak direnişi geniş kitlelere yaymaya çalışıyorlar.

MEPA direnişinden patronlar da rahatsız olmuş durumda. MEPA direnişi, dağıtılan bildirilerle beraber çevre fabrikalardaki işçilerin gündemine taşındı. Fakat bu durumu sezen ve bizzat MEPA patronu tarafından ikaz edilen patronlar işçileri korkutarak MEPA direnişini karalamaya yöneldiler.

Her türlü engelleme ve baskıya rağmen MEPA direnişi şimdiden birçok kazanıma imza attı. Direnişten etkilenen işçiler, zorla imzalatılmaya çalışılan iş sözleşmelerine imza atmıyorlar. MEPA da dahil olmak üzere çevredeki birçok fabrikada yasal olmayan çalışma saatleri geri çekilerek yasal kılflar uyduruluyor ve

alınmayan iş güvenliği önlemleri konusunda da çeşitli adımlar atılıyor.

Birleşik Metal'den MEPA'ya ziyaret

İşçileri 26 Mart günü Birleşik Metal-İş İstanbul 2 No'lu Şube Başkanı **Yılmaz Bayram** ziyaret etti.

Ziyaret sırasında direniş süreci üzerine sohbet edildi. Bunun dışında kuralızsız çalışmanın ve sömürünün yoğun olduğu bölgede örgütlenmenin gerekliliği ve zorlukları üzerinde duruldu. Yılmaz Bayram, direnişe destek sunacaklarını ve işyeri temsilcileri ile bir ziyaret düzenleyeceklerini belirterek direnişi selamladı.

İş Güvenliği Uzmanı'na "soruşturma"

İlerleyen saatlerde direniş yerine MEPA'da işçi sağlığı ve İş güvenliğinden sorumlu olan İş Güvenliği Uzmanı geldi. Direnişçi işçilerin yayınladıkları deklarasyon ve yapılan yazılı açıklamalardan kaynaklı kendisi hakkında Çalışma Bakanlığı tarafından soruşturma açıldığını söyleyen Uzman, kaynak olarak da **kizilbayrak.net**'te yayınlanan haberlerin gösterildiğini belirtti. Kişi olarak bu durumdan rahatsızlığını ifade etti.

İşçilere eğitim verdiğini söyleyerek kendisini savunan İş Güvenliği Uzmanı'na, bu durumun onların işçilere verdiği birkaç saatlik iş eğitimleriyle önlenemeyeceğini ilettiler.

Destek verenlere baskı

Direnişin ilk gününden bu yana desteklerini esirgemeyen kargo işçileri de MEPA patronunun tehditlerinden payını aldı. İşçilerin yanına gelen kargo işçileri MEPA patronunun kendi çalıştıkları yeri de aradığını söylediler. İşçiler hiçbir baskıya boyun eğmeyeceklerini, bu durumun umurlarında olmadığını ifade ettiler. Aynı zamanda iş arayan işsizler de direnişi ziyaret ettiler.

MEPA'dan Toroslar'a selam!

Direnişçi MEPA işçileri, Toroslar Elektrik Dağıtım işçilerini yolladıkları bir mesaj ile selamladı.

İşçilerin mesajında şöyle denildi: "Bizim gibi bu mücadele sürecinde polislin saldırısına uğrayan, gözaltına alınan işçi kardeşlerimizin, kavga yoldaşlarımızın Adana'da Toroslar Elektrik Dağıtım bünyesindeki taşeron firmada çalışan direnen işçi kardeşlerimizin onurlu mücadelesini selamlıyoruz. Biliyoruz ki, hiçbir baskı haklı mücadelemizi durduramayacaktır. Mücadelemize yönelen saldırılar direncimizi bir nebze geriletmek bir yana, sınıf kinimizi ve kararlılığımızı daha da bilemektedir.

Adana'da ki Toroslar Elektrik Dağıtım işçisi kardeşlerimizin yanındayız. Direnişlerini direnişimiz biliyor, onlara yönelen saldırıyı bizlere de yönelen bir saldırı olarak görüyoruz. Sınıf düşmanları bilmelidir ki Adana işçileri yalnız değildir. MEPA'dan Toroslar'a, işçi sınıfının isyan ateşiyle birleşiyoruz."

1 Mayıs öncesinde saldırı yasaları tartışıldı

Yaklaşan 1 Mayıs öncesinde hazırlıklarını yoğunlaştıran **Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu** bileşeni sendika şubeleri, 25 Mart Pazar günü Petrol-İş Genel Merkezi'nde gerçekleştirdikleri toplantı ile Ulusal İstihdam Stratejisi (UIS) ve Toplu İş İlişkileri Kanunu Tasarısı'nı masaya yatırdı.

1 Mayıs'ı örgütlenme çağrısı

Emek örgütlerine, kitlesel ve birleşik bir 1 Mayıs'ı örgütlemek için harekete geçme çağrısında bulunan Türk-İş'e bağlı sendikaların düzenlediği etkinlikte UIS ve sendikalar yasası üzerine bilgilendirme yapıldı.

Sendikal Güç Birliği Platformu Dönem Sözcüsü ve Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel'in moderatörlüğünü yaptığı panele Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) Öğretim Görevlisi Aziz Çelik, Çalışma ve Toplum Dergisi Yayın Yönetmeni Av. Murat Özveri, HDK İstanbul Milletvekili Abdullah Levent Tüzel ve CHP Ankara Milletvekili İzzet Çetin konuşmacı olarak katıldı.

Platform bileşeni sendikalara üye 200'ü aşkın işçinin katılımıyla gerçekleştirilen etkinlikte Deri-İş, Hava-İş, TÜMTİS, Tez-Koop-İş 1 ve 5 No'lu şubeler, Harb-İş Anadolu Yakası Şubesi, Selüloz-İş İstanbul Şubesi, Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şube ve Petrol-İş İstanbul 1 No'lu Şube'den katılımlar gerçekleşti.

Etkinliğin açılış konuşmasını Tez-Koop-İş Sendikası İstanbul 5 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca Över yaptı.

Birleşik, kitlesel 1 Mayıs çağrısı

Över, AKP iktidarının baskı politikalarına dikkat çekti. Çalışma yaşamında örgütlülüklerin tasfiye edilmek istendiğini sözlerine ekleyen Över, iş cinayetlerinin ise takdiri ilahi olarak gösterildiğini hatırlattı. Direnişlerin de selamlandığı açılış konuşmasında taşeron köleliğine de vurgu yapıldı.

UIS ve kıdem tazminatının önümüzdeki süreçte meclis gündemine geleceği uyarısında bulunan Över, sendikal mücadelenin işyerlerinden örgütlenmesi

gerektiğinin altını çizdi.

Konfederasyon ve genel merkezlere, saldırılar karşısında birleşik mücadeleyi örgütlenme çağrısında bulunulan konuşmada Taksim 1 Mayıs'ı'nı örgütlemek için tüm emek örgütlerine çağrıda bulunuldu.

Panel bölümünde ilk sözü **Murat Özveri** aldı. Toplu İş İlişkileri Kanunu'nun içeriğine ilişkin bilgilendirmede bulunan Özveri, yasanın birtakım maddeleri üzerinden tasarımı değerlendirdi.

Aziz Çelik ise, 'Ucuz' olarak nitelendiği İstihdam Stratejisi'nin içeriği üzerine kapsamlı bir sunum gerçekleştirdi.

HDK Milletvekili **Levent Tüzel** ise, AKP hükümetini eleştirerek parlamentoda bu saldırıları teşhir edeceklerini belirtti. Asıl olanın işyerlerinden doğru yürütülecek mücadele olduğunu vurguladı.

CHP Ankara Milletvekili İzzet Çetin de UIS ve Toplu İş İlişkileri Kanunu'na ilişkin bilgilendirmede bulundu. Çetin salondakileri işçilere de eskiyi yadederek "mücadele dersi" verdi.

Panelin ardından Hey Tekstil işçileri adına **Melek Sönmez** ve Kampana direnişçisi **Dilek Göl** de direniş süreçlerini anlatan konuşmalar yaptılar.

"Benim günahım ne!"

Toplantının kapanış konuşmasını ise Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel yaptı. Hak-İş ve Memur Sen'i TEKEL direnişi sürecindeki tutumları üzerinden eleştiren Türkel, saldırıların mevcut Türk-İş yönetimi eliyle hayata geçirildiğini sözlerine ekledi. Türk-İş yönetiminde bulunduğu süreçte hükümetle yaptıkları kulis faaliyetlerinden aktarımlarda bulunan Türkel, "çalışma hayatını aşağıdan yukarıya dizayn etme" çağrısında bulundu.

"Benim günahım ne! Hadi siz bizi değiştirin, engel oluyorsak siz bizi değiştirin" diyen Türkel 1 Mayıs'ın önemine dikkat çekti. Programda, salondaki katılımcılara söz hakkı verileceği söylenmesine rağmen bu bölüm iptal edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <http://www.kizilbayrak.org>

DİSK 1 Mayıs'a hazırlanıyor

DİSK, 2012 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde '1 Mayıs Kutlama Komitesi' oluşturdu. DİSK Genel Sekreteri **Adnan Serdaroglu** başkanlığındaki komitede üye sendikaların örgütlenme daire başkanları da yer alıyor. Türkiye çapında da DİSK Bölge Temsilcilikleri öncülüğünde üye sendikaların katılımlarıyla 1 Mayıs Komiteleri oluşturulacak.

Toplantı çağrısı

DİSK, İstanbul Taksim'de ve ülke çapında yapılacak 1 Mayıs programlarını görüşmek üzere Türk-İş, Hak-İş, KESK, Memur-Sen, Kamu-Sen, TMMOB ve TTB genel başkanlarını 30 Mart'ta Ankara gerçekleştirecek merkezi toplantıya davet etti. DİSK, 1 Mayıs kutlama hazırlıkları çerçevesinde afiş, bildiri, döviz ve pankart tasarımlarına da başladı.

Lastikte grev kararı asılacak

DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikası ile lastik patronları arasında süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin arabulucu sürecinde de anlaşma sağlanmadı. Arabulucu raporunun gelmesinin ardından sendika grev kararını asacak.

Sendikanın örgütlü olduğu Brisa, Pirelli ve Goodyear fabrikalarında çalışan 4 bin işçiye kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde arabulucu süreci de sona erdi. Arabulucu ile 16 Mart'ta yapılan görüşmenin ardından 15 günlük yasal süreç bitti. Sürecin bitmesinin ardından arabulucu raporu geldikten sonra sendika grev kararı alacak.

Hak gaspları dayatılıyor

Görüşmelerde ücret maddelerini içeren 27 madde üzerinde anlaşmaya varılmadı. Lastik patronlarının, eşit işe eşit ücret maddesini geri çekmesi talebi, sendikanın yüzde 14'lük zammına karşı yüzde 3,4'lük zam önermesi ve bireysel emeklilik talebini gündeme almaması süreci grev kararı alma aşamasına getirdi.

Ceha işçileri mücadeleden kararlı

Kayseri’de **Ceha** işçilerinin sendikal hak ve özgürlükleri için başlattığı mücadele devam ediyor. 25 Mart Pazar günü Emek Düğün Salonu’nda biraraya gelen Ceha işçileri kararlılıklarını ortaya koydular. Ceha patronunun baskılarına boyun eğmeyeceklerini gösterdiler.

Toplantıda açılış konuşmasını Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Rasim Gündal yaptı. İşçileri selamlayan Rasim Gündal, “Gerekirse bedel ödemeye hazırız. Mücadele edeceğiz, kazanacağız. Patronun baskılarına boyun eğmeyeceğiz. Örgütlülüğümüzü güçlendirmek için çabalarımızı büyüteceğiz” dedi. Konuşmasında, işçileri safları daha fazla sıklaştırmaya çağırdı.

Toplantıda ikinci konuşmayı bir Ceha işçisi yaptı. “Önce sendikayı patron istiyordu. Biz ne zaman Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlendik. Patron sendika düşmanı kesildi. Daha sonra bizi satın almaya çalıştı. Ama satın alamadı. Ben iş kazası geçirdim. Beni hastaneye bile göndermediler. Bu duruma isyan eden 80-90 işçi ‘biz sendika istiyoruz’ diyerek sürece önderlik etti. Patron istediği sendikayı getirmek istedi. Biz patron sendikası istemedik. İki yıl boyunca kendi istediğimiz sendikayı getirmek için çalıştık. Patronun bütün manevraları boşa çıktı. Patron bizi satın alamadı. Biz sendikamızla, ülkemizle birlikte büyüyeceğiz. Bu onurlu mücadelenin hayırlı olmasını diliyorum” diyerek sözlerini tamamladı.

Konuşmanın ardından Birleşik Metal-İş Sendikası’nı tanıtan sinevizyon gösterimi gerçekleştirildi. Sinevizyon gösteriminin ardından işçiler “İnadına sendika, inadına DİSK” sloganını attılar.

Son konuşmayı Birleşik Metal-İş Genel Başkanı ve DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroglu yaptı. Kitleyi selamlayarak konuşmasına başlayan Adnan Serdaroglu, “Sizlerle olmaktan gurur duyuyorum. Toplantıya katılanlara teşekkürlerimi sunuyorum. AKP demokrasi, insan hakları sözlerini ağızdan düşürmüyor. Öte yandan Cumhurbaşkanı’nın kentinde sendikal örgütlenmeye karşı tutum alınıyor. Sendika

olarak haksızlığa ve kötü uygulamalara karşı mücadele etmeyi sürdüreceğiz. Patronlardan bağımsız olma çizgimizi sürdüreceğiz. Sendikamızın yasadışı yapılarla bağlantılı olarak gösterilmesine izin vermeyeceğiz.” dedi.

12 Eylül baskılarına değinen Serdaroglu, “12 Eylül’de birçok üye ve yöneticimiz baskı gördü, gözaltına alındı, tutuklandı, hapis cezalarına çarptırıldı. Ama biz yılmadan mücadele ettik.” dedi. Kayseri’de “önce Allah” diyen patronların işçilerin haklarını vermediğini belirten Serdaroglu; “onlar sarı sendikaları istiyorlar. Atılan işçilerin hesabını soracağız.” dedi.

“DİSK’i işçiler kurdu, işverenler kurmadı. 12 Eylül askeri darbesi DİSK’i yok edemedi” diyen Serdaroglu konuşmasını “İnadına sendika, inadına DİSK!” sloganı ile bitirdi.

Kayseri İşçi Birliği de toplantıya destek verdi. Toplantı salonuna “Birleşe birleşe kazanacağız” sloganıyla giren Kayseri İşçi Birliği üyeleri alkışlarla karşılandılar. Toplantıya, aileleriyle birlikte yaklaşık 500 işçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Rexroth işçileri de Birleşik Metal dedi!

Bosch işçilerinin Türk Metal çetesinden istifa ederek DİSK’e bağlı Birleşik Metal İşçileri Sendikası’na üye olmalarının ardından 22 Mart günün **Bosch Rexroth** işçileri Türk Metal çetesine bir tokat daha vurdu.

Sabah vardiya çıkışında Türk Metal çetesi fabrika önünde toplanarak Rexroth işçilerinin kararlılığını kırma hamlesi yapsa da bu çaba sonuç vermedi. İşyeri servisleri ile fabrikadan ayrılan Rexroth işçileri daha sonrasında kendi imkanları ile Birleşik Metal Sendikası Bursa Şubesi’ne geldiler. Burada üyelik işlemlerini gerçekleştiren Rexroth işçileri ile bir bilgilendirme toplantısı da yapıldı.

Sabah saatlerinde gece vardiyasından çıkan ve 16.00-24.00 vardiyasında çalışan işçilerin neredeyse tamamının üyelik işlemleri bitirilirken 08.00-16.00 vardiyasında çalışan işçiler ise Birleşik Metal tarafından tutulan servislerle şubeye geldiler. 20’ye yakın servisle şubeye gelen Rexroth işçilerini, sendika önlükleri ile bekleyen Birleşik Metal’in

örgütlü olduğu SCM ve Prysmian’dan işçiler karşıladılar. Alkışlarla şube binasına giren yüzlerce işçinin üyelik işlemleri de burada tamamlanırken Birleşik Metal-İş Genel Örgütlenme Sekreteri Özkan Atar işçilere hitaben bir konuşma gerçekleştirdi. Yaklaşık 850 çalışanı bulunan Bosch Rexroth’ta 600’e yakın işçi Birleşik Metal’e geçmiş oldu.

Kızıl Bayrak / Bursa

Sendika işgali sona erdi

Mersin Limanı Uğursan taşeron işçileri aylardır süren direnişlerini bir süredir Liman-İş Sendikası’na taşımışlardı.

Burada geceli gündüzlü bekleyen işçiler, sendika yöneticilerinden direnişe sahip çıkmalarını ve somut adım atmalarını istediler. Yaklaşık 1 haftalık bekleyişin ardından işçiler kendilerine verilen sözler üzerine sendika binasına astıkları pankart ve dövizleri indirip sendika işgaline son verdiler. Bekleyişlerini yine sendika içinde sürdüren işçiler kısa sürede adım atılmaz ise daha ileri eylemleri de hayata geçireceklerini belirtiyorlar.

Kızıl Bayrak / Mersin

Billur Tuz’da direniş sürüyor...

Tek Gıda-İş Sendikası’nın fabrikadan tasfiye edilmesine karşı mücadele ederek sendikal haklarını kullandıkları için işten atılan ve fabrika önünde direnişe başlayan Billur Tuz işçileri fabrika önündeki bekleyişlerinde 90’lı günlere ulaştılar.

Direniş alanı 86. gününde yine dayanışma ziyaretlerine tanıklık etti. Petrol-İş Aliaga Şubesi Başkanı İsmail Doğan’ın ziyarette bulunduğu direniş, sonrasında aydın, yazar ve şairlerden de destek buldu. Asım Gönen, Bilsen Başaran, Hayri Yetik ve Yücelay Sal’ın aralarında bulunduğu aydınlar sırayla söz alarak Billur Tuz işçileriyle direnişe dair düşüncelerini paylaştılar. Sohbetin ardından şairler kendi şiirlerinden örnekler sundular. Büyük bir ilgiyle dinlenen şiirlerin ardından ziyaretçiler, sloganlarla Savranoglu işçilerinin yanına uğurlandılar.

Billur Tuz direniş alanının son konukları ise Eğitim Sen üyesi iki öğretmen oldu. İşçilere 4+4+4 sisteminin aslında laik-anti laik ayrışması olmadığını ifade ederek bu sistemle çocukların sömürü cennetine nasıl kurban edileceğini ayrıntılı olarak anlattılar. Eğitim emekçilerinin grevine destek çağrısının yanı sıra çocukların iki gün boyunca okula gönderilmemesi çağrısı da yapıldı.

Görüşlerini aldığımız Billur Tuz işçileri kazanana kadar direnişe devam edeceklerini ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / İzmir

Volkan Yaraşır ile dünya, bölge, Türkiye ve 1 Mayıs ü

“Militan savunma militan m

*İşçi sınıfı ve emekçiler, 2012 1 Mayıs'ına sermayenin sosyal yıkım ve kölelik saldırıları altında giriyor. Dünyanın birçok ülkesinde kapitalist krizin faturasına karşı grevlerin, kitlesel gösterilerin yaşandığı bu dönemde dünya ve Türkiye'de sınıf hareketinin seyri, emperyalist kuşatma ve hegemonya savaşları üzerine araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**'la konuştuk.*

Yaraşır, 1 Mayıs'ta Taksim'deki yüreklerin aynı zamanda Atina'da, Londra'da, Tahrir'de, Lizbon'da, Roma'da atmasının önemine dikkat çekiyor ve sokağı örgütlemeye çağırıyor...

- 2012 1 Mayıs'ına giderken dünya ölçeğinde ve Türkiye'de önemli gelişmelere tanık oluyoruz. Kapitalist krizin faturası başta Avrupa ülkeleri olmak üzere bir dizi ülkede emekçilere ödettiler isteniyor. Birçok ülkede ise genel grevler ve kitlesel gösteriler yaşanıyor. Gelişmeleri bir bütün olarak değerlendirirseniz nasıl bir tablo çizersiniz?

- Bir anlamda “tarihsel momentum” diye tanımlayabileceğimiz ya da yüksek konjonktür diyebileceğimiz bir sürecin içinden geçiyoruz. Önümüzde tahminen kapitalizmin yapısal krizinin bütün şiddetiyle kendini hissettireceği 8-10 yıllık bir periyot var. Bu periyotta sınıfsal antagonizmanın şiddeti daha da yoğunlaşacak.

Yapısal krizin karakteristik özellikleri bütün çıplaklığıyla ortaya çıkıyor. Emperyalist özneler arasında rekabet şiddetleniyor. Kriz derinleşiyor, kriz senkronu yaşanıyor. Aynı zamanda ekolojik, gıda ve uygarlık kriziyle karşı karşıyayız.

Krizin 2009'dan sonra odak coğrafyası Avrupa Kıtası oldu. Kıtanın Akdeniz Havzası'nda büyük altüst oluşlar yaşandı, yaşanıyor. Yunanistan'da başlayan mali kriz, hızla etkisini Portekiz ve İrlanda'da gösterdi. İzlanda sarsıldı. Ardından Doğu Avrupa senkronun içine girdi. Macaristan ve Romanya'da önemli gelişmeler yaşandı. İtalya ve İspanya mali kriz sarmalı içine giriyor.

Kriz sınıfa yönelik cepheden bir saldırıya dönüştü. Özellikle Yunanistan bu anlamda finans kapitalin karşıdevrimci stratejilerini hayata geçirdiği ülke oldu. Troyka'nın bu saldırıları bir anlamda AB'nin yeniden yapılanması, daha homojen bir yapıya dönüşmesi şeklinde biçimlendi. Çekirdek emperyalist ülkelerin dışında bütün kıtanın periferileşmesi yönünde politikalar hayata geçirildi.

İşçi sınıfının finans kapitalin cepheden saldırısına cevabı olağanüstü oldu. Özellikle Yunanistan işçi sınıfı bir ön cephe işlevi gördü. Başta Akdeniz Havzası olmak üzere kıta sarsıldı. Yaygın ve geniş sınıf ve kitle eylemleri gerçekleşti. Genel grev ve sektörel grev dalgaları yaşandı. Avrupa işçi sınıfının tarihinde yeni bir döneme girildi.

2011'de Kuzey Afrika ayağa kalktı. Mısır ve Tunus'ta “devrimler” yaşandı. Dalga Ortadoğu'yu sarstı. Halen bu ülkelerde devrimci süreç salınımlı bir şekilde devam ediyor.

Öte yandan Nepal'de kendi özgünlüğünde ikili iktidar, devrimci bir süreç yaşanıyor. Hindistan'da onlarca eyalet Maoistler'in denetiminde. Filipinler'de yine kendi özgünlüğünde ikili iktidar yaşanıyor. Ülkenin bir kısmı FKP'nin kurtarılmış bölgeleri içinde yer alıyor. Kolombiya'da FARC ayakta. Latin Amerika'da “sol dalga” hala etkili.

Yani küresel düzeyde isyanlar, ayaklanmalar, büyük sınıf ve kitle hareketleri ile devrimci durumlar yaşanıyor. Önümüzdeki 10 yıllık kesit yüksek bir konjonktürü işaretliyor. Bu kesitte devrimci yükseliş ve geri çekilmeler, olağanüstü toplumsal mücadeleler ve hatta yenilgiler yaşanabilir. Kanımca devrimin güncelliğinin yaşanacağı bir tarihsel dönemin içerisindeyiz.

“Emperyalist özneler arasındaki gerilim şiddetlenecek”

- Kapitalizmin yapısal krizi etrafında yaşanan bu gelişmelere emperyalist özneler arasındaki gerilim, çatışmalar eşlik ediyor....

- Emperyalist özneler arasında gerilimin artması yapısal krizlerin karakteristik özelliğidir. ABD'nin 11 Eylül sonrası hegemonyasını restore etme politikaları sonuç vermedi. İmparatorluk projesi çöktü.

Kapitalist kriz emperyal özneler arasındaki rekabeti şiddetlendirdi. Eşitsiz gelişim yasası Çin ve Rusya gibi faktörleri devreye soktu. ABD özellikle Çin'in ataklarını bloke etmeye ve Rusya'yı kontrol etmeye çalışıyor. Rusya küresel bir enerji santrali olarak konumlanıyor. Askeri gücünü yeniliyor. Çin hızla ve etkili bir küresel güç olarak devreye girdi.

Libya müdahalesi Arap halklarının ayağa kalkışını engellemeyi ve mutasyona uğratmayı amaçladı. Öte yandan Rusya ve Çin'in Afrika ataklarını bloke etmeyi hedefledi. ABD bu operasyonlarında başarılı oldu. ABD yeni savunma stratejisini Asya Pasifik üzerinden kurguluyor. Rusya ve Çin'i kuşatmayı hedefliyor. Bu stratejik yönelimin kapısı Ortadoğu'dan açılıyor.

İran Savaşı ABD'ye Asya kapısını açacak. İran'ın ön cephesi ise Suriye'dir. Bugün İran ve Suriye konusunda Çin'in ve Rusya'nın tutumu, Libya'dan ders çıkardıklarını gösteriyor. Rusya'nın savaş gemilerini Suriye limanlarına demirlemesi boşuna değil. Çin de bölgeye ilişkin nüfuz ve ekonomik alanlarını kaybetmek istemiyor. Çin'in enerji ihtiyacının yüzde 58'i Ortadoğu'dan sağlanıyor, yüzde 10'unu İran karşılıyor.

Ortadoğu giderek küresel bir düğüm noktası haline geliyor. Rusya ve Çin, ABD'nin Asya Pasifik hamlelerini buradan kesmeye çalışıyor. AB, mali krizin yıkıcılığı karşısında Çin'e ihtiyaç duyuyor. Çin'in finansal gücü başta Almanya ve Fransa'nın Ortadoğu'da “temkinli” hareket etmesine yol açıyor.

ABD'nin İran faktörünü devredışı bırakması demek, Çin'in Ortadoğu'daki enerji kaynaklarının bütününe kontrol etmesi anlamına geliyor.

Önümüzdeki dönem emperyal özneler arasındaki gerilimin şiddetleneceği bir dönemdir. İran savaşı bu anlamda Vietnam sonrası en büyük bölgesel savaş olarak öne çıkacaktır. Bu savaşın yalnızca Ortadoğu değil küresel dengeleri de sarsacağını bugünden söyleyebiliriz. Ayrıca Afrika, Asya ve Kafkasya yeni kaynak savaşlarının gerçekleşeceği coğrafyalar olarak öne çıkacaktır.

ne konuştuk...

, militan direniş, cadele!"

**“İçeride işçi cehennemleri, dışarıda
agresyon politikaları”**

- *Bu denklem içerisinde Türk devletinin de ciddi bir rolü var. Suriye’ye yönelik müdahale planları üzerinden Türk devleti nasıl bir konumda?*

- ABD’nin Asya Pasifik eksenli yeni jeopolitik konseptine bağlı olarak TC konumlanmaya çalışıyor. TC’nin konumlanmasına GOP’un yeni versiyonu da diyebiliriz. TC Ortadoğu’nun bir sürekli savaş coğrafyasına dönüşmesinde aktif rol almaya çalışıyor. Bölgesel bir güç merkezi olmayı hedefliyor. Bir taraftan lejyonerlik, diğer taraftan aktif taşeronluk yaparak bunu başarmaya çalışıyor. Bu yönelim aynı zamanda finans kapitalin yönelimidir.

Suriye bu anlamda TC’nin “emperyal” hayallerini besliyor. ABD’nin denetiminde ve komutasında Suriye savaşına hazırlanıyor. Suriye müdahalesi aslında İran savaşı anlamına geliyor. Kürecik’te füze kalkını kurulması ve İzmir’in NATO saldırı merkezine dönüşmesi TC’nin bugünden İran savaşına hazırlandığını gösteriyor. Ama unutulmuş bir şey var: Ortadoğu büyük bir anafordur. Ayrıca Suriye’de Kürt faktörü, Kürt Federe Devleti, İran’da PJAK faktörleri TC’nin hiç beklemediği sonuçlara yol açabilir.

İsrail, Suudi Arabistan ve Mısır gibi diğer bölgesel güç odakları da devrededir. İran’ın bölgedeki tarihsel rolü ve gücü ve Şiiler üzerindeki etkisi ayrıca hesaplanmalıdır.

TC içeride işçi cehennemleri, işçi “ölüm tarlaları” yaratarak, dışarıda agresyon politikaları uyguluyor. Finans kapital içeride Çin çalışma rejimi kurarak sınıfı boyunduruk altına alarak soluk alıp veriyor.

**“AKP’nin makro projeleri sekteye
uğrayacak”**

- *Dinci-gerici AKP eliyle yürütülen bu politikalar ne kadar sürdürülebilir?*

- AKP devleti dönüştürerek, transforme ediyor. Monolitik bir rejim inşa ediyor. İktidarı merkezileştiriyor ve yoğunlaştırıyor. Sermaye birikiminin önünü açan, bu birikimin hızlı ve yoğun yaşanmasını sağlayan ekonomik, politik, kültürel operasyonlar gerçekleştiriyor.

“Sürekli karşıdevrim stratejisi” diye tanımlayabileceğimiz hamlelerle tüm toplumsal dinamikleri çökertmeyi amaçlıyor. Sürekli karşıdevrim, TC’nin transforme oluşunun ayrılmaz bir parçasıdır. Küresel sermayenin bölgesel ihtiyaçlarına uygun bir biçim alıştır. AKP bu sürecin katalizörüdür.

Kapitalizmin yapısal krizi, TC’nin her an kriz sarmalı içerisine girme olasılığı, sınıf hareketinin yükselişi, Kürt alt sınıflarının bitmez tükenmez mücadelesi, emperyalist savaş, toplumsal muhalefetin yükselişi AKP’nin makro projelerini sekteye uğratacaktır. Yine kriz koşullarında her eylemin politik atmosfer yaratacak içerik taşıması ve sistem karşıtı

Bizde büyük ayağa kalkışlar, kitle gösterileri ve genel grevler yaşanmıyor ama lokal eylemlilikler şeklinde kendini gösteriyor. Eğer biz bu deneyimleri katalizör haline getirebilseydik, çam ormanlarını yangına dönüştürebilseydik, sonuç başka türlü olurdu.

mücadelenin büyük meşruluk kazanması şanslarımızdır.

“Sınıfsal enerji ulusal enerjiyle birleşmeli”

- *Kürt sorunu toplam tablo içerisinde nasıl bir öneme ve yere sahip?*

- Kürt sorunu bir Ortadoğu, hatta küresel bir sorun haline dönüştü. Olası Suriye ve İran savaşları Kürt sorununda yeni bir momente geçişi simgeliyor. Kürtler Ortadoğu’nun en önemli gücü haline geldi. Yeni konjonktür muazzam gelişmelere yol açabilir.

Anadolu topraklarında ise Kürt alt sınıflarının mücadelesi ve mobilizasyonu kendini her pratikte yeniden üretiyor. Kürt özgürlük hareketi yeni bir eşiğe ulaştı. Bu eşik bir yandan kirli savaş sonrası demografik yapıda yaşanan değişimlerden, İstanbul’un en büyük Kürt kenti olması gibi besleniyor, öte yandan Kürt halkının devlet geleneğine ait olmaması ona müthiş olanaklar sunuyor. Komünalist birikimler Kürt halkını yeniden şekillendiriyor. Kürt alt sınıflarının mücadelesi artık ontolojik bir boyut kazandı. Tıpkı Mayalar ve İnkalar gibi. Ve onların Latin Amerika’daki yeni temsilcileri gibi. Ayrıca işçi sınıfının kürtleşmesi ve Kürtler’in işçileşmesi gibi sosyolojik bir durumla karşı karşıyayız. Bu tarihsel randevunun önünü açıyor. Son Konda araştırması Kürt halkının inanılmaz yoksulluk düzeyini açığa çıkardı. Bütün bu faktörler, Anadolu topraklarında müthiş imkanların önünü açmaktadır. İşçilerin birliği ve halkların kardeşliğinin bir slogan olmaktan çıkıp bir realiteye dönüşme imkanı vardır.

Batı yakasındaki yeni sınıfsal kombinasyona bağlı olarak sınıfsal enerjinin açığa çıkarılması ve “doğu” yakasında ulusal enerjiyle birleştirilmesi demek, Ortadoğu’nun yeni volkanı demektir. Bu aynı zamanda bir Ön Asya devrimidir. Bu tanım artık teorik bir sorun değil pratik bir sorun haline gelmiştir.

“Sınıfsal öfke ve kin birikiyor”

- *Avrupa’daki dalgalanmanın Türkiye emek hareketine etkisi ne?*

- Özellikle kriz tartışmaları Türkiye’deki devrimci çevrelerce de çok anlaşılan veya çok iyi değerlendirilen bir eksen olmadı. Aslında kapitalizmin

krizi tartışması bir başka düzlemde Marksizm’in ideolojik teorik mimarisini gösteren bir tartışmadır. Aynı zamanda biz krizi devrimin olanakları ve güncelliği çerçevesinde tartışırız. Aşağı yukarı 3-4 yıldan beri yapmaya çalıştığımız tartışma da böyle bir tartışma. Kapitalizmin yapısal krizi derken teknik bir terimden bahsetmiyoruz. Kapitalizmin ontolojisinden, kapitalizmin doğasından, işleyiş yasalarından bahsediyoruz. Özellikle sınıf mücadelesi ekseninde bunu tanımlayan, açıklayan ve analiz eden bir çerçeveden bahsediyoruz. Özellikle, içinde bulunduğumuz konjonktürün, sınıfsal antagonizmayı inanılmaz şiddetlendirdiğinden bahsetmiştik.

Örneğin Yunanistan’da son iki yılda 50 büyük grev yaşandı. 50 büyük grevin üçte biri genel grevdi. Bırakın Avrupa işçi sınıfı tarihinde, dünya işçi sınıfı tarihinde böyle bir deneyim yok. Muazzam bir gelişme ve birikim. Ayrıca İtalya, Fransa, Portekiz, İspanya, İrlanda, Belçika, İngiltere ve Almanya’da yaygın grevler ve genel grevler yaşandı. İngiltere Siyahiler’in ayaklanmalarına sahne oldu. Birçok şehirde meydanlar işgal edildi. Avrupa’nın Akdeniz Havzası’nda müthiş bir dinamizm ortaya çıktı. Tabii buradaki temel sorun devrimci öznenin olmaması. Böylesine olağanüstü zenginliğin ve dalgalı senkronların yaşandığı bir konjonktürdeyiz. Ülkemizde sınıf hareketi ise bir durağanlık içinde. Ama gittiğim işçi havzalarında, seminer, panel ve konferanslarda gördüğüm bir şey var. Batıdaki gibi, aynı büyüklükte sınıfsal öfke ve kin var. Kendini büyük kitle ve sınıf hareketleri biçiminde dışavurmuyor. Ama tüm havzalarda sınıfsal öfke ve kin birikmiş durumda.

Bizde büyük ayağa kalkışlar, kitle gösterileri ve genel grevler yaşanmıyor ama lokal eylemlilikler şeklinde kendini gösteriyor. Eğer biz bu deneyimleri katalizör haline getirebilseydik, çam ormanlarını yangına dönüştürebilseydik, sonuç başka türlü olurdu.

Çam ormanlarında yangınlar şöyle gerçekleşir. Ağacın yanmasıyla çam kozalağı ateş topuna çevrilir ve fırlar. Ormanın ileriki bölümlerini yakmaya başlar. Son 3 yıllık dönemde bu lokal eylemleri ateş topuna, kozalağa çevirebilseydik, bunları bir manifesto haline getirebilseydik, böylesine pratikler yaratabilseydik, havza ve kent grevlerini gerçekleştirebilirdik. Her havzada inanılmaz derecede sınıfsal öfke ve kin var. Bu kendini lokal dışavurumlarla gösteriyor. Hugo

Boss, Maltepe, Billur Tuz, Savranoğlu, Hey Tekstil olarak gösteriyor. Asıl sorun, bunu manifestolaştıramamak ve ateş topuna çevirememek. Devrimciler, komünistler bunu bir ateş topuna çevirdiğimiz an çam ormanları yangınına dönüştürebiliriz. Avrupa’nın Akdeniz Havzası’ndaki senkron bizde lokal eylemlilikler olarak kendini dışavuruyor. Orada senkronize bir gelişme var. Bence bizde de inanılmaz olanaklar var. Her havza, atölye ve fabrika sınıfsal öfke ve kinin biriktiği alana dönüşüyor. Ama asıl problem, bozkırın bir türlü tutuşturulamaması. Bunu gerçekleştirebilseydik Türkiye işçi sınıfı da kendi özelinde muazzam pratikler yaratabilirdi. Ben bunu 2008-2009’larda söylüyordum. Önümüzdeki günler yaygın direnişlere, havza grevlerine gebe günlerdir, yeter ki eylemler ve direnişler manifestolaştırılsın, öfke ve kin kristalize edilsin.

“Taksim’deki yürekler Atina’da, Londra’da, Tahrir’de atmalı”

- 2012 1 Mayıs’ın gündemi, talepleri ne olmalı, süreç nasıl bir hatta ele alınmalı?

- Bence bu 1 Mayıs’ta özellikle enternasyonalizmin altı son derece ciddi biçimde çizilmek zorunda. Taksim’deki yürekler aynı zamanda Atina’da, Londra’da, Tahrir’de, Lizbon’da, Roma’da atmalı. Sınıf kardeşliğiyle bütünleşen enternasyonal ruhu alanlara taşımak gerekiyor. Sınıf bu ruhla beslenmeli ve kuşanmalıdır. Temel ihtiyaçlardan ve konjonktürün de yakıcı olarak hissettirdiği görevlerden biri budur. İkinci bir nokta ise, sermayenin cepheden saldırısına karşı biz de cepheden mücadele etmeliyiz. 2012 1 Mayısı dışı bir mücadeleyi simgelemelidir. Ben bunu 3M formülasyonu diye tanımlıyorum. Milan savunma, militan direniş, militan mücadele!..

Mücadelenin militan bir hatta yürütüleceği açıkça deklare edilmelidir. Kıdem tazminatının gaspına karşı militan mücadele, özel istihdam bürolarına karşı militan mücadele, asgari ücretin bölgeselleştirilmesine karşı militan örgütlenme ve mücadelenin altını çizmek gerekiyor. Cepheden saldırıya karşı yapılması gereken budur. Taksim’i, 1 Mayıs’ı gerçek anlamda sınıfsal öfke ve kinin alanına çevirmek zorundayız.

Kürt halkına sömürgeci statükonun, işçi sınıfı cehennem ve ölüm tercihlerinin dayatıldığı, kapitalizmin ve patriyarkanın somut yansıması olarak kadın cinayetlerinin inanılmaz derecede yükseldiği, kentsel dönüşüm planlarının hayata geçirildiği, gençliğin hapisanelere konulduğu, doğanın katledildiği, tarımın tasfiye edildiği, HES’lerle köylünün geleceğinin çalındığı, işçi sınıfının tarihsel kazanımlarının ve savunma mevzilerinin ortadan kaldırıldığı koşullarda, bu kuşatmaya ve ablukaya karşı bizim yapmamız gereken şey sokağı işaretlemektir. Çünkü o sokak aynı zamanda Atina’dır, Tahrir’dır, Lizbon’dur. Bizim enternasyonal zeminimizin örüldüğü yerdir. Bence 2012 1 Mayısı sokağı, mücadeleyi ve kavgayı işaretlemelidir.

Çok yakın bir zamanda ve beklenmedik bir anda Suriye ve İran savaşı gibi gelişmelerle karşı karşıya kalabiliriz. Bu 1 Mayıs aynı zamanda emperyalist savaş karşıtı bir platforma dönüştürülmelidir.

“Sınıfın öfkesini yatıştıran, kontrol eden bir konumda”

- Yaşanan güncel örnekler üzerinden düşünersek sendikal bürokrasi nasıl bir rol oynuyor?

- Devam eden lokal direnişlerin birçoğuna gittim. Hey Tekstil’den Billur Tuz’a, Maltepe’ye kadar birçoğuna gittim. Burada gördüğüm kadarıyla sendikal bürokrasi ikili bir taktik izliyor. Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişinde olduğu gibi ya bu

eylemleri görmüyor ya da kontrollü alanda tutuyor. Devrimcilerle, sınıf dostlarıyla bütünleşmesini engelliyor. Alanı da en fazla, mücadeleyi kıdem ihbar tazminatlarının alınması, ücretlerin ödenmesi ekseninde kurguluyor. Sınıfın öfkesini yatıştıran, kontrol eden bir konumda hareket ediyor. Peki sol ne yapıyor? Sol bu eylemleri yalnızca ziyaret etmek sınırında ele alıyor. Direnişlere stratejik yaklaşan birkaç yapı var.

Bu durum bir başka düzlemde Türkiye solunun yaşadığı likidasyonu gösteriyor.

Aktüel gelişmelerden biri de Bosch’tur. Bosch pratiği metal sektöründe yeni bir dönemi simgeledi. Birleşik Metal Bosch pratiğiyle son derece olumlu bir görünüm sergiledi. Metal sektöründe faşist ve gerici ablukanın kırılması bu yeni dönemde sınıfın arayışının

göstergesidir.

Aynı zamanda sınıfın genel olarak içinde bulunduğu koşullara isyanın ifadesidir. Sınıfsal öfke ve kinin açığa çıkmasıyla işçilerin neler yapabileceğini ve neleri göze alabileceğini ortaya koymaktadır. Birleşik Metal’in Bosch tavrı bu anlamda desteklenmeli ve mücadelesine güç verilmelidir. Metal sektöründeki bu süreç bir yanıla da Birleşik Metal’in yeniden yapılanmasını zorunlu kılıcı bir süreçtir. Bosch pratiği sınıfın kararlılık ve direnciyle ve militan ruhunun açığa çıkarılmasıyla neler yapabileceğini göstermektedir.

Bosch pratiği ve diğer lokal eylemler özünde biriktirme eylemleridir. Bu biriktirme eylemlerinin sınıfın öznel ve nesnel şekillenmesinin temeli olduğu unutulmamalıdır.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sinter’de son süreç...

“Sendika bizi yalnız bıraktı!”

Sinter Metal davası Ocak 2012’de Yargıtay’ın işe iade edilmemize karar vermesiyle sonuçlandı. Sinter Metal patronu işe iade davasını kazanan 183 arkadaşımızdan ilk önce 63 kişiyi işe çağırdı. İşe başlamak için fabrika önüne gittiğimizde daha önce “Sinter davası onur davasıdır” diyen yöneticilerimizin orada olmamaları ve bu süreçte biz Sinter işçilerini yalnız bıraktıklarını gördük. Bu nedenle hesap sormak için sendika genel merkezine gidip Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ile görüşmek istedik. Adnan Serdaroğlu’nun sendikada bulunmaması nedeniyle beklemeye başladık. Yaklaşık 4 saat bekledikten sonra Adnan Serdaroğlu’nun sendikaya girdiğini gördüğümüz halde kendisini “yok” dedirtip şehir dışında olduğundan bizimle görüşme yapamayacağını söyledi. Bu cevap üzerine bizler Adnan Serdaroğlu’nun odasına girerek, “Sinter davasına neden sahip çıkmadınız” diye sorduk. Bize verdiği cevap çok şaşırtıcı ve bir o kadar acınacak bir cevaptı. Sinter Metal’in son sürecinden habersiz olduğunu ifade etti. Nasıl olur da bir sendika başkanının 3 yıl süren bir mücadelenin son sürecinden haberi olmaz. Buna karşılık bizler, Sinter Metal davasının sendika için bir onur davası olduğunu söyledikleri halde, bu şekilde mi sahip çıkıldığını sorduk.

DİSK Genel Kurulu’na giderek burada söz alıp sendika yöneticilerinin ilgisizliğini ve bu süreci anlatmak istedik. Fakat sendika yönetimine ve parti başkanlarına söz hakkı veren divan bizlere net bir şey

söylemeyip oyalayarak söz hakkı vermedi. Biz öncü işçiler olarak arkadaşlarla toplantılar ve konuşmalar yaptık. Sonraki süreçte işe çağırmaya devam eden Sinter patronu işçilerin sendika yönetiminin ilgisizliği ve avukatların “içeriye girerseniz tazminatınız yanabilir” gibi kafa karıştırıcı açıklamalarıyla çok az bir işçi Sinter’de işbaşı yaptı.

Son olarak, sendika yöneticilerinin ve avukatların “işçiler para konuşuyordu” vb. söylemlerine karşı şunu söylemeliyiz ki; Sinter işçilerinin bir sınıfsal bakıştan yoksun olmalarının ve mücadeleyi alacak verecek meselesine indirgemesinin nedeni bizzat sendika yönetiminin Sinter sürecinde işçilerin deneyimsizliğine yaslanarak mücadeleyi sadece hukuksal zemine indirgemesi ve sınıfsal bir mücadele hattı izlememesidir. Direnişe destek için gelen sınıf devrimcilerini işçilere düşman gibi göstermesi ve bu yönde önemli bir çaba sarf etmesi de işçilerin sınıfsal bir bakış açısından eksik kalmasında önemli bir etken olmuştur. İşçilerin para konuşması tabii ki bu durumda normaldir.

Sendika avukatlarının son süreçte, işçilerin daha para almadan kendi alacaklarının peşine düşmesi kimin para peşine düştüğünü çok iyi gösteriyor. Sendika yönetimi ve avukatlarının bu tavırları 200’e yakın işçiyi sendikaya düşman yapmıştır.

Biz öncü işçiler olarak bundan sonraki mücadeleyi bulunduğumuz fabrikalarda sürdüreceğiz.

Eski Sinter Metal direnişçileri

Sınıf hareketinde yeni bir eşiğe doğru

K. Toprak

Bosch işçilerinin attığı adım, hiç kuşku yok ki son yıllarda sınıf hareketinde lokal düzeyde yaşanan en önemli gelişme idi. Dahası Bosch işçilerinin Türk Metal çetesini sırtlarından silkeleyerek attıkları bu lokal adım önümüzdeki dönemde sınıf hareketinde ortaya çıkabilecek mücadele dinamiklerini de bir kez daha ortaya serdi.

Daha önce de birçok vesile ile dile getirildiği üzere son yıllarda sınıf hareketi belli bir ivme ile yoluna devam ediyor, bu ivme ise daha çok, ağırlaşan çalışma ve yaşam koşullarına karşı sendikalaşma eğilimi olarak kendisini hissettiriyordu. Kimi dönemlerde ise güvencesizliğe karşı mücadele önplana çıksa da, bu mücadelelerin her biri sınıf hareketine birleşik bir karakter kazandırma potansiyelinden yoksun bulunuyordu. 1 Mayıs Taksim çıkışı ve Tekel işçilerinin Ankara'nın göbeğinde yaktıkları direniş ateşi ise, bu lokal gelişmelerin tersine birleşik bir sınıf hareketini arayışının temel dinamiklerini oluşturuyordu.

Burada Tekel direnişine bir kez daha dönmekte ve yarattığı mücadele potansiyelini hatırlamakta özel bir fayda bulunuyor. Zira Bosch işçilerinin attıkları tarihsel adımın ilk filizleri aslında Tekel direnişi ile birlikte ortaya çıkıyordu.

Bu filizlerden ilki sınıfın bağrında yeşeren umut tohumları oldu. Bine yakın işçinin Ankara'nın göbeğinde kurduğu çadırlar işçi sınıfını toplumsal gündemin baş köşesine taşımakla kalmadı. Aynı zamanda kitlelerde mücadele edilebileceğine ve kazanılabileceğine dair solan umutların yeniden yeşermesini sağladı.

Bosch işçilerinin attıkları tarihsel adımla paralel olan ikinci filiz ise, Tekel direnişinin ortaya çıkardığı politik sonuçlarda kendisini gösterdi. Tekel direnişi daha önce defalarca tartışılan ve şu an tekrar ele almaya gerek olmayan nedenlerle yaratabileceği dinamiklerin gerisinde sonuçlarla sona erse de, sınıf hareketinde sendikal bürokrasi gerçeğine dair tartışmaların alevlenmesine neden oldu. Tekel direnişi sırasında yaşanan sendikal ihanet ve işçilerin bir bölümünün bu ihanete karşı verdikleri mücadele, sonrasındaki süreçte de sendikal bürokrasi gerçeğini çok daha yakıcı bir tartışma olarak ön plana taşıdı. Ontex, Çel-Mer gibi direnişler aynı zamanda sendikal bürokrasiye karşı verilen mücadelelerin mevzileri olarak öne çıktılar. Birçok sendika içinde muhalefet odakları oluşmaya başlarken, sendikalizm batağına saplanan EMEP gibi reformist akımlar dahi sendikal bürokrasiye karşı mücadele naraları atmaya başladılar.

Bu yüzden Bosch işçilerinin attığı adım da bu politik atmosfer içinde şekillendi demek yanlış olmaz. Çünkü Bosch işçileri sendikal hareket içinde bürokrasinin ve sermaye borazanlığının en geniş planda hüküm sürdüğü Türk Metal çetesine üyeydiler.

Sendikal bürokrasiye karşı yükselen tepkilerin ve yoğunlaşan arayışların ilk sonuçlarını aslında kumdan bir kale olan bu korku imparatorluğunda üretmesi ise hiç de şaşırtıcı olmadı. Çünkü Türk Metal çetesi sıradan bir “sarı sendika” değil, bizzat bir sermaye örgütü olan MESS tarafından yetiştirilip büyütülen bir ihanet şebekesiydi.

Değiştirilebileceğine dair umut ve inanç çoğu zaman diplerde gezse de en büyük tepki de bu nedenle her zaman burada şekillendi.

Bosch işçileri ise her zaman bu ihanet şebekesinin en zayıf karnı oldular. Büyük bir korku imparatorluğu olarak işçilerin üzerine karabasan gibi çöken bu çeteye karşı çeşitli vesilelerle tepkilerini dile getirmekten geri durmadılar. Ancak bu zamana kadar gösterdikleri tepkiler dar grupların kendiliğinden tepkileri olarak kaldı ve Türk Metal çetesi tarafından etkisizleştirilmesi hiç de zor olmadı. Bu kez Bosch işçileri Türk Metal çetesini sırtlarından atarak, sınıf hareketinin umut yuvası haline getiren ise yaklaşık birbuçuk yıldır kesintisiz bir şekilde sürdürdükleri sabırlı, soluklu, kararlı ve elbette ki örgütlü çalışma oldu. Birleşik Metal yönetiminin birçok mücadelede bildiğimiz tutuk ve kaygılı tutumlarının Bosch işçilerinin örgütlenmesi sürecinde geri plana itilerek sürecin bir onur meselesine dönüşmesi ise, bu çalışmanın sonuca ulaşmasında etkili olan bir diğer faktör oldu.

Sonuçta, Bosch işçileri bu birbuçuk yıl içinde kendilerini önemli ölçüde geliştirerek, kendilerine gerçek bir kurmay yarattılar. İstifa sürecinde o salonda bulunan herkes ise, bu kurmayın öncü niteliğini açık bir şekilde görmüş oldu. Bosch işçilerinin öncü kurmayları şahsında yarattıkları nitelik, Türk Metal kalesinde ilk gediği açmış olmanın onuru ile birleştğinde ortaya sınıf hareketinin ihtiyaç duyduğu bağımsız taban inisiyatifinin ilk nüvelerinin çıktığını söylemek yanlış olmaz. Zira, Türk Metal gibi bir korku imparatorluğunu sırtlarından söküp atmanın yarattığı özgüvenin bir sonucu olarak Bosch işçilerinin önemli bir bölümü taleplerine yanıt vermediği oranda Birleşik Metal'i de aşabileceklerini, önlerine çıkan her engelle hesaplaşmaktan çekinmediklerini büyük bir rahatlıkla dile getirmekteler.

Ortaya çıkan bu yeni niteliğin sınıf hareketinin yeni döneminde oldukça önemli bir veri olduğunu bugünden söyleyebiliriz. Daha da önemlisi, bu niteliğin temel metal işletmelerinde, bir başka ifade ile işçi sınıfının kalbinde boy veriyor olmasıdır. Yani Bosch işçilerinin attığı tarihsel adımla birlikte sınıf hareketinin temel mücadele dinamikleri bir kez daha

büyük sanayi işçilerine doğru kaymaktadır. Sanayi proletaryasını “aristokrat” ve “işe yaramaz” ilan eden tasfiyecı akımlara da bir tokat anlamına gelen bu gelişme yıllardır sermaye borazancısı sendika ağaları tarafından denetim altında tutulan sanayi proletaryasının hak ettiği yere, yani sınıf hareketinin merkezine doğru yol alacağını da yeni bir kanıttır. Zira, Bosch işçilerinin attığı tarihsel adım büyük oranda sessizlikle geçirilmeye, basit bir sendika değiştirme arayışı olarak lanse edilmeye çalışılsa da, bundan sonra bu temel işletmelerde yaşanacak her hareketlilik çok daha geniş etkiler yaratacak, sınıf hareketi için gerçek bir çekim merkezi haline dönüşecektir.

Ancak buraya kadar ifade ettiklerimiz önümüzdeki dönemde sınıf hareketinin kendiliğinden bir şekilde sıçrayacağı yanılsamasına da yol açmamalıdır. Tam tersine, bu yeni dönem sınıf devrimcileri başta olmak üzere işçi sınıfının devrimci mücadelesini büyütme kaygısını duyan herkese oldukça önemli sorumluluklar yüklemektedir.

Ortaya çıkan tablo bugüne kadar burjuvazi için sınıf hareketini denetim altında tutmanın temel bir aracı haline dönüşen sendikal bürokrasinin işinin artık hiç de kolay olmadığını göstermektedir. Bosch işçilerinin sınıfın bağrında yeşerttiği umut tohumları bundan sonra sendikal bürokrasiye karşı mücadeleyi çok daha etkili bir gündem haline getirecektir. Bu mücadeleyi başarıya ulaştıracak olan ise, Bosch'un öncü işçileri arasında ilk nüvelerini gördüğümüz bağımsız taban inisiyatifinin geliştirilip-güçlendirilmesi, sınıfın geneline yayılmasıdır.

Önümüzdeki bu yeni dönemde gözümüz kulağımız her bir sanayi havzasında temel işletmelerde olmalıdır. Buraların öncülerine ya da öncüleşme potansiyeli taşıyan işçilerine ulaşmak, onları gerçek bir sınıf bilinci ile donatıp, öncü işçi inisiyatifleri içerisinde bir araya getirmek, bu yeni dönemi göğüsleyebilmek için ertelenemez bir görev durumundadır. Bu başarılılabildiği durumda sınıfın partisinin yeni tarihsel dönemi kucaklama hazırlığı da gerçek bir niteliğe dönüşecektir.

Türk Metal çetesini korku sardı

Bosch işçilerinin Türk Metal çetesinden istifa ederek Birleşik Metal'e üye olmaları ile birlikte metal işçilerinin mücadelesinde yeni bir dönem başladı. 30 yıldır MESS-Türk Metal ortaklığı ile işçi kanı üzerinden işleyen düzende Bosch işçilerinin attığı tarihsel adım ile birlikte önemli bir gedik açıldı. Şimdi ise metal işçilerinin önünde bu gediği daha da büyütme, işbirlikçi-dayatmacı toplu sözleşme düzenini yerle bir etme, sendikal ihanet şebekelerini her yerde sırtından söküp atma görevi bekliyor.

Metal işçilerinin ise kendilerini adım adım bu göreve hazırladıklarını bugünden söyleyebiliriz. Bosch işçilerinin Türk Metal çetesini sırtlarından attıkları haberi yayılır yayılmaz başta Bursa'da, ardından ise ülkenin dört bir yanında önemli metal fabrikalarında metal işçileri seslerini yükseltmeye başladılar. Telefonlar çalıp Bosch işçilerinin başardığı haberi dalga dalga yayıldıkça birçok metal fabrikasında işçiler birbirlerine “biz de başarabilir miyiz?” sorusunu sormaya başladılar. Bosch işçilerinin attığı tarihsel adımı duyuran çağrılar büyük bir dikkatle okundu, düne kadar uzatılan bildiriye almaktan çekinen işçiler arkadaşlarına da vermek üzere çok sayıda bildirilerle fabrikalarının yolunu tuttular.

Bu ilk tepkiler elbette ki gerçek bir bilinç ve örgütlenme iradesinden henüz yoksun bulunuyor. Ancak bu tabloya rağmen ortaya çıkan bu ilk anlamlı tepkiler aynı zamanda başarılabilirliğine dair umut filizlerinin yeşerdiği anda sınıfın devrimci enerjisinin ne kadar muazzam sonuçlar ortaya çıkarabileceğini göstermeye yetiyor da artıyor.

İşte sınıfın bu devrimci enerjisi karşı cepheyi büyük bir panik ve korkuya sürüklüyor. Metal işçilerinin asıl muhatabı olan MESS, yaşanan gelişmeler karşısında halen sessizliğini korusa da özellikle Türk Metal çetesinin duyduğu korku attığı her adımda hissedilebiliyor.

Baskı ve tehditler, bu sökmeyince dağıtılan rüşvetler, bu da sökmeyince adındaki sendika sözcüğünü hatırlayarak atılan mücadele nutukları Türk Metal çetesinin duyduğu korkuyu ve bu korkunun ulaştığı boyutları ortaya seriyor.

Türk Metal çetesinin faşizan yüzünü metal işçileri yakından biliyor. Sadece ideolojik anlamı bakımından değil, hakkını arayan işçilere karşı uyguladığı şiddet yöntemleri bakımından da. Ama gelin görün ki işçi bir kez sırtından bu çeteyi atmaya karar verdikten sonra bu kirli yöntemlerin hiçbirisi sonuç üretmiyor, dahası ters tepiyor. Örneğin Bosch'ta yaşanan tamı tamına budur. Aylardır fabrika içinde işçilerle Türk Metal'in sözde temsilcileri arasında yaşanan gerilimlerde bu çetecilerin kullandığı en beylik argüman “ayağınızı denk alın. Bu iş kansız bitmez!” olmuştur. Son iki haftada ise fabrikanın kapısına taşıdığı iri kıyım tosuncukları ile işçilerin öfkelerini ve kararlılığını daha fazla bilemekten başka bir sonuç üretmemiştir.

Kaldı ki, bu korku imparatorluğunun kumdan bir kale olduğu ve birleşen işçiler karşısında hiçbir hükmünün olmadığı Bosch işçilerinin iki günlük istifa sürecinde en yalın biçimiyle ortaya serilmiştir. Bursa'da 40 binin üzerinde üyesi olduğu ile övünüp duran bu çete, Bosch işçilerinin önüne kurmayı planladığı barikat için Bursa'dan 200 kişiyi bile toplayamamış, Bilecik'ten, Eskişehir'den ve Gebze'den patronların onayı ile işçi taşımak zorunda kalmıştır.

Aslına bakılırsa iş bu aşamaya vardıktan sonra Türk Metal çetesini asıl kaygılandıran ise Bosch

işçilerinin vuracağı darbe değil, bu darbenin diğer fabrikalara sıçrama ihtimalidir. Ki bu, hem işçi aidatları üzerinden sürdüğü sefanın son bulması, hem de kendilerine verilen görevi yerine getiremedikleri için sermaye sınıfından da ağır bir kötek yemeleri anlamına gelecektir.

Son iki haftadır fabrikalarda “melek” kesilen temsilcileri gördükçe bu tablo daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Yıllardır fabrikalarda ortada görünmeyen, birçok işçinin tanımadığı sözde işçi temsilcileri şimdilerde büyük bir “çaba” ile işçilerin dertlerini dinlemekte, sorunların çözüleceğine dair sözler vermekteler. Tabii Bosch işçilerinin attığı tarihsel adım hakkında olmadık yalanlar söylemeyi de ihmal etmeden...

Örneğin daha Bosch işçilerinin istifa etmeye başladığı saatlerde Renault'ta temsilciler yemekhanede “işçilerin arasındaydı.” Renault işçileri Bosch'ta çalışan tanıdıklarından yaşananları öğrenirken, bu uşaklar büyük bir ikiyüzlülükle sadece 50 işçinin istifa ettiği, onların da geri dönmeye başladığı yalanına sarılıyorlardı. Başka bir büyük fabrikada ise temsilciler “grevse grev, biz her türlü mücadeleye varız, yeter ki siz arkamızda durun!” diyerek mücadele nutukları atıyordu aynı saatlerde. Başka bir örnek ise Tofaş'tan. Bosch'ta yaşanan gelişmelerin üzerinden daha iki hafta geçmeden Tofaş'ta işçiler yıllardır alamadıkları banka promosyonlarını ve alışveriş primlerini aldılar. Burada da yazın ayakakabıların havalanabilmesi için iki çift çalışma ayakkabısı verilmesine kadar inen rüşvetlerle işçilerin sırtı sıvazlanırken, sermayenin koçbaşı Türk Metal çetesini ile birlikte ateşin kendi bacasına sıçramaması için büyük bir çaba sarf ediyor.

Dahası asıl dikkat çekici olan bu çetenin reisi Pevrul Kavlak'ın dilinden dökülen beylik sendikacı nutukları. Bilindiği gibi bugünlerde aynı zamanda Türk Metal çetesinin şube genel kurulları da yapıyor ve bu çete reisi buralarda Bosch'ta yediği darbenin adını dahi anmadan demokrasi nutukları atıyor. İşçilerin delege seçimlerinden dahi haberi olmayan bir ortamda gerçekleşen bu genel kurullarda son iki

haftadır Pevrul Kavlak sermayeye sözde “meydan okuyor”.

Bu genel kurullarda kurulan her cümleden büyük bir ikiyüzlülük akarken Pevrul Kavlak, Ulusal İstihdam Stratejisini “Ulusal İstihdam Trajedisi”ne benzeterek bu saldırıya geçit vermeyeceklerini vaaz ediyor. Hatta daha da ileri giderek Türk Metal çetesinin bu mücadelede öncü bir rol oynayacağını vurguluyor. 2012 yılını toplu sözleşme yılı olarak ilan eden Kavlak, işçileri tatmin edecek bir sözleşmeye imza atacaklarını vaaz etmekten de geri kalmıyor.

Oysa, Türk Metal çetesinin öncelikli görevi genelde patronlar sınıfına, özelde ise MESS'e kölelik etmek, onun direktiflerini işçi sınıfına kabul ettirmektir. Türk Metal'den bunun tersi bir adım beklemek eşyanın tabiatına aykırıdır. O, kendisine işçi aidatı üzerine kurduğu saltanatı bahşeden MESS'e ve metal patronlarına bugüne kadar nasıl hizmet ettiyse, bundan sonra da aynı şekilde hizmet etmeye devam edecektir.

Önümüzdeki toplu sözleşme dönemi elbette ki tüm taraflar için çok daha zorlu geçecektir. Ola ki Türk Metal çetesini kürsüde attığı nutukların arkasında durur, metal işçileri için yeni haklar getiren bir sözleşmenin altına imza atabilirse, şimdiden bilinmelidir ki, bu Türk Metal çetesini 2012 yılını toplu sözleşme yılı olarak ilan ettiği için değil, metal patronları Bosch yangınının diğer fabrikalara yayılmasını istemediği için olacaktır.

Her halükarda önümüzdeki toplu sözleşme döneminin rengini belirleyecek olan Bosch işçilerinin çıktığı kıvılcım olacaktır ve elde edilecek her kazanım bu onurlu çıkışın bir yan ürünü olarak gündeme gelecektir.

Metal işçileri eğer sermaye sınıfına geri adım atılabilmek, yeni ve kalıcı kazanımlar elde etmek istiyorlarsa Bosch işçilerinin çıktığı kıvılcımı yangına çevirmek için bugünden hazırlıklarına başlamalıdır. Metal işçilerinin haklarına ve geleceklerine sahip çıkmaları için Türk Metal çetesini sırtlarından atmaktan başka bir yol yoktur.

İşçilerle uluslararası dayanışma

Bosch işçileri, 28 Mart günü Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF) Otomotiv Sektörü Sorumlu Uzmanı HELMUT LENSE'le buluştu.

Türk Metal bürokratlarının “Avrupa'daki işçiler Türkiye'deki üretimi bitirmek için komplo kurdu” iddialarına en anlamlı cevap işçilerin uluslararası dayanışmasıyla verildi. Görüşmede işçilerin mücadele kararlılığı ve sınıf dayanışması öne çıktı.

Türk Metal’i yıkma çağrısı

Bosch işçilerinin Türk Metal çetesine vurdukları darbe devrimci işçiler tarafından Türkiye’nin dört bir yanındaki metal işçilerine taşınıyor.

İzmir

İzmir’de Metal İşçileri Bülteni’nin yeni sayısı Asarlık servis noktasından binen yüzlerce işçiye ulaştırıldı. MİB’in düzenlediği “Haklarımızı, örgütlenmeyi ve mücadeleyi tartışıyoruz” başlıklı panelin el ilanları ile birlikte dağıtılan bülten işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. İDÇ, Habaş, Ege Çelik, Sider, Kar-Demir, Ak-Demir’de çalışan demir çelik işçilerine ulaşan bültenler ve el ilanları dağıtımı sırasında Bosch işçilerinin süreci de ajitasyonlarla işçilere aktarıldı.

Ankara

Bosch işçileri Mamak’ta selamlandı. İşçilerin yoğun olarak kullandığı güzergahlara “Bosch işçilerinin yolundan ileri, Türk Metal çetesini yıkalım” şiarlı Metal İşçileri Birliği imzalı afişler yapıldı.

Sincan’da sabah saatlerinde servis noktalarında yapılan dağıtımlarda Türk Metal’in örgütlü olduğu fabrikalarda çalışan işçilere ulaşıldı. İşçilerle sohbet edilerek, süreç anlatıldı. Bunun yanı sıra örgütsüz metal işçilerine de ulaşılarak Bosch süreci paylaşıldı. 22-23 Mart tarihlerinde yapılan bildiri dağıtımının yanı sıra Metal İşçileri Bülteni de işçilere ulaştırıldı.

Dağıtımda Türk Metal’in örgütlü olduğu Arçelik işçileri ile Bosch işçilerinin sendika değiştirme nedenleri üzerine sohbetler gerçekleştirildi. Yapılan sohbetin ardından bir Arçelik işçisi bildirileri fabrika içerisinde dağıtmak istediğini söyleyerek servise bindi.

Bursa

Sabah servis noktalarına dağıtımlar yapıldı. Bu kapsamda Mesken, Arabayatağı, Yeşilyayla, Beşevler, Kent Meydanı ve Merinos’ta dağıtımlar yapıldı.

İşçilerin dağıtımlara ilgili olduğu görüldü. Birçok işçi bildirileri alırlmaz okurken, bazı Türk Metal üyesi işçiler de kendi fabrikalarına götürmek için bildiri istedi. İşçiler kendi yaşamlarından örnekler

vererek sendikal bürokrasiye tepkilerini ifade ettiler.

Gebze

Gebze’de MİB çalışanları, bültenin yeni sayısını Gebzeli işçi ve emekçilere ulaştırdılar. Çayırova ve Gebze’deki işçi duraklarında bülten dağıtımı yapan MİB çalışanları aynı zamanda Bosch işçilerinin Türk Metal çetesinden kurtulduğunu duyurdu. Türk Metal’in örgütlü olduğu fabrikalardaki işçilerle sohbetler gerçekleştirdi.

Erişler, Emek Mh, Mahsuni Şerif Parkı, Yıldız Bakkal, Perşembe Pazarı, Postane Durağı, Akse Sapağı’nda işçilere MİB bülteni ulaştırıldı.

Manisa

MİB bildirileri Laleli servis noktasında bekleyen işçilere dağıtıldı. Dağıtım sırasında sesli ajitasyonlar yapılarak işçiler Bosch işçilerinin yolunu tutmaya çağrıldı. Ayrıca örgütsüz Vestel işçilerine de örgütlenme çağrısı yapıldı. İşçilerle yapılan birebir konuşmalarda da süreç anlatıldı ve Türk Metal’in gerçek yüzü teşhir edildi. Kimi servislere binilerek yapılan ajitasyonlar işçilerin alkışlarıyla karşılandı.

Dağıtım sırasında bildiriler başta Bosch olmak üzere Walf, Walfsen, Overlikon, Emas, Elba, Sarten gibi çok sayıda Türk Metal’de örgütlü fabrikanın işçilerine ulaştırıldı.

Lüleburgaz

Trakya BDSP’nin çıkardığı özel sayılar Lüleburgaz işçi sınıfına taşındı. 6 noktada, işçilerin yoğun olduğu duraklara yapılan bildiri dağıtımlarıyla başta metal, petro-kimya, cam, tekstil, gıda olmak üzere farklı sektörlerde çalışan binlerce işçiye ajitasyon ve propaganda yapıldı. Ayrıca yer yer verimli tartışmalar da yürütüldü. Çoğu sendikalı işyerlerinde çalışan işçiler artık sendikanın bittiğini söyleyerek “Hepsi sarı sendika, ne fark edecek ki ha o sendika olmuş ha bu sendika!” diyerek tepkilerini dile getirdiler. Konuya ilişkin çıkartılan pullar buralarda da yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir - Ankara – Bursa- Gebze- Manisa - Lüleburgaz

Bosch işçileri selamlandı

Birleşik Metal İstanbul 1 No’lu Şube’nin örgütlü olduğu Penta Elektronik fabrikasında çalışan sınıf bilinçli işçiler ve Ümraniye İşçi Birliği yaptıkları açıklamalarla Bosch işçilerini selamladılar.

Penta’dan sınıf bilinçli işçilerin mesajında şu ifadeler yer aldı:

“Yıllarca biz işçilerin emeğini, ömrünü tüketen patronlara karşı mücadelede bizlere öncülük etmek yerine tıpkı patronlar gibi bizleri sömüren Türk Metal çetesini fabrikanızdan söküp attınız. Bu anlamlı mücadelenizi tüm coşkuumuzla selamlıyoruz.

Siz Bosch işçisi kardeşlerimiz, sistemin bir dişlisi olan Türk Metal’den ayrılıp sendikamızda birleşerek tüm işçi sınıfına gidilmesi gereken yolu gösterdiniz.

Ümraniye İşçileri Birliği’nin açıklamasında ise şöyle denildi: *“Türk Metal gibi, bugüne dek işçilere öncülük etmek şöyle dursun, onları patronlara satan, sözleşme masalarında, mücadele alanlarında, işçiler aleyhine yasa çıkarıldığında yalnız bırakan bir sendika da bu darbenin ve korkunun bir ürünü olarak ortaya çıktı. Türk Metal çetesini, yıllarca üye aidatlarıyla saltanatlar kurarken işçiler de bu sermaye bekçilerinin karşısında eli kolu bağlı kaldı. Fakat siz Bosch işçileri, Türk Metal çetesini söküp atmayı başararak tarihi bir adım atmış oldunuz. İşçi sınıfının mücadele ettiği her yerde sermayedarların birer ajanı olarak hareket eden Türk Metal çetesinin kalesini fabrikanızda yıkarak tüm metal işçileri için bir yol açtınız.*

Ücretsiz PDF Kitap Arsvi - <https://rantey.org>

Türk Metal’den “Bosch” vaatler

Türk Metal çetesini, bir bildiri yayınlayarak Bosch işçilerini yalan ve sahte vaatlerle kandırmaya çalışıyor.

İşçilerin tepkisini “haklı gören” Genel Yönetim Kurulu bildirisi vaattler sıralayarak işçileri geri çağırıyor. “Gerek temsilcilik, gerek şube ve gerekse genel merkez olarak bu güne kadar farkında olmadan da olsa ihmal edilen ve birikmiş olan sorunların tamamını tek tek ele alıp çözüme kavuşturacağız” denen bildiride temsilcilik için seçim ihtimali vaadi verilirken, vardiyanın dönüşümünün düzenleneceği ifade edildi. Üçüncü vaatleri sosyal tesisleri açmak olurken, son vaatleriyse “Bosch işçilerini memnun edecek bir toplu sözleşme imzalamak.”

Bu vaatler bile aslında Türk Metal çetesinin sendika adına yapılması gereken hiçbir şeyi yapmadığının itirafı anlamına geliyor.

MİB’den panel

Ulusal İstihdam Stratejisini tartışmak amacıyla Metal İşçileri Birliği tarafından 25 Mart günü Çiğli’de bir panel gerçekleştirildi.

Deri İş ve Basın İş Sendikası’nın Çiğli’deki İzmir Şubelerinde gerçekleşen panel ilk olarak Avukat **İmdat Ataş**’ın UİS kapsamındaki saldırıları ve hedeflenen hak gaspları üzerine gerçekleştirdiği bir sunumla başladı. Kiralık işçi büroları, kıdem tazminatının gaspı ve esnek çalışma koşulları ile sınıfın bölünmeye, parçalanmaya ve güvencesizliğe mahkum edilmeye çalışıldığını aktaran Ataş, mücadele etmeden ve örgütlenmeden bu saldırıların püskürtülemeyeceğini vurguladı.

TÜMTİS İzmir Şube Başkanı **Şükrü Günseli**, toplam saldırılara karşı her alanda örgütlenmek gerektiği vurgusuyla konuşmasına başlayarak, sendikal olmanın önemini, neden sendikal olmak gerektiğini belirterek, Akdeniz Selçuk Nakliyat ve UPS direnişlerinin deneyimlerini aktardı.

Sendikal örgütlenmenin başarısının, mücadeleciler ve direngen sendikal anlayışla mümkün olabileceğini vurulayan Günseli, işçilerin sınıfsal ve siyasal bilinçle kuşanmaları gerektiğini, ancak bu koşullarda sömürüyü ortadan kaldıracaklarını ifade etti. Burada da siyasal ve sendikal öncülere düşen görevlere değindi.

Metal İşçileri Birliği adına yapılan konuşmada MİB’in misyonu ve çalışmaları aktarıldı.

Panelistlerin konuşmalarının ardından soru cevaplarla panel sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

“Nükleer Güvenlik Zirvesi”nden savaş tehdidi...

Nükleer silahlardan arınmış bir dünya için sosyalizm!

Güney Kore’nin başkenti Seul’da düzenlenen “Nükleer Güvenlik Zirvesi”nde güvenlikten çok tehditler ön plandaydı. Zira zirveyi, dünyayı defalarca kez yok edebilecek nükleer silah depolayanlar organize etti. Zirveye damgasını vuran ise, emperyalist ABD rejiminin şefi Barack Obama oldu.

Başını ABD’nin çektiği zirveye 53 ülkenin yöneticilerinin yanı sıra uluslararası polis teşkilatı İnterpol ile bazı uluslararası teşkilatların temsilcileri de katıldı. AKP şefi Tayyip Erdoğan’ın da katıldığı zirvede, insan soyu ve dünyadaki tüm canlıların geleceğini tehdit eden nükleer güvenlik sorunu geri planda kalırken, Suriye’ye saldırı, İran’ın nükleer programının engellenmesi, Kuzey Kore’nin uzaya roket fırlatma planının iptal edilmesi gibi konular gündemi oluşturdu.

Obama Kuzey Kore ve İran’ı tehdit ederken, Tayyip Erdoğan’da, zirveyi Suriye’ye saldırıyı gündemleştirmenin vesilesi yaptı.

Zirvede öne çıkan gündemler, bu organizasyonun güvenlikle değil emperyalist saldırganlıkla ilgili olduğunu ortaya koymaya yetiyor. Zaten Obama’nın damgasını vurduğu bir zirveden başka şey beklemek de abesle iştigal olurdu.

Kitle imha silahlarını kapitalist/emperyalist devletler kullanıyor

Seul’daki zirveyi organize eden ABD, nükleer silahı hem ilk imal eden hem ilk kullanan emperyalist güçtür.

1945’te ikinci emperyalist paylaşım savaşı bitmek üzereyken, yani savaşın şiddetli hali geride kalmışken Japonya’nın Hiroşima ve Nagazaki kentlerine atom bombası atan ABD emperyalizmi, bombanın denemesini iki kenti haritadan silerek gerçekleştirdi. Yüzbinlerce insanı katlederek dünyayı atom silahlarıyla tanıştıran ABD, kapitalist/emperyalist sistemin barbarlık konusunda vardığı noktayı göstererek insanlığı dehşet içinde bıraktı.

Hiroşima-Nagazaki vahşetinden sonra uluslararası anlaşmalarda nükleer, biyolojik, kimyasal silahların kullanımı yasaklandı. Ancak emperyalist güçlerle gerici rejimler hiçbir zaman bu yasaklara uymadılar.

Emperyalist işgalcileri ülkelerinden kovmak için savaşan Vietnam halkına karşı tonlarca n’apalm bombası kullanan ABD emperyalizmi, işgal ettiği birçok ülkede bu suçu işlemeye devam ediyor. Afganistan ve Irak’ta da bu silahların kullanıldığı, hatta silahları kullanan Amerikan askerlerinin de ölümcül hastalıklara yakalandığı defalarca basına da yansımıştı.

Bu suçu işleyen sadece ABD değil, onun işbirlikçileri, kuklaları da kitle imha silahlarını kullandılar. Saddam Hüseyin rejimi ABD işbirlikçisi iken hem Kürt halkına hem İran’a karşı bu silahları kullandı. ABD himayesindeki siyonist İsrail de Filistin ve Lübnan halklarına karşı bu türden bombaları defalarca kullandı. Bunun en yeni örneği ise, Türk devletinin PKK gerillalarını kimyasal silahlarla imha etmesidir.

Özetlersek; nükleer, kimyasal, biyolojik silahlar emperyalist/kapitalist devletlerin elinde bulunuyor.

Dahası ABD başta olmak üzere bu gerici zorba güçler, ihtiyaç duydukları her durumda uluslararası anlaşmaları hiçe sayarak, bu silahları kullanıyor.

Dünyanın geleceğini tehdit eden silahlar emperyalist güçlerin elinde...

Nükleer tehlikeyi ortadan kaldırmak için çaba sarfettiğini vaaz eden Barack Obama, dünyanın en büyük nükleer silah stokuna sahip olan devletin başıdır. Vurgulayalım ki, sadece emperyalist ABD rejiminin elindeki nükleer silah stoku dünyayı defalarca yok etmeye yetecek miktardadır.

Resmi olarak varlığı kabul edilen ve konuyla ilgili araştırmalarda ifade edilen rakamlara göre, ABD’nin elinde kullanıma hazır 2 bin 200 stratejik nükleer başlık, 2 bin 500 ek başlık, 500 kısa menzilli taktik nükleer başlık, denizden karaya Ohio sınıfı 14 adet denizaltıda 288 balistik ve bin 152 nükleer başlıklı füze var. Bu denizaltılarda, her biri Hiroşima’ya atılan atom bombasının 30 katı güce sahip olan bombalar da bulunuyor...

Bu nükleer silah stokuna sahip olan, dahası “stratejik caydırıcılık” için bu silahların gerekli olduğunu savunan bir emperyalist gücün nükleer güvenlikle ilgili zirve düzenlemesi, dünya ile alay etmekten başka bir anlam taşımıyor.

Zirveye katılan İngiltere, Fransa gibi emperyalist devletlerin elinde de yüzlerce stratejik nükleer başlıklı füze bulunmaktadır. Depolarında yüzlerce nükleer başlıklı füze bulunan siyonist İsrail’in bu silahları üretmesine katkı yapan da ABD emperyalizmidir. Pakistan’la Hindistan’ın nükleer silaha sahip olması da ABD sayesinde olmuştur. Sadece Rusya ve Çin nükleer silahlarını ABD’den destek almadan üretmiştir. Ancak bu ülkeleri, büyük mali kaynaklar akıtarak nükleer silah üretmeye zorlayan en önemli etken de, ABD’nin sahip olduğu nükleer silah stoku olmuştur.

Hal böyleyken, Kuzey Kore ve İran’ın nükleer programlarının dünya barışını tehdit ettiğini öne sürmek, riyakârlığın dik alasıdır.

Kapitalist/emperyalist sistem yıkılmadan nükleer savaş tehdidi ortadan kalkmayacaktır!

ABD emperyalizminin Asya’daki en büyük askeri üssü olan Güney Kore’de düzenlenen zirveden çıkan resmi sonuç, “nükleer terör tehdidinin üstesinden gelmek için yakın işbirliği çağrısı” yapmaktan ibaret kaldı. Böyle bir zirveden başka bir sonuç çıkması da beklenemezdi zaten. Zira hiçbir gerici güç, bu tür zirvelerdeki vaazlarla elindeki nükleer silahlardan vazgeçmez.

Zirveyi, ABD emperyalizminin önünde diz çökmeyen devletleri tehdit etmenin platformu olarak kullanan Obama’nın, dünyayı nükleer silahlardan kurtarmak için çalışacağını iddia etmesi zırvadan ibarettir. O, zirveyi emperyalist saldırganlığı meşrulaştırma aracı olarak kullanmaya çalıştı.

Nükleer silahlar, geline yerde hem insan soyu hem dünya üzerinde yaşayan tüm canlıların geleceğini tehdit etmektedir. Emperyalist güçler arasında patlak verecek olası bir savaşta, nükleer silahların kullanılmayacağını hiçbir garantisi yoktur. İran’a saldırının gündemde olduğu dikkate alındığında, bu saldırıyı en çok isteyen Siyonist İsrail rejiminin, zor durumda kaldığı anda nükleer silahlara başvuracağından kuşku duyulamaz. Zira bu rejimin şefleri, “Araplar’da petrol varsa bizde de kibrit var” diyecek kadar gözü dönmüş canilerden oluşmaktadır.

Nükleer silahlardan arınmış bir dünya için mücadele güncel olduğu kadar büyük bir önem de taşıyor. Bu sorun, dünyanın geleceğini tehdit edenlerin düzenleyeceği zirvelere bırakılmayacak önemdedir. Ancak bu vahim soruna köklü çözüm üretmenin gerçek yolunun, kapitalist/emperyalist sistemin yıkılması, sosyalist işçi emekçi iktidarlarının kurulmasından geçtiği de unutulmamalıdır. Dolayısıyla nükleer silahlardan arınmış bir dünya için tutarlı mücadelenin de anti-emperyalist/anti-kapitalist perspektifle örülmesi şarttır.

Almanya'da uyarı grevleri

Almanya'da kamu sektöründe çalışan 2 milyon emekçi kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde emekçiler uyarı grevleri yaptılar.

22 Mart'ta yapılan grevler sonucu Hessen, Bavyera ve Baden-Württemberg Eyaletleri'nde kamu hizmetlerinde aksamalar yaşandı. Çöpler toplanmadı, otobüs ve yakın mesafedeki trenler çalışmadı. Ayrıca ana okulları, hastaneler ve belediye idarelerinde de çalışanlar işlerini bıraktı.

Almanya'nın 16 eyaletinden en büyüğü olan Kuzey Ren Westfalya Eyaleti'nde **22 Mart** günü gerçekleşen grev nedeniyle metrolar, ana okulları, devlet hastane ve klinikleri, devlet dairelerinde çalışanlar, belediye işçileri, enerji sektöründe çalışanlar, kütüphaneler, havuzlar vb. kamuya ait kuruluşlar gün boyu çalışmadılar.

NRW'de Köln, Dortmund, Duisburg ve Bielefeld kentlerinde yapılan yürüyüş ve mitinglere 70 binin üzerinde kişi katıldı. Mitinglerden en kitleseli 30 bin kişinin katıldığı Dortmund mitingi olurken, bunu 20 bin kişiyle Köln izledi.

NRW'nin en büyük kenti olan Köln'de de grev oldukça etkili oldu. Metrolar ve belediye otobüsleri çalışmadığı halde, özelleştirilen bazı otobüs hatları ve yaygın olan Regional trenler, ulaşımın tamamıyla felç olmasını önledi. Zira Ver.di'ye bağlı olmayan Alman tren işletmesi (DB) greve katılmıyor.

Grevden en çok etkilenen alanlar ise çocuk yuvaları, kreşler ile hastane ve klinikler oldu. Köln'ün bisiklet kullanmaya elverişli bir şehir olmasından dolayı birçok

kişinin bisikletle işe gidebilmesi de grevin etkisini sınırlayıcı bir rol oynadı.

Uyarı grevleri **26 Mart**'ta da Baden-Württemberg, Schleswig-Holstein ve Mecklenburg-Vorpommern'de yükseldi. Baden-Württemberg eyaletinde 24 saat süren uyarı grevlerine 20.000 işçi ve hizmetli katıldı. Kamu emekçileri de şehir merkezlerinde yürüyüş ve miting yaptılar. Stuttgart Markplatz'da yapılan mitinge ise 12.500 grevci katıldı.

Ulm'da 2.500, Mannheim'da ise 2000 emekçi bölgelerinde yapılan mitinglere katıldılar. Mitinglerde konuşma yapan sendika yöneticileri, taleplerinin arkasında duracaklarını ve bu konuda kararlı olduklarını açıkladılar.

Uyarı grevlerine, toplu taşımacılık, çocuk yuvaları, klinik ve acil servis ile şehir temizlik işçileri katıldılar. Toplu taşımacılık çalışanlarının gervlerde yer alması, şehir ve yakın çevre ulaşımını adeta felç etti. Toplumsal yaşam alt-üst oldu. İşe ve okula gidişte yaygın gecikmeler yaşandı. Çocuklarını yuvalara verenler işe gidemediler. Kısacası, sadece belli alanlarla sınırlı kaldığı halde grevlerin günlük yaşamdaki etkileri oldukça somut ve güçlü biçimde hissedildi.

27 Mart günü Kiel'de yapılan uyarı grevine de 10 bin kamu emekçisi katıldı. Ver.di sendikasının çağrısıyla yapılan uyarı grevine Türkiyeli devrimci örgütlerden ve diğer örgütlerden yalnızca BİR-KAR destek verdi.

Bir-Kar / Stuttgart- Hamburg- Köln

İşçiler her yerde eylemde

Bulgaristan'ın Kırcaali kentinde fabrikalarının bu ay başında kapanmasına rağmen maaşlarını alamayan işçiler 26 Mart günü eylem yaptı.

Patron tarafından "teknolojik bakım yapılması" gerekçesiyle kapalı tutulan fabrikada çalışan 530 işçi sokağa atılmış durumda.

Son 3 yıldır ücretlerini almak için iş bırakma eylemi ve grev yapmak zorunda kalan işçiler fabrika kapanınca yol kapama eylemlerine başladılar.

Kurşun çinko fabrikası (OZK) işçileri ise haklarını alıncaya kadar yolu kapatarak fiili meşru eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler.

Portekiz genel grevle ayakta

Ekonomik krizle dibe vuran Portekiz'in sağcı hükümetinin aldığı "önlem paketleri" ile yasal düzenlemeleri protesto eden kamu çalışanları genel greve gitti. Portekiz'de işçiler, bir yıl içinde üçüncü kez genel greve çıkıyor.

Başkent Lizbon başta olmak üzere ülkenin çeşitli kentlerinde genel grev gösterileri düzenlendi. Protestolar sırasında göstericilerle polis arasında çatışmalar yaşandı. Olaylarda, polis teröründen birçok kişi yaralanırken bir kişi de tutuklandı.

Ülkenin en büyük işçi sendikası olan Portekiz İşçileri Genel Konfederasyonu'nun (CGTP) çağrısıyla yapılan grev, ulaşım sektörünü felç etti. Sendika, greve katılımın yüksek olduğunu açıkladı. Toplu ulaşımı olumsuz etkileyen grev nedeniyle Lizbon ve Porto gibi büyük kentlerde halk, işlerine özel araçlarıyla gitti.

Kıbrıs'ta özelleştirmelere tepki

Telekomünikasyon Çalışanları Sendikası (Tel-Sen), 26 Mart günü, Özelleştirme Yasası'nı gündemine alan meclise yürüyerek, yasayı protesto etti.

Öte yandan Tel-Sen üç saatlik bir grev de yaparak yasaya onay verilmesini engellemeye çalıştı.

Telekomünikasyon Dairesi'nden yürüyüşe geçen emekçiler, Saray Önü'ndeki UBP Merkez Binası'na gelip bir süre bina önünde slogan atarak, söz konusu yasayı protesto etti.

Toplu halde Meclis Genel Kurulu'nu izlemek isteyen eylemcilere, Meclis görevlileri ve polis tarafından izin verilmedi.

Meclis'e girmelerine izin verilmeyen Tel-Sen üyeleri, yarılarında getirdikleri tencereleri Meclis önüne bıraktı.

Tel-Sen üyeleri, tencereleri bir yandan tekmelerken, 'bundan sonra boş olacak. Tencereler bir işimize yaramayacak. Bunları da alın' sözleriyle tepkilerini dile getirdiler.

Meclis Genel Kurulu'nu izlemek için ağızlarında siyah bantlarla meclise girmek isteyen sendika yöneticilerine ise polis müdahale ederek dışarı attı.

Kızıl Bayrak / Kıbrıs

Avrupa'da son 10 yılın en büyük Newroz'u

24 Mart 2012 | Bonn

Almanya'nın **Hamburg** kentinde 22 Mart günü Kürt Meclisi'nin organize ettiği Newroz kutlamasında yurtsever kitle "Newroz bayramınız kutlu olsun" pankartı ve A. Öcalan'ın posterleri ile alana geldi. Arkasında diğer demokratik kurumlar pankart ve flamalarıyla miting alanına girdiler. Kürt Meclisi adına yapılan konuşma "Tüm Kürtler'in Newroz'unu kutlayarak başladı. Daha sonra Türkiye'deki Newroz kutlamalarında AKP hükümetinin yasaklamalarına rağmen milyonlarca insanın serhıldanlara akarak Newroz'larını kutladıkları belirtildi.

Diğer destekçi kurumlar Almanca ve Türkçe olarak 21 Mart Newroz kutlamasında Kürt halkının yanında olduklarını belirten kısa konuşmalar yaptılar. Yürüyüşün ardından varılan alanda Newroz ateşi yakılarak halaylar çekildi. Kürtçe şarkılar ve marşlar söylenen Newroz kutlamasına yaklaşık 500 kişi katıldı.

BİR-KAR da Newroz kutlamasında TKİP-YDÖ imzalı "Newroz ateşini körükle, zulmü havaya savur" başlıklı bildirileri dağıttı. "Yaşasın Newroz, yaşasın

sosyalizm!" başlıklı yazının yer aldığı Kızıl Bayrak gazetesinin satışı da gerçekleştirildi.

24 Mart Cumartesi günü, Almanya'nın **Bonn** kentinde yapılan Newroz kutlamasına yaklaşık 80 bin kişi katıldı.

Almanya'da son on yılın en kitlesel Newroz'u olarak nitelenen ve Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu (Yek-Kom) tarafından organize edilen kutlama için kollarda toplanan kitlede Türkiye'deki devlet terörüne duyulan öfke hakimdi. Anadilde eğitim, PKK yasağının kaldırılması, özerklik gibi taleplerin yazılı olduğu pankartlar, çok sayıda Öcalan posterleri ve bayrağın arasında, gençler tarafından taşınan PKK Jiyane! / PKK yaşamdır!" pankartı dikkat çekti.

Türkiyeli sol hareketlerden MKP, Partizan, MLKP, TİKB; Almanya'dan ise Die Linke, MLPD'nin gençlik örgütü Rebell ve bazı otonom sol grupların gençleri pankart ve bayraklarıyla yürüyüşe katılarak destek verdiler.

TKİP taraftarları ise, imzası Almanca açık yazılmış büyük boy bir TKİP pankartı ve bayraklarıyla yürüyüşe katıldılar.

Yürüyüşün ardından yapılan mitingde A. Öcalan'ın eski avukatlarından Mahmut Şakar, KNK başkanı Tahir Kemalade'nin yanı sıra, Türkiye'den gelen Gültan Kışanak da bir konuşma yaptı.

Ayrıca Die Linke ve burjuva iktidar partisi SPD adına da birer konuşma yapıldı.

Mitingin en dikkat ve heyecanla dinlenen konuşması ise, Murat Karayılan'ın sinevizyondan verilen konuşması oldu. A. Öcalan'ın eski konuşmaları da Kürdistan'daki yeni kutlama görüntüleri eşliğinde sunuldu.

Kızıl Bayrak / Hamburg - Köln
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Bielefeld'de etkinlik hazırlıkları

Bielefeld BİR-KAR, işçi sınıfı ve emekçilerin "birlik, mücadele, dayanışma" günü olan 1 Mayıs öncesinde gerçekleştirilecek gecenin çalışmalarına da, yine yoğun bir ön hazırlık süreciyle girmiş bulunuyor. Öncelikle "birlik, mücadele, dayanışma" şiarıyla 21 Nisan'da gerçekleştirilecek geceye, bölgede yapılan bir ön hazırlık toplantısıyla başladı. Toplantıda gecenin politik içeriğinden programına kadar birçok planlama yapıldı. Geceye destek verecek olan dost sanatçı Ahmet Aslan dışında, programın tamamını Bielefeld ağırlıklı olmak üzere Almanya genelindeki sınıf devrimcilerinin kendi öz emeği oluşturuyor.

Afiş, bildiri ve bilet gibi materyallerin çıkmasıyla birlikte yapılan pratik planlamalarla da gece çalışmasının startı verilmiş bulunuyor. Geçmiş yıllarda olduğu gibi, yine yoğun bir pratik faaliyetle işçi ve emekçilere materyaller ulaştırılıyor. Bu çerçevede ilk olarak afişlerle gecenin duyurusu yapılırken, bir yandan da bildiri dağıtımı ve bilet satışlarıyla yoğun bir çalışma içerisine girildi. Geçtiğimiz yıllarda eksik bırakılan Bielefeld çevresinde bulunan kentlere, bu sefer gecenin duyurusu daha yaygın bir şekilde yapılıyor. Bunun için hem çevre kentlerde bulunan dostlar, hem de çeşitli dernekler tek tek gezilerek materyaller ulaştırılıyor.

25 Mart günü gerçekleştirilen kahvaltıda da geceye dair bilgi verilirken, aynı zamanda bu gecenin birlikte örgütlenilmesi istendiği ve bu çerçevede de bu çalışmaya destek verilmesi istendi. Bu çağrının ardından tek tek bilet alanların yanı sıra kendi çevrelerinde dağıtmak üzere toplu biletler alanlar da oldu.

BİR-KAR / Bielefeld

Darbeye karşı yüzbinler alandaydı

Arjantin'de 24 Mart 1976'da yapılan darbenin yıldönümü dolayısıyla gerçekleştirilen eylemde darbeden sadece askerlerin sorumlu tutulmaması gerektiği vurgulandı. Yürüyüşte, Plaza de Mayo Anneleri ve Büyükanneleleri "Bazı ekonomik işletmelerde diktatörlüğün bir parçasıydılar" pankartı ardında yürüdü.

Ford, Mercedes Benz, Acindar, Banco de İtalia, Clarin ve La Nacion gibi birçok emperyalist ekonomik grubun darbenin finansal ve ideolojik desteğini yaptıkları ve darbe ekonomisi sayesinde büyük ekonomik çıkarlar sağladıklarının altı çizilerek darbenin arka planı teşhir edildi.

Öğleden sonra başlayıp gece yarısına kadar süren eylemin ilgi odağı 1977'den beri kayıp çocuklarının bulunması için mücadele eden Plaza de Mayo (Mayıs Meydanı) Anneleri'ydi. Kısa bir süre önce Türkiye'yi ziyaret eden ve Plaza de Mayo Anneleri'nin kurucularından olan Nora Cortiñas, Cumartesi Anneleri'ni selamladı.

Ekim Gençliği'nin kampanya çalışmalarından...

Ekim Gençliği, üniversitelerde "Geleceğine sahip çık!" şiarı ile yürüttüğü kampanya çalışmalarını sürdürüyor. Üniversite gençliğini mücadeleye çağıran Ekim Gençliği, Sivas katliamı davasının zamanaşımıyla aklanmasını teşhir ederken 30 Mart 1972'de Kızıldere'de direniş destanı ve siper yoldaşlığının manifestosunu yazan yiğit devrimcileri de andılar.

İstanbul

İstanbul

İstanbul Üniversitesi'nde "Geleceğine sahip çık!" şiarlı afişleri yapan Ekim Gençliği okurları, Sivas katliamı davasının zamanaşımına uğratılması, Suriye'nin Dostları Grubu toplantısı ve Kızıldere ile ilgili afişleri de yaygın olarak kullandılar. Yemekhane, Merkez Kampüs ve Edebiyat Fakültesi'nde yine Sivas katliamı davası ile ilgili olarak hazırlanan bildirileri dağıttılar.

27 Mart günü **YTÜ Davutpaşa Kampüsü**'nde "Emperyalist savaş ve saldırganlığa, faşist baskı ve teröre, eğitimin ticarileştirilmesine karşı geleceğine sahip çık!" şiarlı kampanya afişlerini yapan Ekim Gençliği okurları, yemekhane önüne açılan masa ile bir yandan GSS'nin iptal edilmesi için imza toplarken bir yandan da gelecek hafta yapacakları panele çağrı yaptılar.

Yıldız Kampüsü'nde de Sivas katliamı davasının zamanaşımı ile aklanmasını teşhir eden duvar gazeteleri ve GSS'ye karşı parasız sağlık hakkına sahip çıkmaya çağıran afişleri kullanan Ekim Gençliği okurları, "Kızıldere, devrime adanmışlığın ve siper yoldaşlığının manifestosudur!" şiarlı afişleri de TonoZ Kantin, yemekhane ve fakültelerde kullandılar.

Ekim Gençliği okurları, NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Öğrenciler'in 1 Nisan'da gerçekleşecek toplantıyı teşhir etmek için hazırladıkları "Emperyalistler ve işbirlikçileri Suriye'nin 'dostu' olamazlar! Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" şiarlı afişleri de kullandılar.

İstanbul Ekim Gençliği, 27 Mart günü program sorunları üzerine konferansların sonuncusu olan "Ulusal Sorun ve Devrim" üzerine bir seminer gerçekleştirdi. Kızıldere anmasıyla başlayan seminer iki bölüm halinde yapıldı. İlk bölümde "Ulusal Sorun ve Devrim" başlığı, ikinci bölümde ise '99 İmralı süreci sonrasındaki güncel gelişmeler ışığında

yapılan değerlendirmeleri ele aldı. "Demokratik özerklik" talebi ve Halkların Demokratik Kongresi üzerine yapılan tartışmaların ardından önümüzdeki dönemde "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" şiarının öne çıkartılmasının anlamı ve önemi üzerinde duruldu.

İstanbul Ekim Gençliği, 23 Mart günü de direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçilerine destek ziyareti gerçekleştirdi. Direniş alanına açtıkları pankartın arkasında sloganlar eşliğinde gelen öğrenciler işçiler tarafından sloganlarla karşılandı. Ziyaret sırasında yapılan sohbette Ekim Gençliği'nin sürdürdüğü "Geleceğine sahip çık!" kampanyası kapsamında işçi direnişlerine ziyaretlerin gerçekleştirildiği ifade edildi. Bir işçinin, direniş sürecini aktarmasının ardından 15 Nisan'da yapılacak Taşeron İşçileri Kurultayı hakkında bilgi verildi. Ziyaret, direnişçi işçiler alandan ayrılana kadar sürdü.

Ankara

DTCF'de açtıkları stantla GSS'nin iptal edilmesi için imza toplayan Ekim Gençliği okurları, GSS'nin öğrencilere yansımalarını anlatan bildiri dağıttılar. Ayrıca "Geleceğine sahip çık!" ve "Sağlık hakkına sahip çık!" şiarlı afişleri de fakültede kullanırken, *Ekim Gençliği* dergisi ve *Kızıl Bayrak* gazetesini öğrencilere ulaştırdılar. Ayrıca "Ücretli emek ve sermaye" ve "Ücret, fiyat, kâr" kitapları okunup tartışıldı. Oldukça verimli geçen bu çalışmanın ardından tüm katılanların isteğiyle eğitim çalışmalarını süreklileştirme kararı alındı.

Her hafta olduğu gibi 24 Mart Cumartesi günü de Yüksel Caddesi'nde stant açıldı.

ODTÜ'de de GSS kapsamında stant açılarak saldırıyı teşhir eden bildiriler dağıtıldı.

İzmir

İzmir

23 Mart günü çalışmalara başlayan **Öğrenci Kurultayı Dokuz Eylül Üniversitesi Dokuzçesmeler Kampüsü İİBF Komitesi**, "Yaz okulu istemiyoruz!" kampanyasının afişlerini kampüsün her tarafına astı. Ardından taleplerini içeren bir imza kampanyası başlattı. Açılan iki kurultay masası kampüste büyük etki yaratırken Hazırda Kızıl Bayrak İİBF Kurultayı yapıldığı afişler

ve dağıttığı fanzinlerle etkili bir çağrı yaptı.

26-27 Mart günleri Sivas katliamı ve Kızıldere katliamı ile ilgili afiş çalışması yapan genç komünistler, 28 Mart günü de Sivas katliamı, Kızıldere katliamı ve Suriye'ye yönelik emperyalist saldırganlığa teşhir eden afiş çalışması yaptılar. Aynı zamanda Hazırlık Binası'nın önünde açılan stantta *Ekim Gençliği* ve *Kızıl Bayrak* satışı gerçekleştirdiler.

Ege Üniversitesi Fen ve Mühendislik Fakülteleri Kurultay Hazırlık Komiteleri 28 Mart günü yaygın bir afiş çalışması yaptılar. Daha sonra iki komite Hazırlık Fakültesi'nde ortak kurultay masası açarak fanzin dağıtımı yaptı.

Eskişehir

Eskişehir

26 Mart gününden itibaren Anadolu Üniversitesi'nin tüm fakültelerine yaygın olarak "Genel Sağlık Soygunu" başlıklı duvar gazetesi ile Kızıldere katliamının 40. yılı vesilesiyle gerçekleştirilecek olan Ekim Gençliği toplantısının duyuru afişlerini yaptılar. Afişler yapılırken aynı zamanda tüm fakültelerin kantinlerinde GSS panelinin davetiyeleri dağıtıldı. Bu çalışmanın ardından yemekhane önünde panel davetiyesi dağıtılarak GSS karşıtı imza kampanyasına devam edildi. Ardından İİBF kantinine gidildi ve imza standı açılarak burada da panel davetiyeleri dağıtıldı.

28 Mart'ta gerçekleştirilen GSS paneli Ekim Gençliği temsilcisinin konuşması ile başladı. Ekim Gençliği temsilcisi siyasal gelişmeler üzerine konuştuktan sonra "Geleceğine sahip çık!" kampanyasının anlamına değindi. Ardından Eskişehir Tabip Odası Genel Sekreteri Birtürk Özkavak, sağlıkta neoliberal politikaları anlatarak AKP tarafından toplumun nasıl aldatıldığını ayrıntılandırarak açıkladı. Hastanelere halkın cebinden ödediği katkı paylarını, gelir tespitinde insanların yaşayacağı mağduriyeti anlatan Birtürk, öğrencilerin başta mediko haklarının ortadan kaldırılması olmak üzere yüzyüze kalacakları birçok sorundan söz etti. Söyleşi bölümünde ise Sağlık Hakkı Meclisleri'ne üniversitelerden de destek verilmesi üzerine konuşuldu.

Ekim Gençliği / İstanbul – Ankara – İzmir – Eskişehir

Emperyalistler ve işbirlikçileri “Suriye’nin Dostları” değil, halkların düşmanlarıdır!

Emperyalist saldırganlığa karşı halkların kardeşliğini büyütelim!

Arkadaşlar!

Suriye’ye müdahale etmek için Libya’dakine benzer bir kirli tezgah kuran ABD-AB emperyalistleri ile başını Türk sermaye devletinin çektiği bölgedeki işbirlikçileri, işgali hızlandırmak için “Suriye’nin Dostları Grubu” adıyla gerici bir ittifak oluşturdular. İlki Tunus’ta gerçekleştirilen “Suriye’nin Dostları Grubu Uluslararası Konferansı” toplantısının ikincisi 1 Nisan günü İstanbul’da toplanacak.

Ancak bu toplantıları gerçekleştirenlerin ne Suriye’nin ne de bölge halklarının dostu olmadıkları çok açık! Öyle ki, “özgürlük ve demokrasi” yalanlarıyla Irak, Afganistan, Libya’yı işgal ederek milyonlarca insanı katledenlerin “Suriye halkının acılarını dindirmek istiyoruz” söylemleri büyük bir yalan ve ikiyüzlülüktür!

Arkadaşlar!

Dinci-gerici AKP hükümeti emperyalizmin aktif taşeronluğunda en ön safta bulunuyor. Bir yandan Suriye halklarını emperyalist namlularının hedefi yapıyor. Öte yandan ise ülke topraklarını gerici savaşların ve boğazlaşmaların merkezi haline getiriyor.

Suriye’nin işgal edilmesinde emperyalistlerin koçbaşı olma misyonunu yüklenen AKP hükümeti Suriye’deki gerici muhaliflerine kucak açıyor. “Tampon bölge” ve “güvenlik koridoru” adı altında savaş çağrıları yaparak Suriye’ye yönelik emperyalist bir müdahalenin yolunu düzlüyor.

AKP hükümetinin dışarda emperyalist savaş ve saldırganlık politikalarına aktif taşeronluk rolünün üstlenildiği bir dönemde, Kürt halkı ile devrimci-ilerici sol güçlere yönelik dizginsiz faşist baskı ve terörü tırmandırıyor. “İçerde ve dışarda savaş ve saldırganlık” pozisyonu alan Türk sermaye devleti, Kürt sorunundaki imha-inkar politikalarını derinleştiriyor. İşçi ve emekçilere kölelik vesefaleti ve gençliğe ise geleceksizliği dayatıyor.

Arkadaşlar!

Emekçi halkların özgürlüğü ve geleceği hiçbir biçimde emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin umurunda değil. Emperyalistlerin ve onların taşeronu/tetikçisi AKP hükümeti Suriye halkının dostu olamaz. Suriye halkının acılarını dindiremez, sorunlarını çözemez. Gerçek şu ki, emperyalist zorbalar ve işbirlikçileri gerici çıkarları için yeni bir katliama imza atmaya hazırlanıyor. 1 Nisan toplantısında bunun ayrıntılarını planlayacaklar.

Şu açık olmalı ki, Suriye halkının özgürleşmesinin yolu, emperyalist-kapitalist sistemin zincirlerinden tamamen kurtulmasından geçmektedir.

İşte bu yüzden sizleri, kardeş Suriye halklarına yönelik katliamlara taşeronluk etmeyi reddetmeye, emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!” şiarını yükseltmeye çağırıyoruz.

**Emperyalistler ve işbirlikçileri Suriye’den elinizi çekin!
Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!
Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!**

Ekim Gençliği

DLB çalışmalarından

Devrimci Liseliler Birliği (DLB), YGS öncesi yürüttüğü çalışmalarla liseli gençliği eleme sınavlarına ve paralı eğitim saldırılarına karşı mücadele etmeye, geleceğine sahip çıkmaya çağırıyor.

Esenyurt

22 Mart günü Esenyurt İşçi Kültür Evi’nde eleme sınavlarıyla ilgili söyleşi yapan Esenyurt DLB, YGS’ye karşı nasıl bir mücadele hattı izleneceğini tartıştı. Liseli gençliğin yaşadığı geleceksizlik sorununun ele alındığı söyleşide eğitime yönelik saldırılar da tartışıldı. Söyleşi farklı liselerdeki sorunların ve mücadele deneyimlerinin paylaşıldığı sohbet ile sürdü. Yürütülen çalışmalarda karşılaşılan olumlu ve olumsuz tepkiler aktarıldı. Tartışmalarda DLB’nin misyonuna vurgu yapıldı.

Toplantıda YGS’ye karşı yapılacak eylemin hazırlıkları ie beraber 1 Mayıs hazırlıkları da tartışıldı. Esenyurt’ta “DLB 1 Mayıs hazırlık komitesi” oluşturulması kararlaştırıldı. Nisan ayı ortasında yerel bir 1 Mayıs şenliği yapılması gerektiği ifade edildi. 1 Mayıs alanına nitel ve nicel olarak güçlü çıkma kararlılığıyla toplantı sonlandırıldı.

Kartal

Kartal Lisesi’ne DLB saflarında mücadele çağrısı yapan bildiri dağıtımının ardından, 28 Mart günü de Kartal Meydanı’nda, eleme sınavlarının iptal edilmesi ve eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim hakkı için imza standı açıldı.

“Eleme sınavları kaldırılсын! / DLB” ozalitinin yer aldığı imza standında, DLB bildirimleri ile *Liselilerin Sesi* dergisi, imza atan Kartal Endüstri Meslek Lisesi öğrencilerine ulaştırıldı.

Gebze

YGS öncesinde bir araya gelen DLB’liler yap-boza dönüşen sınav sisteminden eğitim sisteminin sorunlarına, gelecek kapısı olarak gösterilen üniversitelerin gerçekliğinden diplomalı işsizliğe kadar birçok konuda tartışarak mücadele ve örgütlenme çağrısı yaptılar. Tartışmalar neticesinde ısrarlı ve hedefli bir örgütlenme faaliyetinin önemine vurgu yapıldı.

Toplantıda, sınavdan sonraki hafta *Kamp-Üs Dergisi* Sinema Atölyesi’nin hazırladığı “Üniversite deyince” belgeselini izlemek üzere tekrar bir araya gelme kararı alındı.

Kızıl Bayrak / Esenyurt – Kartal - Gebze

Özel hastanelerde alınan katkı payı %90'a çıkarıldı...

Sağlık sektörü ve 'özel'leştirme

Türkiye’de devlet, yıllardır neoliberal politikalarla, sağlıklı bir sektöre dönüştürüp bunu genişletmenin çabası içinde. Sağlık pazarını büyütürken de bunu insanlara kabul ettirmenin türlü yollarını uygulamaya girişiyor. Kapitalist devletlerin genel karakteristiğidir. Önce insanları bir konuda bıktırarak koşulları yaratır, sonra da kendi yapacaklarını insanların istemesini sağlar. Tüm bu oyunların, hilelerin içinde büyük topluluklar ya kafa karışıklığından kaynaklı bir şey yapamaz ya da aslında mecbur bırakıldıkları şeyi istediklerini zannederler. Bu açıdan baktığımızda sağlıkta yaşanan değişimlerin nasıl adım adım hayata geçirildiğini daha net görebiliriz.

Bakanlar Kurulu kararı ile geçtiğimiz günlerde özel hastanelerin vatandaşlardan alacağı katkı payı yüzde 90'a çıkarıldı. Böylesi bir adıma çok şaşırarak değiliz. Zaten uzun zamandır düşünülen kurgunun bir parçası bu. 1980 sonrasında özel hastaneler hızla artırılmış, merkezi yerlere bu şekilde birçok hastane açılmıştı.

1987 yılında yürürlüğe giren 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu’nun ilgili maddesi “Milli Savunma Bakanlığı” hariç kamu kurum ve kuruluşlarına ait tüm sağlık kuruluşlarının kamu tüzel kişiliğine haiz sağlık işletmelerine dönüştürülmesine imkan tanımıştır. Bununla hastanelerin işletmecilik anlayışı ile hizmet veren kendi gelirleri ile giderlerini karşılayabilen ve kendi personelini ihtiyaçları doğrultusunda planlayan ve niteliklerine göre istihdam edebilen, idari ve mali yönden özerk, piyasa koşullarında rekabet edebilen kurumlar haline getirilmesi amaçlanmıştır. *

Aynı yıllar içinde devlet hastanelerinin gelişimine bakarsak giderek kötüleşen koşulları görürüz. Sıra bekleyen hastaların kapılardan taşacak derecede yığılması, her türlü bürokratik işlemle insanların oradan oraya gönderilmesi, yanlış teşhis ve tedavi sonucu birçok kişinin canından olması... Özel hastane sayısının artışına paralel olarak devlet hastanelerindeki memnuniyetsizlik de artırıldı. Birden bire bunların reklamını yapan haberler de üzerine eklenince toplum sanki devlet hastanelerinin yerine özeli istiyormuş duygusu yaratıldı ve bu duygu her yerde ortaklaştırıldı. SGK’nın da özel hastaneleri özendirmesi ve desteklemesiyle beraber sağlık kurumlarının ticarethaneye dönüşmesi insanların gözünde daha da normalleşti. İktidara yerleşen AKP hükümetinin, Dünya Bankası eliyle, uygulamaya soktuğu ‘Sağlıkta Dönüşüm’ projesi bunun son aşaması oldu.

Projenin önemli bir ayağını özel hastanelerin kurulması, sağlık yatırımlarının özel sektör eliyle gerçekleştirilmesi, hatta bu hizmet arzının “dışa açılması” oluşturmuştur. 1990’larda başlamakla birlikte, daha çok 2003 sonrasında, AKP iktidarıyla özel sağlık yatırımlarının hızlandığı görülmektedir.**

Dinci-gerici AKP toplumda tüm bu olup bitenleri meşru göstermek adına birkaç düzenleme yapmayı da ihmal etmemiştir. İktidarda olduğu süre içinde mantar gibi çoğalan özel hastaneleri bir yandan daha fazla teşvik ederken diğer yandan da insanların bu hastanelere gitmelerini bir süre için kolaylaştırmıştır. Çıkarılan kanunlarla, yönetmeliklerle sigortalı kişilere daha düşük fiyatlarla özel hastanelerden

yararlanma imkanı tanımıştır. Ama bu, halk arasındaki deyimiyle kaşıkla verip kepçeyle geri alma tarzında bir aldatmacadır. Eskisine nazaran daha fazla insanın özel hastaneye gitmesi sağlandıktan sonra da (bir nevi buna alıştırdıktan sonra) fiyatlar yeniden düzenlenmiştir. Bu kapitalist düzenin rekabet sisteminin tipik bir reklam promosyonuna benzemektedir. Piyasada böyle oluyor: Sektöre yeni atılacak bir kurum önce düşük fiyatlar verip insanları alıştırır, pazardaki yerini aldıktan sonra da fiyatları yükseltir. AKP iktidarı işte bu şekilde çalışmalarını sürdürmektedir.

Özel hastanelerin katkı paylarındaki artışın böyle bir yönü olduğu gibi, bir de SGK’nın emekçilere kestiği fatura şeklinde görülmesi gerekir. SGK, özel hastanelere ödemesi gereken parayı hastalardan alınan fark ücretine zam yaparak karşılamaktadır. Özet olarak devlet ve özel hastane arasında kalan insanlar her ikisi tarafından da soyulmaktadır. Sağlık için yapılan harcamalara hem vergi ödeyen hem de aylık sigorta primi yatıran emekçiler bir de gittikleri hastaneye göre ceplerinden para ödemeye zorlanmaktadırlar.

Özel ve devlet hastaneleri arasındaki bu ayrımın giderek ortadan kalkacağı görülüyor. Bugün için

zaten devlet hastanesine de 8 lira muayene ücreti ödeniyor. Bu fiyatların daha da artacağı düşünülürse ilerleyen süreçte devlet hastanelerinin yerini de tamamen özel hastanelerin alacağını öngörmek zor değil. Bunlar da bugün olduğu gibi kendi aralarında A sınıfı, B sınıfı, C sınıfı... hastane olarak ayrılacaklar. Böyle bir durum ise insan sağlığının giderek daha değersizleşmesi ve sağlığın yalnızca parası olanların yararlanabileceği bir metaya dönüşmesi anlamına gelir.

Sonuç olarak kapitalizmin giderek vahşileştiği bu toplumda artan sömürüyü her geçen gün daha yakıcı hissediyoruz. Yapılması gereken ise buna adapte olup ‘bir şekilde’ yaşamaya çalışmak değil, tam tersi haklarımızı ve geleceğimizi kendi ellerimizle şekillendirmeye çalışmaktır. Görüldüğü gibi mesele kamu hizmeti olarak sağlık hakkından faydalanmaktan çoktan çıkarılmıştır. Dolayısıyla bugünden başlayarak parasız sağlık hakkını almaya dönük, bilinçli bir alternatif yaratmak gerekmektedir.

Eskişehir’den bir Ekim Gençliği okuru

* www.ito.org.tr/Dokuman/Sektor/1-71.pdf

** www.sendika.org/yazi.php?yazi_no=36647

ÇOMÜ işçileriyle dayanışma

Çanakkale’de, “İşten Atılan ÇOMÜ İşçileriyle Dayanışma Etkinliği” 24 Mart’ta gerçekleştirildi. Sendikalar, meslek örgütleri ve ilerici/devrimci kurumların da desteklediği etkinlik ve “taşeronlaşma” konulu panel Belediye Nikah Salonu’nda yapıldı.

Panele KESK Dönem Sözcüsü ve SES Şube Başkanı Dr. Eftal Yıldırım, Çanakkale Eğitim Sen Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Şube Başkanı Prof. Dr. Telat Koç, Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fak. SES İşyeri Temsilcisi Dr. Özlem Acun, Çanakkale Çevre Platformu Yürütme Kurulu Üyesi Filiz Ceylan Tekin, DİSK/Sosyal-İş Sendikası Genel Sekreteri Celal Uyar ve Çağdaş Gazeteciler Derneği üyesi gazeteci Sermet Atadınç konuşmacı olarak katıldı.

Çanakkale / Ekim Gençliği

30 Mart 1972 Kızıldere direnişi...

ON'ları anmak devrim ve sosyalizm bayrağını yükseltmektir!

Devrimci mücadelenin gittikçe büyüdüğü, geniş toplumsal kesimleri sarıp sarmalamaya başladığı bir dönemdi '60'lı yıllar. Toplumun bütün kesimlerinin yığınlar halinde devrimci mücadeleye katıldığı, emperyalist-kapitalist sisteme karşı mücadelenin büyüdüğü bir dönemdi. Bu büyük toplumsal uyanışa devlet işkence tezgahları ve katliamlarla cevap vermişti. Bu katliamlara ve faşist uygulamalara karşı ilk yanıtı direnişle verenler Hüseyin Cevahir, Ulaş Bardakçı ve Koray Doğan olmuştu. Devrim davası için tereddüt etmeden ölümü göze alan bu yiğit devrimciler bundan sonraki direniş geleneğinin de ilk tohumları olmuşlardı.

Kızıldere direnişi ise, bu tarihsel sürecin içerisinde ayrı bir yere konulacak niteliktedir. Bu direniş devrim davasında cesaretin, fedakarlığın ve siper yoldaşlığının en ileri örneğidir. THKO davasından yargılanan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'a idam kararı verilmesi üzerine harekete geçen THKO ve THKP-C militanları ortak eylem yapma kararı alırlar. İdam kararını geri çekertmek için Sinop'ta bulunan NATO Üssü'nden üç İngiliz askerini kaçırp, Tokat'ın Niksar ilçesine getirirler. Niksar'da oldukları anlaşılan devrimcilere karşı operasyon hazırlığı başlar. Bölge yoğun ablukaya alınıp binlerce komando Niksar'a sevk edilir. Muhtardan bilgi almak için gelen

jandarmalara, muhtarın ihbar mektubunu vermesi sonucu operasyon başlar. Evin etrafını saran jandarmalar rehine İngilizlerle konuşmak isterler. Rehinelere çatıya çıkartılmasından sonra jandarmalar ateşe başlar. Bu ateş sonucunda başına aldığı kurşunlarla Mahir Çayan şehit düşer. Taleplerin karşılanmayıp ateş açılması üzerine devrimciler, rehinelere öldürürler.

Bu çatışma sonucunda Mahir Çayan ile birlikte Ömer Ayna, Hüdayi Arıkan, Ertan Saruhan, Sabahattin Kurt, Nihat Yılmaz, Ahmet Aksoy, Sinan Kazım Özudoğru, Cihan Alptekin şehit düşerler. Ağır yaralı olan Saffet Alp ise çatışma bölgesinde infaz edilir. Ertuğrul Kürkçü ise muhtarın verdiği sayı ile ölü sayısının tutması üzerine hayatta kalır. Fakat babasının cesedini tespit edememesi üzerine yapılan aramada Ertuğrul Kürkçü samanlıkta yaralı halde bulunur.

Hüseyinler'in, Mahirler'in bu büyük direnişi, düşmana karşı asla teslim olmama ve siper yoldaşlığı geleneğinin bir başlangıcı oldu. Birbirinin halkası olan bu büyük direnişleri, Denizler'in idam sehpasına başı dik yürümesi, İbrahim'in işkencede tam direniş sergilemesi izledi. Artık devrimci değerler yaratılmıştı. Bu büyük direnişlerin devamı olarak Mazlumlar, Fatihler ve daha nice bedel ödemiş devrimciler bizlere yol gösterdi.

Bugün ise bizlere düşen görev canları uğruna bu değerlere sahip çıkan Habibler'in, Ümitler'in, Haticeler'in, Alaattinler'in davasını daha da büyütmektir. Geçmişten bugüne nice bedeller ödenerek ortaya çıkan değerleri korumak ve daha da büyütmek bugün sınıf devrimcileri olarak bizlerin omuzlarındadır!

“56 değil 1000 yıl verseniz nafile!”

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) Dersim örgütülüğüne yönelik 5 Aralık 2011 tarihinde yapılan saldırılar sonrasında gözaltına alınıp tutuklanan DHF temsilcisi Evrim Konak ve DHF üyeleri Murat Kur, Deniz Kırbağ, Hıdır Yıldız ve Tuğçe Özgül'e Malatya 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen karar duruşmasında onlarca yılı bulan cezalar verilmesi DHF tarafından çeşitli illerde protesto edildi.

Mahkeme heyetinin, Dersim Demokratik Haklar Derneği'ni kapatmak için harekete geçmesinin de protesto edildiği eylemlerde “Kaypakkaya sloganlarına 56 yıl değil, 1000 yıl da verseniz nafile!” denildi.

İstanbul'da **Galatasaray** Lisesi önünde 23 Mart günü gerçekleştirilen eylemde “Kaypakkaya sloganlarına 56 yıl değil, 1000 yıl da verseniz nafile!” ozaliti açıldı.

Ayrıca eylemde, mahkemenin “suç” tanımına atfen “Grup Munzur konseri düzenlemek suç değildir”, “Zorunlu din dersine karşı çıkmak suç değildir”, “Kaypakkaya'yı savunmak suç değildir” dövizleri taşındı.

DHF adına okunan basın açıklamasında ise “ileri demokrasi” şampiyonu olmakla övünen AKP'nin, saldırılarını yoğunlaştırdığı belirtildi. Açıklamada şu ifadeler yer verildi: “Kaypakkaya ve demokratik haklar mücadelesi şahsında bizlere biçilen ‘cezalari’ seve seve kabul ediyoruz! Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) olarak, faşist baskı ve terörle sesimizi kısmaya çalışan sömürü düzenine, ülkemizin dört bir yanında politik kitle faaliyetlerine daha fazla yoğunlaşarak ve daha fazla örgütlenerek cevap vereceğiz! Bütün duyarlı kamuoyunu faşist baskı ve teröre karşı dayanışmayı ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.”

Eylem, baskı ve saldırılara karşı Kaypakkaya şahsında mücadelenin daha da yükseltileceği belirtilerek sona erdi. Eylem Partizan da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kırmızıgül tahliye edildi

Puşi taktığı gerekçesi ile örgüt üyeliğinden yargılanan ve 25 aydan beri tutuklu bulunan Galatasaray Üniversitesi öğrencisi Cihan Kırmızıgül serbest bırakıldı. Savcının tutukluluğun devamını istediği duruşmada, mahkeme heyeti Kırmızıgül'ün tahliyesine karar verdi.

Duruşma öncesi çok sayıda üniversite öğrencisi ve akademisyen davanın görüldüğü 14. Ağır Ceza Mahkemesi önünde toplandı. Kırmızıgül'ün serbest bırakılması talebiyle yapılan eylemde Türkçe ve Kürtçe olarak basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasının ardından mini bir Bandista konseri ve halaylarla bekleyiş sürerken, adliye önünde açıklama yapan BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel “Cihan'ı almaya geldik” dedi.

Mücadelemiz ortak olmalıdır!

“Aynı dili konuşanlar değil, aynı duyguları paylaşanlar anlaşabilirler”

Mevlana’dan aldığım bu söz halkların kardeşliğini özetliyor aslında. Bu topraklarda onlarca halk yaşamış asırlarca ve hala da yaşamaya devam ediyor. Fakat ne yazık ki aralarına nifak tohumları ekilerek.

Ben bir tekstil işçisiyim, çalıştığım fabrikalarda (elbette bugün tekstil işçilerinin durumunun son derece geri olduğunu da hatırlatarak) Türk işçilerin Kürt işçileri dışladığına, kendilerinden biri olarak görmediğine defalarca kez şahitlik ettim. Tersinden Kürt işçilerde ise bu durumun verdiği hassasiyetten dolayı diğerlerinden uzak durduklarını, onlara güvenmediklerini de gördüm. Aslında hepimiz tüm sorunları birlikte yaşıyorduk, patron da Türk’tü fakat o hiçbir ayırım yapmıyordu. Ayırım yapmıyordu derken bizleri ilğimize, kemiğimize kadar sömürmek bakımından tam olarak eşit davranıyordu demek istiyorum (yanlış anlaşılmasın). Zaten diğer ayırımın başını şefler, ustabaşlar çekiyordu patron adına. Fakat biz böylesi bir işyerinde defalarca iş bırakmayı başardık. Rengimizin, dilimizin, hangi memleketten oluşumuzun bir önemi yoktu. Elbette bunu bu sınırlı eylemlerle tüm işçilerin anladığını söyleyemem. Onlar hala birbirlerinden uzak durmayı tercih edebiliyorlardı. Lakin bu uzaklığın bize kazandıracağı bir şey yoktu, aksine kaybettiriyordu. Oysa bizim kaybedecek pek fazla bir şeyimiz de kalmamıştı. Dünyanın her yerindeki sınıf kardeşlerimiz gibi...

Artık bir gerçeği kabul etmek gerekiyor. Ne kadar inkâr etsek de, görmezden gelip yok saymayı sürdürsek de bu ülkede yaşayan milyonlarca Kürt var, Arap var, Ermeni var. Zira son Newroz ile varlıklarını yeniden duyurmuş oldular. Bir kez daha milyonlarca insan ‘Ez li virim’ diye haykırdı panzerlerin, gaz bombaların karşısında. Bizlerin artık bu halkın acısını görmemiz gerekiyor. Karşılık olarak kendi dilimizle ‘biz de buradayız,

yanınızdayız’ demek düşüyor bizlere de. Kardeşlikte ısrarcıyız, size Diyarbakır’da saldıran polis bize de Maltepe Belediyesi önünde, Balcalı Devlet Hastanesi’nde saldırıyor. Devlete göre bir tarafımız “terörist” diğer tarafımız “ayak takımı.”

Kürdistan’da köyleri boşaltılanlar, Madımak’ta diri diri yakılanlar, Esenyurt’taki şantiye yangınında katledilenler, madenlerde göçük altında kalanlar, OSTİM ve Davutpaşa’da iş cinayetlerine kurban gidenleriz biz. Marmara ve Wan depremlerinde sistemin enkazı altında kalanlarız biz. Paramız olmadığı için ya da Türkçe bilmeyip derdimizi anlatamadığımızdan hastane kapısından dönenleriz

biz. Seçeneğimiz olmadığı için kaçakçılık yapıp, Roboski’de bomba yağmuruna tutulanlarız biz. HEY Tekstil önünde günlerdir direnenleriz biz.

Çocuklarımızı kendi savaşımız olmayan bir savaşta askere gönderip “şehit” diye ağıt yakanlarız biz. Özgürlüğümüz için çocuklarımızı seve seve dağlara yollayıp “serhıldanlar” yaratanlarız biz. Ama aynı zamanda bu savaştan canı yanıp, kanı oluk oluk akanlar da biziz.

Halkların birbirleriyle sorun yaşadıkları imajını çizen kanlı, son derece yalancı burjuva kaleminin dışında bir kalem daha yok. Sermaye medyasının tüm çabalarına rağmen buna en açık örnek Hrant Dink’in katledilmesinin ardından gösterilen sahiplenmedir- “Hepimiz Ermeniyiz” diyen onbinlerdir. Wan depreminde (sınırlı da kalsa) ortaya çıkan duyarlılıktır. Onlarca fabrikada patlayan direnişlerdir. TEKEL direnişi en güzel örnektir buna, hakları gaspedilen, Türkiye’nin dört tarafından gelen yüzlerce insanın Ankara’nın göbeğinde kurdukları direniş çadırlarıdır. Irak işgalini protesto etmek için sokaklara dökülen binlerce insandır...

Yukarıda değindiğim fabrika örneğinde olduğu gibi, aynı sorunları yaşayanlar, aynı açıktan-sefaletten nasibini alanlar olarak birbirimizi anlıyoruz. Ölümlerden, zulümlerden, yıkımlardan, hak gasplarından aldığımız pay eşit. Bu payı hangi milletten-mezhepten olmamıza göre değil hangi sınıfa ait olmamıza göre alıyoruz. Mevlana’nın dediği gibi dilimiz farklı olsa da duygularımız ortaktır, eğer ayırım noktalarımızın düşmanlık değil zenginlik kaynağı olduğunu anlayabilirsek. Acılarımız ortaktır, sevinçlerimiz de. Ölüm tüm halklar için bir üzüntü sebebidir, doğumların sevinç kaynağımız olması gibi. Newroz Kürtler’in isyan günü değildir yalnızca, her dilden emekçinin kardeşlik günüdür. Böyle olmalıdır.

Sincan’dan sınıf bilinçli bir tekstil işçisi

Çanakkale’de 8 Mart yargılanıyor

Çanakkale’de 2011 8 Mart’ında gerçekleştirilen yürüyüşe katılan 84 kişi hakkında açılan soruşturmanın ardından başlayan davanın ilk duruşması 29 Mart günü Çanakkale 2. Asliye Ceza Mahkemesi’nde görüldü. Mahkeme 15 Haziran’a ertelendi.

8 Mart 2011’de Çanakkale’de, Bankalar Caddesi’nden Cumhuriyet Meydanı’na bir yürüyüş yapılmış ve meydana Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlanmıştı.

Bankalar Caddesi ile Cumhuriyet Meydanı arasındaki yürüyüşü “yasadışı” sayan Çanakkale Emniyeti ise 1 Ekim Gençliği okuru da olmak üzere 84 ayrı kişiye, “yürüyüş güzergahının valilikçe önceden belirlenen yerlerden olmadığı” ve “bu tür gösteri yürüyüşlerinin yapılabilmesi için 48 saat öncesinde Mülk-i İdare amirine bildirimde bulunması gerektiği”ni bahane ederek, 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa Muhalefet’ten soruşturma açmıştı.

İddianamenin son kısmında geçen “inandırıcı delil bulunduğu anlaşılmakla; şüpheliler

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yargılanmalarının mahkemenizce yapılarak, eylemlerine uyan yukarıda yazılı sevk maddeleri uyarınca cezalandırılmalarına karar verilmesi, kamu adına iddia ve talep olunur” cümlesi ise mizahi unsurları içerisinde barındırıyordu. Birkaç yıl öncesinden ÇOMU’dan mezun olan ilerici öğrencilerden, o tarihte il sınırları içerisinde bulunmayan kişilere bile soruşturma açılmıştı.

Kızıl Bayrak / Çanakkale

Gazi anması ve çarpıtılan gerçekler

Gazi katliamının 17. yıl anmalarına bir gün kala Gazi Mahallesi'nde bir bildiri dağıtıldı. “Birlikler, Platformlar gerçekler üzerine kurulur” başlıklı ve “Gazi Halk Cephesi” imzalı bildiri “Gazi 12 Mart Platformu”nu hedef alıyordu. Aynı bildiri *Yürüyüş* dergisinin 11 Mart 2012 tarihli 307. sayısında da yayımlandı.

Sözkonusu bildiri çarpıtma ve hakaretlere dayanıyor. Sergilenen tarz ve kullanılan üslup gelinen yerde Halk Cephesi'nde bir davranış çizgisi durumunda. Bildiride şunlar söyleniyor: “*Kimisinin varlığı, yokluğu tartışma konusu olan, kiminin Gazi'de herhangi bir emeğini görmediğimiz örgütlenmelerin bir araya gelerek alelacele bir platform oluşturup basın açıklamasıyla, Gazi anmasına çağrı yapmaları doğrusu bize çok anlamlı gelmiştir.*”

Öncelikle şunu belirtelim. Halk Cephesi'nin Gazi 12 Mart Platformu bileşenlerinin hepsi ile bir hukuku olduğu biliniyor. Merkezi olarak çağrıcısı oldukları platformlarda bu kurumların hepsine çağrı yapıyorlar. Son olarak “Emperyalizm Karşıtı Birlik” ve “Kürt sorunu” gündemli çağrılarını hatırlatalım. Bu açıdan söylenenler tam bir tutarsızlık ve ciddiyetsizlik örneğidir. İkincisi, Gazi şehitlerini anmak için ille de bir politik hareketin Gazi Mahallesi'nde çalışma yürütmesi gerekmiyor. Bu yaklaşım, küçük-burjuva dükkancı zihniyetin çarpıcı bir ifadesidir.

Halk Cephesi, anma etkinlikleri üzerinden yaşanan biçimsizliği Gazi 12 Mart Platformu'na yüklemektedir. Yaşanan parçalanmışlığın nedeni sadece ideolojik farklılıklar değil, aynı zamanda Halk Cephesi'nin yaklaşımıdır. Kendi ismini önplana çıkarma kaygısı gelinen yerde son derece biçimsiz bir hal almıştır. Kendisini Gazi halkının “önderi” addederek dayatmalarda bulunmaktadır.

Bildiride 12 Mart Platformu “göstermelik birlik” olarak değerlendiriliyor. “Birliğin adresi burası değildir” deniliyor ve “her dönem birleştirici olmaya” çalıştıkları iddia ediliyor.

Gazi 12 Mart Platformu birkaç yıldır tüm politik güçlere birlikte anma çağrısı yapıyor. Bu yıl da HDK bileşenlerinden Halk Cephesi'ne kadar tüm politik güçlere ortak bir platformda anmayı gerçekleştirme çağrısı yapmıştır. HDK bileşenleri kendi programları

olduğunu ifade ederek 12 Mart Platformu'yla birlikte davranmayacağını açıkladı. Fakat Halk Cephesi, kibirli bir tutumla, zahmet edip cevap verme ihtiyacı bile hissetmedi. Böyle davranan bir siyasetin kaleme aldığı bildiride “*her dönem birleştirici olmaya çalıştık*” demesi ibret vericidir.

Dahası var. Her yıl olduğu gibi bu yıl da Gazi Şehit Aileleri, tüm politik güçlere bir toplantı çağrısı yaptı. Bu toplantıda Halk Cephesi, şehit ailelerinin programına uyacağını belirtti. Konu kortej sıralamasına gelince, her yıl nasıl yapıyorlarsa bu yıl da aynı şekilde davranacaklarını beyan etti. Böylece “en önde” olma dayatması bir kez daha gündeme geldi.

Halk Cephesi, “biz anmayı şehit aileleriyle yapıyoruz, diğer platformlar grupçu davranışlarından kaynaklı ailelerin tepkisini çekiyor” diyor. Oysa Halk Cephesi, şehit ailelerinin de farkına vardığı fakat tutum geliştiremediği tipik bir köylü kurnazlığına başvuruyor. Cemevi önünde toplanan şehit ailelerini önlerine katıyor, böylece “önderlik” misyonunu yerine getiriyorlar. Oysa aileler birlikte anma etkinliği düzenleme ihtiyacını sürekli vurguluyor ve bunu artık tepkisel bir şekilde ifade de ediyor.

Halk Cephesi'nin bir başka iddiası, kurulan platformun “Halka ve devrimcilere (Yani Halk Cephesi'ne)” karşı örgütlendiğidir. Oysa, başta şehit aileleri olmak üzere Halk Cephesi dışındaki tüm politik güçlerin rahatsız olduğu parçalanmışlık tablosunu ortadan kaldırmak kaygısıyla davranılmış ve platform bu şekilde oluşturulmuştur. Bu noktada şu belirtilmelidir ki, ayrılmaya yolaçan nedenlerden birisi, Cemevi, muhtarlık gibi kurumların Gazi anmalarını bir dini ayine çevirmesi karşısında Halk Cephesi'nin aldığı oportünist-liberal tutumdur. Böylesi bir çizgi son kertede Cemevi yönetimini ve muhtarları devletle aynı sofraya oturtmuştur. Halk Cephesi, küçük-burjuva halkçı çizgisinin gereği olarak Cemevi dedesini bağışlama yoluna gitmiştir. Halk Cephesi ayrışmanın nedenlerini burada aramalı, buradan tartışmalıdır.

Bildirinin ilerleyen bölümlerinde daha ölçüsüz ifadeler kullanılmaktadır. Sadece Cephe geleneğinin bedel ödediği, barikat başında sadece onların olduğu,

kimi unsurların “kaçtığı”, çünkü “ön saflarda olmanın bedel ve cüret gerektirdiği” vb. söylenmekte, kendisi dışındaki tüm güçlerin devrimciliği sorgulanmaktadır. Böylece Gazi üzerinden herkesin bildiği gerçekler dahi çarpıtılmaktadır. Bu sözler bizzat Gazi direnişinde katledilen devrimcilerin anısına saygısızlıktır.

Bildirinin toplamında, sanki Gazi'de çok örgütlü bir “halk gücü” varmış ve Halk Cephesi de bu “halk”la bütünleşmiş mesajı verilmeye çalışılıyor. Ülkede sınıf ve kitle hareketinin tablosu, “halk”ın örgütlülük düzeyini yeterince açık olarak gösteriyor. Genelde solun tablosunu da... Gazi Mahallesi de bu tablonun dışında değildir. Gazi eski Gazi değildir. Bu yılki anmaya katılım üzerinden de bunu görmek mümkündür. Mahallede yaşayan işçi ve emekçiler politikaya uzak davranmaktadır. Mahallede sermaye devletin de dayattığı, yozlaşma, hırsızlık, çetecilik almış başını gidiyor. Artık silahlı çeteler devrimcilere saldırıyor, insanları katlediyor. “Nalbur çetesi” mahalle içerisinde terör estiriyor. Devrimci örgütlenmeler bu çetenin terörüne karşı platform kuruyor. Halk Cephesi bu platforma uzak duruyor ve “Nalbur çetesi”ne “çete” bile diyemiyor. Konuya ilişkin bildiriye imzacı olmuyor. Saldırıya uğrayan DHF'lilerin, ilk saldırıdan sonra teşhir için neden ikinci bir yürüyüş düzenlediklerini sorguluyor. Üstüne üstlük “bize gelseydiniz” diyor, devrimciler ile çeteler arasında hakemlik yapmaya çalışıyor. Bunlar Halk Cephesi'nin devrimci ciddiyet ve samimiyetini tartışmalı hale getiriyor.

Bizler her zaman Gazi'de ortak bir anma etkinliği gerçekleştirme çabası sergiledik. Bu birlikteliğe ket vuran hep Halk Cephesi oldu. Gerçeklere “saygı gösterme” adı altında sürekli kendisini dayattı ve bu dayatmalar kabul edilmedi. Dolayısıyla sözkonusu olan basit bir “kortej sıralaması” tartışması değil, keyfi dayatmalarla birlik zemininin ortadan kaldırılmasıdır.

Dayatmacı-grupçu davranılmadığı sürece sınıf devrimcileri diğer politik güçlerle devrimci ilkeler temelinde bir araya gelmeye devam edeceklerdir. Grupçu-dayatmacı tutumlara karşı ise tavizsiz bir mücadele yürüteceklerdir.

GOP Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Mücadele Postası

Sabra davasından beraat

Esenyurt'taki Sabra Tekstil önünde polis terörüne maruz kaldıktan sonra tutuklanan ve ilk duruşmadan sonra tutuksuz yargılanan sınıf devrimcileri beraat etti.

2009 yılında Esenyurt Haramidere'de bulunan Sabra Tekstil fabrikasına yapılan bildiri dağıtımı sırasında patronun adamlarının silahlı saldırısı sonucu iki sınıf devrimcisi yaralanmıştı. Daha sonra olayı protesto için fabrika önünde eylem yapan BDSP'lilere polis saldırmış, polis eylemi

dağıtmak için silah dahi kullanılmıştı.

BDSP'li sınıf devrimcileri polis terörünün ardından yargı terörü ile karşılaşmış, polis saldırısında gözaltına alınan 4 sınıf devrimcisi tutuklanmıştı. Tutuklu devrimciler yaklaşık bir ay sonra tahliye edilmesine rağmen, tutuksuz yargılandıkları dava sürmüştü.

Bugün görülen karar duruşmasında ise sınıf devrimcileri için beraat kararı açıklandı.

BDP'den Pozantı raporu

BDP Hukuk ve İnsan Hakları Komisyonu, tecavüze uğradıkları ve işkence gördükleri açığa çıktıktan sonra Pozantı Cezaevi'nden Sincan Cezaevi'ne nakledilen çocuklara ilişkin raporunu açıkladı.

BDP Genel Merkezi'nde yapılan basın toplantısında Pozantı ve cezaevlerindeki işkencenin detayları açıklandı.

6 avukatın hazırladığı rapor için tutuklu 16 çocukla görüşüldü. Rapor, çocukların yaşadığı işkenceyi açığa çıkarıyor.

Ayrıca BDP'nin hazırladığı tespit ve öneriler açıklandı. Raporda yer alan tespit ve öneriler ise şöyle:

- Gerçekte cezaevi görevlileri ve doktorların kusur ve ihmalleri olduğu da açıktır.
- Çocukların tahliyelerini sağlamak gereklidir.
- Tüm ifade ve işlemlerin psikolog ve sosyal hizmet uzmanları tarafından izlenerek tamamlanması şarttır.
- Çocuk yargılamasının tutuksuz yürütülmesi esas alınmalıdır.

Halk Cephe'li'ere tutuklama terörü

Halk Cephesi'ne yönelik İstanbul ve Ankara'da düzenlenen operasyonlarda gözaltına alınan 9 kişiden 6'sı 28 Mart günü tutuklandı. Polis saldırılarında kurumlar ve evler basılmıştı.

24 Mart Cumartesi günü Ankara'da polis, Ankara Haklar Derneği, İdilcan Kültür Merkezi, Hüseyingazi Kültür Araştırma Derneği ve TAYAD'lı Aileler'in evlerini basarak gözaltına aldı. Ankara'daki baskınlarda 6 kişi gözaltına alınırken Hakan Yılmaz da buradaki operasyona bağlı olarak İstanbul'da gözaltına alınmıştı.

Operasyon sonrası çıkan 6 tutuklama için polisin burjuva medyaya servis ettiği haberlerde "Hikmet Sami Türk'e yönelik suikast hazırlığı" iddiası öne çıkarılıyor.

Karadağ tahliye edildi

Hasta tutuklu Yasemin Karadağ için tahliye talebini değerlendiren İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesi, Yasemin Karadağ hakkında 28 Mart günü ara karar verdi. Karadağ tahliye edildi. Tahliye kararı üzerine Yasemin Karadağ hastaneden serbest bırakılacak.

Adalet Bakanlığı'nın yazısı üzerine 23 Mart günü tutuklu bulunduğu Bakırköy Kadın Hapishanesi'nden Samatya Hastanesi'ne kaldırılan Yasemin Karadağ'ın sağlık durumu ciddiyetini sürdürüyor. Bir böbreği olmayan, diğeri de yüzde 18 gibi düşük bir oranla çalışan Yasemin Karadağ için tahliye kararı ancak hayati tehlike boyutuna ulaşıncaya çıkarıldı.

Maltepe Belediyesi, Elta Elektrik, MEPA, HEY Tekstil, Toroslar Elektrik Dağıtım, Savranoglu, Billur Tuz...

Zafer direnen işçilerin olacak!